

K č.j. ČTS-OKFK-5/8-1-2004

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Dušana Pašky a přísedících Marie Nuderové a Ing. Stanislava Matase v hlavním líčení konaném dne 9. července 2010 **t a k t o :**

Obžalovaní

1/ **V [redacted] K [redacted]**,
[redacted] Česká republika, státní občan I [redacted] r [redacted]
bytem B [redacted] N [redacted] L [redacted] L [redacted] N [redacted], registrován též na adrese D [redacted] [redacted]
C [redacted] H [redacted], C [redacted] A [redacted] B [redacted], Co., I [redacted] r [redacted], v ČR
naposledy hlášen k trvalému pobytu na adrese P [redacted] D [redacted] Z [redacted] [redacted],

2/ Ing. **B [redacted] V [redacted]**, Csc.,
[redacted] ve Z [redacted] Česká republika, státní občan B [redacted] bytem
B [redacted]-C [redacted], G [redacted] PO BOX [redacted], nebo také na adrese [redacted] M [redacted] T [redacted]
B [redacted]-C [redacted] popř. v dalších státech, v ČR naposledy hlášen k trvalému pobytu
na adrese P [redacted] B [redacted] S [redacted] [redacted],

kteří jsou stíháni jako uprchlí podle § 302 tr.řádu a následující

jsou vinní, že

I. V [redacted] K [redacted]

v letech 1995 až 1996 jednak v Praze, jednak v N██████████, S██████████, jako osoba disponující plnými mocemi, které jej bez dalších omezujících podmínek opravňovaly k úplnému rozhodování o nákupech prodeji cenných papírů z portfolií investičních fondů, a to Harvardský dividendový investiční fond a.s., IČ 44269595, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardský kontrariánský investiční fond, a.s., IČ 45312117, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardský růstový investiční fond, a.s., IČ 44268777, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardský diamantový investiční fond, a.s., IČ 45312125, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardský investiční fond menších společností, a.s. IČ 45312109, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardský arbitrážní investiční fond a.s. IČ 45312095, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, spravovaných společností Harvard Capital and Consulting, a.s.- nyní v likvidaci, jako obhospodařovatelem podle zákona číslo 248/1992 Sb., v úmyslu převést bez vědomí a souhlasu akcionářů investičních fondů a jejich souhlasu likvidní veřejně obchodovatelné akcie z portfolia uvedených harvardských investičních fondů, dále jen HIF, na jiné osoby se ztrátou a bez odpovídající protihodnoty a dosáhnout splnění takto vzniklých pohledávek jejich splnutím v důsledku sloučení HIF a společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, jako držitele odpovídajících závazků do Harvardského průmyslového holdingu a.s. - nyní v likvidaci, IČ 44269595, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, dále jen HPH, a přijetím akcií společnosti Daventree Limited se sídlem na Kypru a splnutím tak „likvidovat“ závazky nabyvatelů akcií z portfolia harvardských investičních fondů, uděloval pokyny k provádění účelově ztrátových převodů likvidních a veřejně obchodovatelných cenných papírů z portfolia uvedených investičních fondů tak, že uskutečňoval tyto převody výhradně ve prospěch majetkově nebo personálně propojených off shore společností se sídlem Kypru, jejichž jménem jednal rovněž, úmyslně a záměrně bez toho, aby za převáděné cenné papíry byla poskytnuta jakákoli přiměřená a likvidní protihodnota, na místo toho přijímal mimo jiné účelově vydávané směnky tzv. PROMISORY NOTE společnosti Stratton Investments Company Limited se sídlem na Kypru nebo veřejně neobchodovatelné cenné papíry Daventree Limited, se sídlem na Kypru, jejichž hodnotu nebylo možno ověřit a tímto způsobem výše jmenovaný odčerpával z portfolií harvardských investičních fondů následující majetek, přičemž se na jednotlivých převodech účastnil takto :

1. dne 8.8.1995 uzavřel za společnost Harvardský kontrariánský investiční fond a.s., dále jen HCIF, smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton Investmens Copany Limited, se sídlem na Kypru, dále jen Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 1.081 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 379.431,- Kč. Část ceny ve výši 19.017,10 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a za

- zbývající část ve výši 360.413,90 Kč přijal V. K. od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE, vydanou podle bahamského práva, přičemž tato část ceny ve výši 360.413,90 Kč nebyla společností Stratton ve prospěch HCIF nikdy uhrazena,
2. dne 4.8.1995 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M. D., na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 3.184 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.385.040,- Kč, přičemž část ceny ve výši 69.418,27 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 1.315.621,73 Kč přijal V. K. od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato část ceny ve výši 1.315.621,73 Kč nebyla společností Stratton ve prospěch HCIF nikdy uhrazena,
 3. dne 2.8.1995 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M. D., na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 3.300 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 2.303.400,- Kč, přičemž část ceny ve výši 115.446,52 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 2.187.953,48 Kč přijal V. K. od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato zbývající část ceny ve výši 2.187.953,48 Kč nebyla společností Stratton ve prospěch HCIF nikdy uhrazena,
 4. dne 14.8.1995 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M. D. na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 250 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 142.500,- Kč, přičemž část ceny ve výši 7.155,19 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na a na zbývající část ceny ve výši 135.344,81 Kč přijal V. K. od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato na zbývající část ceny ve výši 135.344,81 Kč nebyla společností Stratton ve prospěch HCIF nikdy uhrazena,
 5. dne 4.1.1996 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M. D. na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 2.630 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 3.734.600,- Kč, přičemž část ceny ve výši 186.730,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 3.547.870,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HCIF nikdy uhrazeno nic, ani částka, která měla být uhrazena

- v hotovosti při převodu cenných papírů, ani částka na níž byla vystavena směnka,
6. dne 4.1.1996 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 2.550 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 2.295.000,- Kč, přičemž část ceny ve výši 114.750,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 2.180.250,- Kč přijal V██████████ K██████████ od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HCIF uhrazeno nic, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů ani částka na níž byla vystavena směnka,
 7. dne 10.1.1996 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 2.286 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 3.369.030,- Kč, přičemž tato částka měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti, k úhradě kupní ceny ani zčásti nikdy nedošlo,
 8. dne 10.1.1996 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 2.100 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 4.200.000,- Kč, tato částka měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti, k úhradě kupní ceny ani zčásti nikdy nedošlo,
 9. dne 4.1.1996 uzavřel za HCIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HCIF 2.500 ks akcií společnosti Moravské naftové doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 2.750.000,- Kč, část kupní ceny ve výši 137.500,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 2.612.500,- Kč přijal V██████████ K██████████ od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HCIF uhrazeno nic, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů, ani částka na níž byla vystavena směnka,
- přičemž dále jsou v hlavní knize HCIF evidovány částečné a blíže nespecifikované úhrady od společnosti Stratton v celkové výši 438.960,- Kč, po jejichž odečtení je zřejmé, že výše popsaným jednáním uvedeným pod body 1-9 způsobil společnosti HCIF škodu ve výši 26.845.239,- Kč,
10. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil V██████████ K██████████ za Harvardskou kontrariánskou společnost, a.s., dále jen HCS, tzv. Multiple Order Ticket to Sell jako příkaz k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia

HCS, kromě jiných i 1.144 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za prodejní cenu ve výši 406.120,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi HCS, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. J. S. a společností HUSKY Trading Co., Ltd., se sídlem na Kypru, dále jen HUSKY, zastoupenou ředitelem P. K. na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí akcií z portfolia HCS, včetně výše uvedených 1.144 ks akcií SKLO UNION a.s., Teplice, za cenu ve výši 406.120,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi akcií ani prodejní ceny za ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

11. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil V. K. za HCS tzv. Multiple Order Ticket to Sell jako příkaz k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HCS, kromě jiných i 2.193 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za prodejní cenu ve výši 2.949.585,- Kč a na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi HCS, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. J. S. a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem P. K. S. na základě této smlouvy došlo k prodeji celkem 8 emisí z portfolia HCS, včetně výše uvedených 2.193 ks akcií SEPAP za cenu ve výši 2.949.585,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani prodejní ceny za ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
12. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil V. K. za HCS tzv. Multiple Order Ticket to Sell jako příkaz k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HCS, kromě jiných i 2.600 akcií společnosti FATRA a.s., a to za prodejní cenu ve výši 2.886.000,- Kč a na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o prodeji cenných papírů mezi HCS, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. J. S. a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem P. K. S. na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HCS, včetně výše uvedených 2.600 ks akcií FATRA, za cenu ve výši 2.886.000,- Kč, prodejní cena za tuto emisi ani prodejní ceny za ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
13. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil V. K. za společnost HCS tzv. Multiple Order Ticket to Sell jako příkaz k prodeji 8 emisí cenných papírů z portfolia HCS, kromě jiných i 136 ks akcií společnosti CRYSTALEX a.s., a to za prodejní cenu ve výši 90.440,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HCS zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. J. S. a společností

HUSKY, zastoupenou ředitelem P. K. S. na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 ks emisí z portfolia HCS, včetně výše uvedených 136 ks akcií CRYSTALEX a.s., za cenu ve výši 90.440,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani prodejní cena za ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

14. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil V. K. za společnost HCS tzv. Multiple Order Ticket to Sell jako příkaz k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HCS, kromě jiných i 332 ks akcií společnosti ISC MUZO a.s., a to za prodejní cenu ve výši 304.112,- Kč a na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HCIF, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. J. S. a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem P. K. S. na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 ks emisí z portfolia HCS, včetně výše uvedených 332 ks akcií ISC MUZO a.s., za cenu ve výši 304.112,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani prodejní cena za ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
15. dne 4.8.1995 uzavřel V. K. za společnost Harvardský investiční fond menších společností a.s., dále jen HIFMS, smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M. D. na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 2.316 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.007.460,- Kč. Část ceny ve výši 50.493,94 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 956.966,06 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,
16. dne 17.10.1995 uzavřel V. K. za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M. D. na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 1.472 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 2.362.560,- Kč, přičemž na celou tuto částku přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,
17. dne 14.8.1995 uzavřel za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M. D. na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 250 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 142.500,- Kč, přičemž část ceny ve výši 7.155,19 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 135.344,81 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou

- podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,
18. dne 8.8.1995 uzavřel za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 1.317 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 462.267,- Kč, přičemž část ceny ve výši 23.168,84 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 439.098,16 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,
 19. dne 2.8.1995 uzavřel za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 2.400 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.675.200,- Kč, přičemž část ceny ve výši 83.961,10 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část kupní ceny 1.691.238,90 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,
 20. dne 4.1.1996 za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 1.890 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 2.683.800,- Kč. Část ceny ve výši 134.190,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 2.549.610,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, společností Stratton nebylo ve prospěch HIFMS uhrazeno nic, a ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů, ani částka na níž byla vystavena směnka,
 21. dne 4.1.1996 uzavřel za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 1.500 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.650.000,- Kč, část ceny ve výši 82.500,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na část ceny ve výši 1.567.500,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HIFMS nikdy uhrazeno nic, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů ani částka na níž byla vystavena směnka,
 22. dne 6.10.1995 uzavřel za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě

této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 800 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 2.448.000,- Kč, přičemž na tuto částku přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,

23. dne 4.1.1996 uzavřel za HIFMS smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M. [REDACTED] D. [REDACTED] na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HIFMS 1.640 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.476.000,- Kč, přičemž na tuto částku přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HIFMS nikdy uhrazena,

přičemž dále jsou v hlavní knize HIFMS evidovány částečné blíže nespecifikované úhrady od společnosti Stratton v celkové výši 290.490,- Kč a po jejichž odečtení je zřejmé, že výše popsáním jednáním uvedeným pod body 15-23 způsobil společností HIFMS škodu ve výši 16.948.571,- Kč,

24. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za Harvardský spolek menších společností, a.s., dále jen HSMS hromadný příkaz, označený jako Multiple Order Ticket to Sell, k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HSMS, kromě jiných i 1.730 ks akcií společnosti FATRA a.s., a to za prodejní cenu ve výši 1.920.300,- Kč a na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi i HSMS, zastoupenou tehdejším předsedou představenstva JUDr. P. [REDACTED] P. [REDACTED] a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem P. [REDACTED] K. S. [REDACTED] na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HSMS, včetně výše uvedených 1.730 ks akcií FATRA a.s., za cenu ve výši 1.920.300,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisí ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

25. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za HSMS hromadný příkaz, označený jako Multiple Order Ticket to Sell, k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HSMS, kromě jiných i 280 ks akcií společnosti ISC MUZO a.s., za prodejní cenu ve výši 256.480,- Kč a na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi HSMS, zastoupenou tehdejším předsedou představenstva JUDr. P. [REDACTED] P. [REDACTED] a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem P. [REDACTED] K. [REDACTED] na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 ks emisí z portfolia HIFMS, včetně výše uvedených 280 ks akcií ISC MUZO a.s., za cenu ve výši 256.480,- Kč, přičemž

- prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
26. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za HSMS hromadný příkaz, označený jako Multiple Ordes Ticket to Sell, k prodeji 8 emisí cenných papírů z portfolia HSMS, kromě jiných i 1.420 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za prodejní cenu ve výši 1.909.900,- Kč, na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi HSMS, zastoupenou tehdejším předsedou představenstva JUDr. P██████████ P██████████ a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem P██████████ K. S██████████ na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 ks emisí z portfolia HSMS, včetně výše uvedených 1.420 ks akcií SEPAP a.s., za cenu ve výši 1.909.900,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
27. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za HSMS hromadný příkaz, označený jako Multiple Order Ticket to Sell, k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HSMS, kromě jiných i 725 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za prodejní cenu ve výši 257.375,- Kč a na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi HSMS, zastoupenou tehdejším předsedou představenstva JUDr. P██████████ P██████████ a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem Polakisem K. Sarrisem, na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HSMS, včetně výše uvedených 725 ks akcií SKLO UNION, akciová společnost Teplice, za cenu ve výši 257.375,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
28. dne 2.8.1995 uzavřel za společnost Harvardský arbitrážní investiční fond a.s., dále jen HAIF, smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 780 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 544.440,- Kč, přičemž část ceny ve výši 27.287,36 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 517.152,64 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HAIF nikdy uhrazena,
29. dne 4.8.1995 uzavřel za HAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 752 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za sjednanou převodní cenu ve výši 327.120,- Kč, přičemž část ceny ve výši 16.395,27 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši

- 310.724,73 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HAIF nikdy uhrazena,
30. dne 8.8.1995 uzavřel za HAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 629 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 220.779,- Kč, přičemž část ceny ve výši 11.065,45 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na částku 209.713,55 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HAIF nikdy uhrazena,
31. dne 4.1.1996 uzavřel za HAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 920 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.606.400,- Kč, přičemž část ceny ve výši 65.320,- Kč měla být společností StrattonS Ltd. uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 1.241.080,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HAIF uhrazeno nic, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů ani částka na níž byla vystavena směnka,
32. dne 4.1.1996 uzavřel za HAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 870 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 783.000,- Kč, přičemž část ceny ve výši 39.150,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 743.850,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HAIF nikdy uhrazeno nic, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů, ani částka na níž byla vystavena směnka,
33. dne 10.1.1996 uzavřel za HAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 829 ks akcií společnosti SEPAP, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.303.545,- Kč, přičemž tato částka nebyla společností Stratton nikdy ani částečně uhrazena,
34. dne 4.1.1996 uzavřel za HAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HAIF 910 ks akcií společnosti Moravské naftové doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši

1.001.000,- Kč, přičemž část ceny ve výši 50.050,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 950.950,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HAIF nikdy uhrazeno nic, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů ani částka na níž byla vystavena směnka,

kdy dále jsou v hlavní knize HAIF evidovány částečné a blíže nespecifikované úhrady od společnosti Stratton v celkové výši 154.520,- Kč a po jejichž odečtení je zřejmé, že výše popsáním jednáním uvedeným pod body 28-34 způsobil společnosti HAIF škodu ve výši 10.106.275,- Kč,

35. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za Harvardskou arbitrážní společnost, a.s., dále jen HAS, hromadný příkaz k prodeji, označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 11.6.1996 k prodeji celkem 7 emisí cenných papírů z portfolia HAS, kromě jiných i 1.174 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za prodejní cenu ve výši 1.232.700,- Kč, přičemž lze předpokládat, že na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi HAS a společností HUSKY, kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 7 emisí z portfolia HAS, včetně uvedených 1.174 ks akcií SKLO UNION, akciová společnost Teplice, za cenu ve výši 1.232.700,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
36. nezjištěného v roce 1996 dne vystavil za společnost HAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož došlo dne 5.6.1996 k prodeji celkem 7 emisí cenných papírů z portfolia HAS, kromě jiných i 420 ks akcií společnosti SEPAP, a.s., a to za prodejní cenu ve výši 1.050.000,- Kč, přičemž lze předpokládat, že na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HAS a společností HUSKY, kdy na základě této smlouvy dochází k prodeji stejných 7 emisí z portfolia HAS, tedy i výše uvedených 420 ks akcií SEPAP a.s., za cenu pokud jde o tuto emisi ve výši 1.050.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
37. nezjištěného dne v roce 1996 dne vystavil za společnost HAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož došlo dne 7.6.1996 k prodeji celkem 7 emisí cenných papírů z portfolia HAS, kromě jiných i 770 ks akcií společnosti FATRA a.s., a to za prodejní cenu ve výši 1.386.000,- Kč, přičemž lze předpokládat, že na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu

- cenných papírů mezi společnostmi HAS a společnostmi HUSKY, kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 7 emisí z portfolia HAIF, včetně výše uvedených 770 ks akcií FATRA a.s., za cenu ve výši 1.386.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společnostmi HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
38. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za společnost HAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket Sell, na jehož došlo dne 7.6.1996 k prodeji celkem 7 emisí cenných papírů z portfolia HAS, kromě jiných i 660 ks akcií společnosti Pražská Teplárenská a.s., a to za prodejní cenu ve výši 891.000,- Kč, přičemž lze předpokládat, že na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společnostmi HAS a společnostmi HUSKY, kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 7 emisí z portfolia HAS, včetně uvedených 660 ks akcií Pražská teplárenská a.s., za cenu ve výši 891.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společnostmi HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
39. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za společnost HAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož došlo dne 7.6.1996 k prodeji celkem 7 emisí cenných papírů z portfolia HAS, kromě jiných i 120 ks akcií společnosti CRYSTALEX a.s., a to za prodejní cenu ve výši 96.000,- Kč, přičemž lze předpokládat, že na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společnostmi HAS a společnostmi HUSKY, na základě této smlouvy došlo k prodeji 7 emisí z portfolia HAS, včetně výše uvedených 120 ks akcií CRYSTALEX a.s., za cenu ve výši 96.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společnostmi HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
40. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za společnost HAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 7.6.1996 k prodeji celkem 7 emisí cenných papírů z portfolia HAS, kromě jiných i 160 ks akcií společnosti ISC MUZO a.s., a to za prodejní cenu ve výši 146.560,- Kč, přičemž lze předpokládat, že na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společnostmi HAS a společnostmi HUSKY, na základě této smlouvy došlo k prodeji 7 emisí z portfolia HAS, včetně uvedených 160 ks akcií ISC MUZO a.s., za cenu ve výši 146.560,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou převedené nebyla společnostmi HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
41. dne 2.8.1995 uzavřel za společnost Harvardský diamantový investiční fond a.s. , dále jen HDIAIF, smlouvu o převodu cenných papírů se společnostmi Stratton, se sídlem na Kypru, zastoupenou M. [REDACTED]

- D[REDACTED] na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 4.350 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 3.036.300,- Kč, přičemž část ceny ve výši 152.179,50 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 2.884.120,50 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,
- 42.dne 14.8.1995 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton se sídlem na Kypru, zastoupenou M[REDACTED] D[REDACTED], na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 332 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 189.240,- Kč, přičemž část ceny ve výši 9.502,09 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 179.737,91 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,
- 43.dne 8.8.1995 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M[REDACTED] D[REDACTED], na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 2.333 ks akcií společnosti Spolana a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 818.883,- Kč, přičemž část ceny ve výši 41.047 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 777.836,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,
- 44.dne 4.8.1995 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M[REDACTED] D[REDACTED], na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 4.198 ks akcií společnosti SKLO UNION akciová společnost Teplice, a to za sjednanou převodní cenu ve výši 1.826.130,- Kč, přičemž část ceny ve výši 91.526 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 1.734.604,28 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,
- 45.dne 10.1.1996 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M[REDACTED] D[REDACTED] na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 2.100 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 4.200.000,- Kč, přičemž tato částka nebyla společností Stratton nikdy ani částečně uhrazena,

- 46.dne 17.10.1995 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ Di██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 3.071 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 4.928.955,- Kč, kdy na tuto částku přijal od společnosti Stratton „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena,
- 47.dne 4.1.1996 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ Di██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 3.440 ks akcií společnosti Spolana a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 3.096.000,- Kč, přičemž částka ve výši 154.800,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 2.941.200,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazeno nic, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů, ani částka na níž byla vystavena směnka,
- 48.dne 4.1.1996 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ Di██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 4.060 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 5.765.200,- Kč, přičemž částka ve výši 288.260,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 5.476.940,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HDIAIF nic uhrazeno, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů ani částka na níž byla vystavena směnka,
49. dne 4.1.1996 uzavřel za HDIAIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ Di██████████ kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIAIF 2.600 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 2.860.000,- Kč, přičemž částka ve výši 143.000,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 2.717.000,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE sjednanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebyla ve prospěch HDIAIF nikdy uhrazena ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů ani částka na níž byla vystavena směnka,
- přičemž dále jsou v hlavní knize HDIAIF evidovány částečné a blíže nespecifikované úhrady od společnosti Stratton v celkové výši 586.060,-

Kč a po jejichž odečtení je zřejmé, že výše popsaným jednáním uvedeným pod body 41-49 způsobil společností HDIAMIF škodu ve výši 35.337.675,- Kč,

50. nezjištěného dne v roce 1996 vystavil za Harvardskou diamantovou společnost, a.s., dále jen HDIAS, hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 5.6.1996 k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HDIAS, kromě jiných i 3.000 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za prodejní cenu ve výši 4.035.000,- Kč., na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HDIAS, zastoupenou tehdejší předsedou představenstva JUDr. I. [REDACTED] D. [REDACTED] společností HUSKY, zastoupenou ředitelem P. [REDACTED] K. S. [REDACTED] kdy na základě této smlouvy dochází k prodeji 8 emisí z portfolia HDIAS, včetně výše uvedených 3.000 ks akcií SEPAP a.s., za cenu ve výši 4.035.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
51. nezjištěný den roku 1996 vystavil za HDIAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 7.6. 1996 k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HDIAS, kromě jiných i 3.800 ks akcií společnosti FATRA a.s., a to za prodejní cenu ve výši 4.218.000,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla nejpozději dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HDIAS, zastoupenou tehdejší předsedou představenstva JUDr. L. [REDACTED] D. [REDACTED] a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem P. [REDACTED] K. S. [REDACTED] kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HDIAS, včetně výše uvedených 3.800 ks akcií FATRA a.s., za cenu ve výši 4.218.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
52. nezjištěný den roku 1996 vystavil za HDIAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 7.6.1996 k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HDIAS, kromě jiných i 228 ks akcií společnosti CRYSTALEX a.s., a to za prodejní cenu ve výši 151.620,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HDIAS zastoupenou tehdejší předsedou představenstva JUDr. L. [REDACTED] D. [REDACTED] a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem P. [REDACTED] K. S. [REDACTED] kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HDIAS, včetně výše uvedených 228 ks akcií CRYSTALEX a.s., za cenu ve výši 151.620,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

53. nezjištěný den roku 1996 vystavil za HDIAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 7.6.1996 k prodeji celkem 8 emisí cenných papírů z portfolia HDIAS, kromě jiných i 572 ks akcií společnosti ISC MUZO a.s., a to za prodejní cenu ve výši 523.952,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HDIAS zastoupenou tehdejším předsedou představenstva JUDr. I. [REDACTED] D. [REDACTED] a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem P. [REDACTED] K. S. [REDACTED] kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 emisí z portfolia HDIAS, včetně výše uvedených 572 ks akcií ISC MUZO a.s., za cenu ve výši 523.952,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
54. neuvedeného dne vystavil za společnost HDIAS hromadný příkaz k prodeji označený jako Multiple Order Ticket to Sell, na jehož základě došlo dne 11.6.1996 k prodeji 8 emisí cenných papírů z portfolia HDIAS, kromě jiných i 1.602 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za prodejní cenu ve výši 568.710,- Kč, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HDIAS, zastoupenou tehdejším předsedou představenstva JUDr. I. [REDACTED] D. [REDACTED] a společností HUSKY, zastoupenou ředitelem P. [REDACTED] K. S. [REDACTED] kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 8 ks emisí z portfolia HDIAS, včetně výše uvedených 1.602 ks akcií SKLO UNION, akciová společnost Teplice, za cenu ve výši 568.710,- Kč., přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY Ltd. nikdy ani částečně uhrazena,
55. dne 6.10.1995 uzavřel za společnosti Harvardský růstový investiční fond a.s., dále jen HRIF, smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M. [REDACTED] D. [REDACTED] kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 110.382 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 231.802.200,- Kč, kdy na tuto částku přijal od společnosti Stratton „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,
56. dne 4.1.1996 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M. [REDACTED] D. [REDACTED] kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 187.918 ks akcií společnosti Spolana a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 169.126.200,- Kč, přičemž částka ve výši 8.456.310,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 160.669.890,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv.

- PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HRIF nikdy uhrazena nic, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů, ani částka na níž byla vystavena směnka,
57. dne 4.1.1996 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 35.500 ks akcií společnosti Spolana a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 31.950.000,- Kč, přičemž částka ve výši 1.597.500,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 30.352.500,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HRIF nikdy uhrazeno nic, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů, ani částka na níž byla vystavena směnka,
58. dne 4.1.1996 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 191.907 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 249.479.100,- Kč, přičemž částka ve výši 12.473.955,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 237.005.145,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HRIF nikdy uhrazeno nic, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů ani částka na níž byla vystavena směnka,
59. dne 14.8.1995 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton zastoupenou M██████████ D██████████, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 60.418 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 34.438.260,- Kč, přičemž část ceny ve výši 1.171.481,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny 32.716.779,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,
60. dne 1.8.1995 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, se sídlem na Kypru, zastoupenou M██████████ D██████████, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 93.737 ks akcií společnosti Moravské Chemické Závody a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 53.898.775,- Kč, přičemž ze sjednané ceny uhradila společnost Stratton pouze část ve výši 29.482.338,- Kč, přičemž rozdíl mezi sjednanou částkou a částečnou úhradou ve výši

- 24.406.437,- Kč nebyl společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazen,
61. dne 8.8.1995 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, se sídlem na Kypru, zastoupenou M██████████ D██████████, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 307.806 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 108.039.906,- Kč, přičemž část ceny ve výši 5.414.965,28,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 102.624.940,72,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,
62. dne 4.8.1995 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, se sídlem na Kypru, zastoupenou M██████████ D██████████, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 267.333 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za sjednanou převodní cenu ve výši 116.289.855,- Kč, přičemž částku ve výši 5.828.453,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 110.461.401,88 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,
63. dne 2.8.1995 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 284.245 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 198.403.010,- Kč, přičemž částku ve výši 9.943.968,- Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 188.459.041,60,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HRIF nikdy uhrazena,
64. dne 10.1.1996 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 305.906 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 490.979.130,- Kč, přičemž tato částka nebyla společností Stratton nikdy ani částečně uhrazena,
65. dne 10.1.1996 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 102.820 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 205.640.000,- Kč, přičemž tato částka nebyla společností Stratton nikdy ani částečně uhrazena,

66. dne 4.1.1996 uzavřel za HRIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton se sídlem na Kypru, zastoupenou M [REDACTED] D [REDACTED], kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HRIF 28.595 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 31.454.500,- Kč, přičemž část ceny ve výši 1.572.780,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na zbývající částku ve výši 29.882.820,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HRIF nikdy nic uhrazeno, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů, ani částka na níž byla vystavena směnka, přičemž dále jsou v hlavní knize HRIF evidovány částečné a blíže nespécifikované úhrady od společnosti Stratton v celkové výši 24.100.545,- Kč a po jejichž odečtení je zřejmé, že výše popsaným jednáním uvedeným pod body 55-66 způsobil společnosti HRIF škodu ve výši 2.214.745.621,- Kč,
67. dne 14.6.1996 vystavil za Harvardskou finanční společnost, a.s., dále jen HFS, příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož došlo k prodeji 358.672 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to bez uvedení prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 14.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HFS, zastoupenou tehdejším předsedou představenstva Ing. J [REDACTED] B [REDACTED] a společností HUSKY, zastoupenou V [REDACTED] K [REDACTED], přičemž na základě této smlouvy došlo k prodeji 4 emisí z portfolia HFS, tedy i výše uvedených 358.672 ks akcií SKLO UNION, akciová společnost Teplice, za cenu ve výši 358.672.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisí ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
68. nezjištěný den roku 1996 vystavil za HFS příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož došlo k prodeji 5.000 ks akcií společnosti Komerční banka a.s., a to bez uvedení prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HRIF zastoupenou tehdejším předsedou představenstva Ing. J [REDACTED] B [REDACTED] a společností HUSKY, zastoupenou V [REDACTED] K [REDACTED], kdy na základě této smlouvy došlo dne 6.6.1996 k prodeji 4 ks emisí z portfolia HRIF, tedy i výše uvedených 5.000 ks akcií Komerční banky a.s., za cenu ve výši 11.075.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisí ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
69. dne 2.8.1995 uzavřel z titulu výše uvedené plné moci za společnost Harvardský dividendový investiční fond a.s., dále jen HDIF, smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M [REDACTED] D [REDACTED], kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia

- HDIF 326.959 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 228.217.382,- Kč, přičemž část ceny ve výši 11.438.266,15 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 216.799.115,85 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,
70. dne 14.8.1995 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, se sídlem na Kypru, zastoupenou M██████████ Di██████████, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 86.344 ks akcií společnosti Moravské Naftové doly, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 49.216.080,- Kč, přičemž část ceny ve výši 2.471.230,51 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 46.744.849,49 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,
71. dne 1.8.1995 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ Di██████████, na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 126.999 ks akcií společnosti Moravské Chemické Závody a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 73.024.425,- Kč, přičemž ze sjednané částky uhradila společnost Stratton pouze část ceny ve výši 30.855.750,- Kč a rozdíl mezi sjednanou částkou a částečnou úhradou ve výši 42.168.675,- Kč nebyl společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazen,
72. dne 8.8.1995 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ Di██████████ na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 490.625 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 172.209.375,- Kč, přičemž část ceny ve výši 8.631.142,15 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 163.578.232,85 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,
73. dne 4.8.1995 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ Di██████████, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 572.832 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to za sjednanou převodní cenu ve výši 249.181.920,- Kč, přičemž část ceny ve výši 12.489.009,80 Kč uhradila společnost Stratton v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 236.692.910,20 Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva,

- příčemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,
74. dne 10.1.1996 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 134.100 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 268.200.000,- Kč, kdy tato částka měla být uhrazena do 6 měsíců od převodu cenných papírů ve Středisku pro cenné papíry, přičemž tato částka nebyla společností Stratton Ltd. ve prospěch HDIF nikdy ani částečně uhrazena,
75. dne 17.10.1995 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 405.174 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 650.304.270,- Kč, kdy na tuto částku přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,
76. dne 4.1.1996 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, se sídlem na Kypru, zastoupenou M██████████ D██████████ kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 34.165 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 30.748.500,- Kč, přičemž částka ve výši 1.537.425,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 29.211.075,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HDIF nikdy uhrazeno nic, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů, ani částka na níž byla vystavena směnka,
77. dne 4.1.1996 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████ kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 281.877 ks akcií společnosti Spolana, a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 253.689.300,- Kč, přičemž částka ve výši 12.684.465,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 241.004.835,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HDIF nikdy nic uhrazeno, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů, ani částka na níž byla vystavena směnka,
78. dne 6.10.1995 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M██████████ D██████████, kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 165.994 ks akcií společnosti Česká námořní plavba a.s., a to za sjednanou převodní cenu

- ve výši 348.587.400,- Kč, kdy na tuto částku přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž tato směnečná částka nebyla společností Stratton ve prospěch HDIF nikdy uhrazena,
79. dne 4.1.1996 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M. [REDACTED] D. [REDACTED] kdy na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 245.098 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 318.627.400,- Kč, přičemž část ceny ve výši 15.931.370,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na částku ve výši 302.696.030,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HDIF nikdy nic uhrazeno, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů, ani částka na níž byla vystavena směnka,
80. dne 4.1.1996 uzavřel za HDIF smlouvu o převodu cenných papírů se společností Stratton, zastoupenou M. [REDACTED] D. [REDACTED] na základě této smlouvy bylo převedeno z portfolia HDIF 9.273 ks akcií společnosti Moravské naftové doly a.s., a to za sjednanou převodní cenu ve výši 10.200.300,- Kč, přičemž část ceny ve výši 500.015,- Kč měla být společností Stratton uhrazena v hotovosti a na zbývající část ceny ve výši 9.690.285,- Kč přijal od této společnosti „směnku“, tzv. PROMISSORY NOTE vydanou podle bahamského práva, přičemž společností Stratton nebylo ve prospěch HDIF nikdy nic uhrazeno, ani částka, která měla být uhrazena v hotovosti při převodu cenných papírů, ani částka na níž byla vystavena směnka,
- přičemž dále jsou v hlavní knize HDIF evidovány částečné a blíže nespecifikované úhrady od společnosti Stratton v celkové výši 30.663.275,- Kč a po jejichž odečtení je zřejmé, že výše popsáním jednáním uvedeným pod body 69-80 způsobil společností HDIF škodu ve výši 5.732.329.008,- Kč,
81. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost Harvardský průmyslový holding,a.s., dále jen HPH, příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 4.385 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. M. [REDACTED] K. [REDACTED] a společností HUSKY, zastoupenou V. [REDACTED] K. [REDACTED] kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HPH, včetně výše uvedených 4.385 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., za cenu ve výši 5.262.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

82. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 3.313 ks akcií společnosti Poštovní tiskárna cenin a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. M. K. a společností HUSKY, zastoupenou V. K., kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 ks emisí z portfolia HPH, včetně výše uvedených 3.313 ks akcií společnosti Poštovní tiskárna cenin a.s., za cenu ve výši 3.313.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
83. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo k prodeji 4.501 ks akcií společnosti ISC MUZO a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. M. K. a společností HUSKY, zastoupenou V. K., kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HPH, včetně uvedených 4.501 ks akcií společnosti ISC MUZO a.s., za cenu ve výši 4.501.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
84. nezjištěný den roku 1996 data vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 5.000 ks akcií společnosti Komerční banka a.s., a to bez uvedení limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. M. K. a společností HUSKY, zastoupenou V. K., kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HPH, včetně uvedených 5.000 ks akcií společnosti Komerční banka a.s., za cenu ve výši 11.075.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
85. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 14.642 ks akcií společnosti ČEZ 2 a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. M. K. a společností HUSKY, zastoupenou V. K., kdy na základě této smlouvy

- došlo k prodeji 14 ks emisí z portfolia HPH, včetně 14.642 ks akcií společnosti ČEZ 2 a.s., za cenu ve výši 16.325.830,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
86. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 65.389 ks akcií společnosti CRYSTALEX a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. M. K. a společností HUSKY, zastoupenou V. K., kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HDIF, včetně výše uvedených 65.389 ks akcií společnosti CRYSTALEX a.s., za cenu ve výši 52.311.200,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY, nikdy ani částečně uhrazena,
87. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě dne 6.6.1996 došlo k prodeji 100.640 ks akcií společnosti OSPAP a.s., a to bez uvedení limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. M. K. a společností HUSKY, zastoupenou V. K., kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HDIF, včetně výše uvedených 100.640 ks akcií společnosti OSPAP a.s., za cenu ve výši 40.256.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
88. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 52.873 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena dne 6.6.1996 smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. M. K. a společností HUSKY, zastoupenou V. K., kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HPH, včetně výše uvedených 52.873 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., za cenu ve výši 79.309.500,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
89. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 110.786 ks akcií společnosti FATRA a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny,

- příčemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. M. K. a společností HUSKY, zastoupenou V. K., kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HPH, včetně výše uvedených 110.786 ks akcií společnosti FATRA a.s., za cenu ve výši 199.414.800,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
90. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 5.6.1996 k prodeji 660.960 ks akcií společnosti SEPAP a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. M. K. a společností HUSKY, zastoupenou V. K., kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HPH, včetně výše uvedených 660.960 ks akcií společnosti SEPAP a.s., za cenu ve výši 1.388.016.000,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY, nikdy ani částečně uhrazena,
91. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě dne 11.6.1996 došlo k prodeji 518.543 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, a to s uvedením prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla dne 6.6.1996 uzavřena smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. M. K. a společností HUSKY, zastoupenou V. K., kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HDIF, včetně výše uvedených 518.543 ks akcií společnosti SKLO UNION, akciová společnost Teplice, za cenu ve výši 259.271.500,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,
92. nezjištěný den roku 1996 vystavil za společnost HPH příkaz k prodeji cenných papírů, na jehož základě došlo dne 6.6.1996 k prodeji 827.864 ks akcií společnosti Pražská Teplárenská a.s., a to s uvedením limitní prodejní ceny, přičemž na základě tohoto příkazu k prodeji byla uzavřena dne 6.6.1996 smlouva o převodu cenných papírů mezi společností HPH, zastoupenou tehdejší předsedkyní představenstva JUDr. M. K. a společností HUSKY, zastoupenou V. K., kdy na základě této smlouvy došlo k prodeji 14 emisí z portfolia HDIF, včetně výše uvedených 827.864 ks akcií společnosti Pražská Teplárenská

a.s., za cenu ve výši 1.117.616.400,- Kč, přičemž prodejní cena za tuto emisi ani ostatní emise převedené touto smlouvou nebyla společností HUSKY nikdy ani částečně uhrazena,

a takto převedl z portfolií šesti harvardských investičních fondů cenné papíry nejvýznamnějších českých společností v hodnotě 8.211.559.152,- Kč, avšak za skutečně placenou protihodnotu ve výši 175.246.763,- Kč, čímž harvardským investičním fondům a jejich nástupci společnosti Harvardský průmyslový holding a.s. se sídlem v Praze způsobil škodu ve výši 8.036.312.389,- Kč,

II.V. K

dále v letech 1995 až 1996 jednak v Praze, jednak v Nassau, Společenství Bahamy, jako osoba disponující plnou mocí jako obecný zmocněnec společnosti Harvard Capital and Consulting a.s. – nyní v likvidaci (dále jen HCC) rozhodl o nákupech a prodejkách cenných papírů z portfolií těchto investičních fondů Harvardský dividendový investiční fond a.s., IČ 44269595, sídlo Praha 4, Ohradní 65, Harvardský růstový investiční fond, a.s., IČ 44268777, se sídlem na stejné adrese, Harvardský kontrariánský investiční fond, a.s., IČ 45312117, se sídlem se sídlem na stejné adrese, Harvardský diamantový investiční fond, a.s., IČ 45312125, se sídlem se sídlem na stejné adrese, Harvardský investiční fond menších společností, a.s. IČ 45312109, se sídlem se sídlem na stejné adrese, Harvardský arbitrážní investiční fond a.s. IČ 45312095, se sídlem se sídlem na stejné adrese, spravovaných společností HCC jako obhospodařovatelem podle zákona číslo 248/1992 Sb. tak, že

Dílčí jednání č. 93 :

vystavil a podepsal dne 16.3.1995 jako „fond manager“ za Harvardský růstový investiční fond a.s. (dále jen HRIF) příkaz k nákupu 319.815 ks akcií SPT TELECOM, a.s., do portfolia HRIF, a to za limitní cenu 2.710,- Kč za akcii, kdy na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 16.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HRIF jako kupujícím a společností Zenko Trading Co.,Ltd., dále jen ZENKO, jako prodávajícím, kterou za HRIF podepisuje V. K. a za ZENKO K. spolupracovník J. Š. kdy touto smlouvou HRIF kupuje výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za kupní cenu ve výši 866.698.650,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal dne 23.3.1995 jako „fond manager“ za HRIF příkaz k prodeji 319.815 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HRIF, a to za limitní cenu 2.215,- Kč za akcii, kdy na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 23.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HRIF jako prodávajícím a společností ZENKO jako kupujícím, kterou za HRIF podepisuje V. K. a za ZENKO K. spolupracovník J. Š. kdy touto smlouvou HRIF prodává výše uvedené množství akcií SPT

TELECOM, a.s. za prodejní cenu ve výši 708.390.225,- Kč a takto způsobil škodu HRIF ve výši 158.308.425,- Kč

Dílčí jednání č. 94 :

vystavil a podepsal dne 16.3.1995 jako „fond manager“ za Harvardský dividendový investiční fond a.s. (dále jen HDIF) příkaz k nákupu 183.302 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HDIF, a to za limitní cenu 2.710,- Kč za akcii, kdy na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 16.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HDIF jako kupujícím a společností ZENKO jako prodávajícím, kterou za HDIF podepisuje V. K. a za ZENKO K. spolupracovník J. Š. kdy touto smlouvou HDIF kupuje výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za kupní cenu ve výši 496.748.420,- Kč, následně vystavil a podepsal dne 23.3.1995 jako „fond manager“ za HDIF příkaz k prodeji 183.302 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HDIF, a to za limitní cenu 2.215,- Kč za akcii, kdy na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 23.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HDIF jako prodávajícím a společností ZENKO jako kupujícím, kterou za HDIF podepisuje V. K. a za ZENKO K. spolupracovník J. Š. kdy touto smlouvou HDIF prodává výše uvedené množství akcií SPT TELECOM za prodejní cenu ve výši 406.013.930,- Kč a takto způsobil škodu HDIF ve výši 90.734.490,- Kč,

Dílčí jednání č. 95 :

vystavil a podepsal dne 16.3.1995 jako „fond manager“ za Harvardský diamantový investiční fond a.s. (dále jen HDIAIF) příkaz k nákupu 3.150 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HDIAIF, a to za limitní cenu 2.710,- Kč za akcii, kdy na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 16.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HDIAIF jako kupujícím a společností ZENKO jako prodávajícím, kterou za HDIAIF podepisuje V. K. a za ZENKO K. spolupracovník J. Š. kdy touto smlouvou HDIAMIF kupuje výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za kupní cenu ve výši 8.536.500,- Kč, následně vystavil a podepsal dne 23.3.1995 jako „fond manager“ za HDIAIF příkaz k prodeji 3.150 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HDIAIF, a to za limitní cenu 2.215,- Kč za akcii, kdy na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 23.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HDIAIF jako prodávajícím a společností ZENKO jako kupujícím, kterou za HDIAIF podepisuje V. K. a za ZENKO K. spolupracovník J. Š. kdy touto smlouvou HDIAF prodává výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za prodejní cenu ve výši 6.977.250,- Kč a takto způsobil škodu HDIF ve výši 1.559.250,- Kč

Dílčí jednání č. 96 :

vystavil a podepsal dne 16.3.1995 jako „fond manager“ za Harvardský contrariánský investiční fond a.s. (dále jen HCIF) příkaz k nákupu 1.890 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HCIF, a to za limitní cenu 2.710,- Kč za akcii, kdy na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 16.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HCIF jako kupujícím a společností ZENKO jako prodávajícím, kterou za HCIF podepisuje V. K. a za ZENKO K. spolupracovník J. Š., kdy touto smlouvou HCIF kupuje výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za kupní cenu ve výši 5.121.900,- Kč, následně vystavil a podepsal dne 23.3.1995 jako „fond manager“ za HCIF příkaz k prodeji 1.890 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HCIF, a to za limitní cenu 2.215,- Kč za akcii, kdy na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 23.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HCIF jako prodávajícím a společností ZENKO jako kupujícím, kterou za HCIF podepisuje V. K. a za ZENKO K. spolupracovník J. Š., kdy touto smlouvou HCIF prodává výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za prodejní cenu ve výši 4.186.350,- Kč a takto způsobil škodu HCIF ve výši 935.550,- Kč

Dílčí jednání č. 97:

vystavil a podepsal dne 16.3.1995 jako „fond manager“ za Harvardský arbitrážní investiční fond a.s. (dále jen HAIF) příkaz k nákupu 1.805 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HAIF, a to za limitní cenu 2.710,- Kč za akcii, kdy na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 16.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HAIF jako kupujícím a společností ZENKO jako prodávajícím, kterou za HAIF podepisuje V. K. a za ZENKO K. spolupracovník J. Š., kdy touto smlouvou HAIF kupuje výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za kupní cenu ve výši 4.891.550,- Kč, následně vystavil a podepsal dne 23.3.1995 jako „fond manager“ za HAIF příkaz k prodeji 1.805 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HAIF, a to za limitní cenu 2.215,- Kč za akcii, kdy na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 23.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HAIF jako prodávajícím a společností ZENKO jako kupujícím, kterou za HAIF podepisuje V. K. a za ZENKO K. spolupracovník J. Š., kdy touto smlouvou HAIF prodává výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za prodejní cenu ve výši 3.998.075,- Kč a takto způsobil škodu HAIF ve výši 893.475,- Kč

Dílčí jednání č. 98 :

vystavil a podepsal dne 16.3.1995 jako „fond manager“ za Harvardský investiční fond menších společností a.s. (dále jen HIFMS) příkaz k nákupu 499 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HIFMS, a to za limitní cenu 2.710,- Kč za akcii, kdy na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 16.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HIFMS jako kupujícím a společností ZENKO jako prodávajícím, kterou za HIFMS podepisuje V. K. a za ZENKO Koženého spolupracovník J. Š., kdy touto smlouvou HIFMS kupuje

výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za kupní cenu ve výši 1.352.290,- Kč, následně vystavil a podepsal dne 23.3.1995 jako „fond manager“ za HIFMS příkaz k prodeji 499 ks akcií SPT TELECOM, a.s. do portfolia HIFMS, a to za limitní cenu 2.215,- Kč za akcii, kdy na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 23.3.1995 uzavřena kupní smlouva mezi HIFMS jako prodávajícím a společností ZENKO jako kupujícím, kterou za HIFMS podepisuje V. K. a za ZENKO K. o spolupracovník Š. kdy touto smlouvou HIFMS prodává výše uvedené množství akcií SPT TELECOM, a.s. za prodejní cenu ve výši 1.105.285,- Kč a takto způsobil škodu HDIF ve výši 247.005,- Kč,

a výše (pod čísly 93-98) uvedenými převody cenných papírů způsobil harvardským investičním fondům a jejich nástupci společností Harvardský průmyslový holding a.s. se sídlem v Praze škodu ve výši celkem 252.678.195,- Kč,

III. Ing. B. V., CSc.

jako předseda představenstva společnosti SKLO UNION, akciová společnost TEPLICE, dále jen SU Teplice, IČ: 00012726, se sídlem v Teplicích, Sklářská 450, nakupoval cenné papíry a bezprostředně poté stejné akcie z portfolia za nižší cenu prodával vždy stejné osobě v úmyslu dosáhnout takto záměrně ztráty a tak odčerpat z portfolia společnosti SU Teplice jak likvidní cenných papíry, tak finanční prostředky bez přijetí odpovídající protihodnoty a v jednotlivých obchodních případech si počínal tak, že ohledně následujících cenných papírů :

99. CRYSTALEX a.s. (ISIN – CZ000508925),

vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 60.853 ks akcií CRYSTALEX do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 800,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice kupuje výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 48.682.400,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU Teplice příkaz k prodeji 60.853 ks akcií CRYSTALEX, a to za cenu 665,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 31.5.1995 se bez uzavření kupní smlouvy prodává výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 40.467.245,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice ve výši 8.215.155,- Kč,

100. ČEZ 2 a.s. (ISIN – CZ0005104950),

vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 10.000 ks akcií ČEZ 2 do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 1.115,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto

SU Teplice kupuje výše uvedené množství akcií ČEZ 2 za kupní cenu ve výši, 11.150.000,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU Teplice příkaz k prodeji 10.000 ks akcií ČEZ 2, a to za cenu 1.000,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1995 se bez uzavření kupní smlouvy prodává výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 10.000.000,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice ve výši 1.150.000,- Kč,

101.FATRA a.s. (ISIN – CZ0008414256),

vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 52.028 ks akcií FATRA do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 1.800,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice kupuje výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 93.650.400,-,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU TEPLICE příkaz k prodeji 52.028 ks akcií FATRA, a to za cenu 1.140,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1995 se bez uzavření kupní smlouvy prodává výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 59.311.920,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice ve výši 34.338.480,- Kč,

102.ISC MUZO a.s. (ISIN – CZ0008413655),

vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 1.844 ks akcií ISC MUZO do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 1.000,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice kupuje výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 1.844.000,-,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne za SU Teplice příkaz k prodeji 1.844 ks akcií ISC MUZO, a to za cenu 916,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1995 se bez uzavření kupní smlouvy prodává výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 1.689.104,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice ve výši 154.896,- Kč,

103.OSPAP a.s. (ISIN – CZ0005010355),

vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 41.184 ks akcií OSPAP do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 1.000,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice kupuje výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 41.184.000,-,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU Teplice příkaz k prodeji 41.184 ks akcií OSPAP, a to za cenu 42,30,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1996 se bez uzavření kupní smlouvy prodává výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 1.742.083,20 Kč a takto způsobil škodu SU Teplice ve výši 39.441.916,80 Kč,

104.POŠTOVNÍ TISKÁRNA CENIN a.s. (ISIN – CZ0008439254),

vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 1.650 ks akcií POŠTOVNÍ TISKÁRNA CENIN do portfolia SU TEPLICE, a to za limitní cenu 1.000,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice kupuje výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 1.650.000,-,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU Teplice příkaz k prodeji ks akcií, a to za cenu 312,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1996 se bez uzavření kupní smlouvy prodává výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 514.800,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice ve výši 1.135.200,- Kč,

105.PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ a.s. (ISIN – CS0008439659),

vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 351.654 ks akcií PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 1.350,- Kč Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU TEPLICE kupuje výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 474.732.900,-,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU Teplice příkaz k prodeji 351.654 ks akcií PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ, a to za cenu 836,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1996 se bez uzavření kupní smlouvy prodává výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 293.982.744,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice ve výši 180.750.156,- Kč,

106.SEPAP a.s. (ISIN – CS0005012954),

vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 286.860 ks akcií SEPAP do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 2.100,- Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a takto SU Teplice kupuje výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 602.406.000,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU TEPLICE příkaz k prodeji 286.860 ks akcií SEPAP, a to za cenu 1.385,- Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu byla téhož dne, tj. 31.5.1996 bez uzavření kupní smlouvy se prodává výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 397.301.100,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice ve výši 205.104.900,- Kč,

107.KAUČUK a.s. (ISIN – CZ0005097659),

vystavil a podepsal nejpozději dne 30.5.1996 za SU Teplice příkaz k nákupu 2.000 ks akcií KAUČUK do portfolia SU Teplice, a to za limitní cenu 1.500,- Kč Kč za akcii, přičemž obchod byl realizován bez uzavření kupní smlouvy a

takto SU Teplice kupuje výše uvedené množství akcií za kupní cenu ve výši 3.000.000,- Kč, přičemž následně vystavil a podepsal nejpozději dne 31.5.1996 za SU TEPLICE příkaz k prodeji 2.000 ks akcií KAUČUK, a to za cenu 1.240,- Kč Kč za akcii, přičemž na základě tohoto příkazu téhož dne, tj. 31.5.1996 bez uzavření kupní smlouvy se prodává výše uvedené množství akcií za prodejní cenu ve výši 2.480.000,- Kč a takto způsobil škodu SU Teplice ve výši 520.000,- Kč,

přičemž určoval cenu těchto převodů ve prospěch a na účet portfolia SU Teplice a byl srozuměn s tím, že výsledkem těchto převodů je ztráta společnosti SU Teplice ve výši 514.034.424,74 Kč a neodůvodněné zvýhodnění jiných společností zejména Harvardského průmyslového holdingu a.s., IČ: 44269595, když současně ve stejné době působil jako člen představenstva společnosti Harvardská finanční společnost a.s., IČ: 44268777, a útoky uvedenými pod body 99 až 107 tak vznikla společnosti SU Teplice, respektive jejímu právnímu nástupci Harvardský průmyslový holding a.s. v likvidaci, škoda ve výši 514.034.424,74 Kč,

IV. Ing. B. [REDAKCE], CSc.

v době od 1.2.1996 do 30.5.1996 Ing. B. [REDAKCE] V. [REDAKCE] jako předseda představenstva společnosti jen SU Teplice, v úmyslu převzít a následným splynutím v důsledku začlenění SU Teplice do společnosti Harvardský průmyslový holding a.s. a přijetím veřejně neobchodovatelných akcií Daventree Ltd. se sídlem na Kypru „likvidovat“ závazky nabyvatelů akcií z portfolia harvardských investičních fondů vzniklé z obchodů provedených V. [REDAKCE] K. [REDAKCE] na účet HIF a označených pod čísly 1 až 92 a současně v úmyslu převést likvidní veřejně obchodovatelné akcie portfolia SU Teplice na jiné osoby se ztrátou a bez odpovídající protihodnoty, udělil jménem společnosti SU Teplice pokyny obchodníkovi s cennými papíry – společnosti Harvardská burzovní společnost a.s. (dále jen HBS), se sídlem v ulici Ohradní 65, Michle, Praha 4, k prodeji akcií z portfolia SU Teplice, v hodnotě cca 5,6 mld. Kč tak, že:

dílčí útok číslo 108:

dne 25.1.1996 podepsal za společnost Sklo Union Teplice, dále jen SU Teplice, smlouvu se společností Stratton, zastoupenou M. [REDAKCE] a D. [REDAKCE], na základě které společnost Stratton převedla na společnost SU TEPLICE 193.055 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., 1.387.552 ks akcií společnosti Spolana a.s. a 1.241.710 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s. a jako protihodnotu nabyla společnost SU Teplice od společnosti Stratton závazky vyplývající ze směnek tzv. PROMISSORY NOTES vystavených společností STRATTON původně ve prospěch harvardských investičních fondů v obchodech uvedených výše pod čísly HCIF 1-7,9, HIFMS 15-23, HAIF 28-

32,34, HDIAIF 41-44,46-49, HRIF 55-59,61-63,66, HDIF_69,70,72,73,75-80 včetně závazku odškodnit společnost STRATTON v případě jakýchkoli požadavků souvisejících s výše uvedenými PROMISSORY NOTES, přičemž následně dne 2.2.1996 podepsal smlouvu o převodu akcií mezi společnostmi SU Teplice a kyperskou společností Harms Holdings Co. Ltd., dále jen HARMS, kdy na základě této smlouvy převedla společnost SU TEPLICE do společnosti HARMS 193.055 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., 1.387.552 ks akcií společnosti Spolana a.s. a 1.241.710 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., v celkové tržní hodnotě 5.635.721.720,- Kč, a jako protihodnotu přijala celkem 54.999.999 ks veřejně neobchodovatelných akcií společnosti HARMS, čímž v důsledku těchto dvou obchodů se společnost SU Teplice stala držitelem směnečných závazků vůči stejnými osobami ovládaným harvardským investičním fondům a zahraničních veřejně neobchodovatelných akcií, které tak zhoršily její ekonomickou situaci a hodnotu jejích akcií, a se stejným záměrem dne 30.6.1996 podepsal Ing. B. V. za společnost SU Teplice smlouvu se společností Daventree Limited, zastoupenou V. K. na základě které SU Teplice převedla na společnost Daventree Limited, se sídlem na Kypru, akcie Union Lesní Brána a.s. v počtu 9.995 ks v ceně za akcii 10.000,- Kč a ceně celkem 99.950.000,- Kč, akcie VÚSU a.s. v počtu 7.707 ks v ceně za akcii 10.000,-Kč a v ceně celkem 77.070.000,- Kč, akcie Union Heřmanova Huť a.s. v počtu 11.722 ks v ceně za akcii 10.000,- Kč a v ceně celkem 117.220.000,- Kč, akcie INTESUNION a.s. v počtu 9.151 ks, v ceně za akcii 10.000,- Kč a v ceně celkem 91.510.000,- Kč, akcie AVIRUNION a.s. v počtu 32.517 ks, v ceně za akcii 10.000,- Kč a v ceně celkem 325.170.000,- Kč, akcie GLAVUNION a.s. v počtu 101.372 ks, v ceně 9.300,-Kč za akcii a v ceně celkem 942.760.000,- Kč, akcie SKLOEXPORT a.s. v počtu 8.909 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii a v ceně celkem 89.090.000,- Kč, akcie HARMS v počtu 54.999.999 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii a v ceně celkem 5.635.722.000,- Kč, a tedy akcie v celkové ceně 7.378.492.000,- Kč, a zároveň SU Teplice převedla na společnost Daventree Limited své závazky v hodnotě cca. 3,4 mld. Kč, které převzala od společností Stratton, HUSKY a Ral Al Khaiman se sídlem na Kypru, čímž došlo k jejich účelovému splnění splynutím, ačkoli společnost Daventree Limited nebyla držitelem hodnot, z jejichž převodu pohledávky a závazky vznikly, přičemž po započtení hodnoty převáděných závazků v nominální hodnotě 3,4 mld. Kč bylo vyrovnání kupní ceny akcií v ceně celkem 7,3 mld. Kč realizováno tak, že společnost Daventree Limited převedla na společnost SU Teplice 91.299.598 ks vlastních akcií v uváděné nominální hodnotě 4.506.402.654,22 Kč při ceně 1 ks akcie 49,36 Kč a tímto způsobem v osobě společnosti Daventree Limited splynuly pohledávky harvardských investičních fondů s odpovídajícími závazky jejich dlužníků a právních nástupců těchto dlužníků a bylo dosaženo zamýšleného stavu, aby závazky nesplnily ty osoby, z jejichž jednání vznikly a společnosti SU Teplice,

respektive jejímu právnímu nástupci Harvardský průmyslový holding a.s. v likvidaci, tak vznikla škoda ve výši 7,378,491.720,-Kč,

tedy: V [redacted] K [redacted] dnáním pod body 1-92 a zároveň pod body 93-98 ke

škodě cizího majetku sebe a jiné obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a B [redacted] V [redacted] jednáním pod body 97-107 a také jednáním pod bodem 108 ke škodě cizího majetku sebe a jiné obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l i

oba obžalovaní trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr.zákoníku ve znění zákona č. 40/2009 Sb.

a o d s u z u j í s e

podle § 209 odst. 5 tr.zákoníku každý z obžalovaných k trestu odnětí svobody v trvání **10 /deset/ let,**

podle § 56 odst. 1 písm. c) tr.zákoníku se pro výkon trestu zařazují do věznice s **o s t r a h o u .**

Podle § 228 odst. 1 tr.řádu se obžalovaným **u k l á d á** povinnost k náhradě škody poškozenému Harvardský průmyslový holding, a.s. – v likvidaci, Praha 4, Ohradní 65, a to :

obžalovanému V [redacted] K [redacted] ve výši 8.289.933.074,05 Kč a úrok z prodlení podle nařízení vlády č. 163/2005 Sb. od 13.2.2008 do 9.5.2010 ve výši 1.750.595.387,70 Kč dále do zaplacení a

obžalovanému Ing. B [redacted] V [redacted] CSc., ve výši 7.892.526,144,74 Kč a úrok z prodlení podle nařízení vlády č. 163/2005 Sb. od 13.2.2008 do 9.5.2010 ve výši 1.666.674.476,34 Kč a dále do zaplacení.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalobou státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 15. 6. 2006, č.j. 2 VZV 14/2001 – 4995, je obžalovanému V [redacted] K [redacted] kladeno za vinu spáchání dvou trestných činů podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 ve znění zákona číslo 152/1995 Sb. a obžalovanému Ing. B [redacted] V [redacted] je kladeno za vinu spáchání trestného činu porušování povinností při

správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 2 písm.a),b) tr. zákona ve znění zákona číslo 152/1995 Sb., a trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona ve znění zákona číslo 152/1995 Sb. Trestných činů se měli dopustit celkem 110 samostatnými jednáními. Samotná obžaloba, která má 411 listů , tvoří 132 svazek trestního spisu, každý z předchozích svazků obsahuje několik stovek listů, které jsou číslovány v každém svazku zvlášť, chybí celkový spisový přehled, takže odhadem trestní spis před podáním obžaloby obsahuje více než 60 000 stran. K trestnímu spisu je jako příloha připojeno celkem 39 krabic, v níž je uloženo více než 400 šanonů dalších listinných důkazů zajištěných při prohlídkách jiných prostor a pozemků. V průběhu soudního řízení bylo vytvořeno před vyhlášením rozsudku dalších 13 soudních svazků v celkovém rozsahu přes 3 000 stránek. Spisový materiál shromážděný v přípravném řízení je značně nepřehledný, některé listinné důkazy se v něm opakují i vícekrát v několika kopiích, bylo shromážděno značné množství důkazů, které s konkrétními jednáními uvedenými v obžalobě vůbec nesouvisí a probrat se tímto materiálem je značně časově náročné. Navíc řízení proti V. K. a Ing. B. V. je vedeno jako proti uprchlým, předseda senátu se proto touto trestní věcí zabýval jen v čase, který mu zbýval po splnění pracovních úkolů, vyplývajících z jeho zařazení v odvolacích senátech Městského soudu v Praze. Tím je na úvod vysvětlena neobvyklá délka řízení před soudem, která přesahuje čtyři roky i poměrně velké prodlevy mezi jednotlivými úkony soudního řízení. Vzhledem k značnému rozsahu shromážděného spisového materiálu, který je navíc z větší části nepřehledný , soud se v odůvodnění rozsudku bude zabývat jen těmi důkazy , které souvisí s jednáním uvedeným ve výroku rozsudku o vině, o dalších, zejména listinných důkazech, byť byly provedeny v průběhu hlavních líčení, není v odůvodnění rozsudku projednáno.

První úkony v této trestní věci vůči obžalovaným V. K. a Ing. B. V. byly učiněny dne 18. 9. 2001, kdy tehdejší vyšetřovatel Policie ČR vyrozuměl oba obžalované, že jsou důvodně podezřelí ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 tr. zákona a dotázal se jich, zda jsou ochotni spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení a převzít sdělení obvinění, které již bylo vypracováno. Po novele trestního řádu provedené zákonem č. 265/2001 Sb. policejní rada dne 1. 2. 2002 vypracoval podle § 160 odst. 1 tr. řádu usnesení o zahájení trestního stíhání V. K. a Ing. B. V. pro trestný čin podvodu, tato usnesení se však nepodařilo obžalovaným doručit, přestože byla a doposud je známa adresa jejich pobytu v cizině a přesto, že obžalovaní s policejním vyšetřovatelem komunikovali, obžalovaný K. faxem a obžalovaný V. písemně prostřednictvím svého zvoleného obhájce. Doručení usnesením o zahájení trestního stíhání nebylo realizováno ani prostřednictvím bahamských justičních orgánů, nebo justičních orgánů státu Belize , na něž se Nejvyšší státní

zastupitelství v Brně obrátilo se žádostmi o mezinárodní právní pomoc. Protože nespolupráce bahamských a belizských justičních orgánů byla vyvolána iniciativou obžalovaných, dospěly orgány činné v přípravném řízení k závěru, že obžalovaní se svým pobytem v cizině vyhýbají trestnímu stíhání a u obou obžalovaných bylo proto rozhodnuto, že další řízení bude konáno jako proti uprchlým podle § 302 a násl. tr. řádu. Tento postup orgánů činných v přípravném řízení, oba obžalovaní prostřednictvím svých obhájců napadli podáními k ústavnímu soudu, ústavní stížnost V. K. byla zamítnuta usnesením Ústavního soudu České republiky ze dne 9. 3. 2004 sp. zn. IV.ÚS 590/22003, návrh Ing. B. V. byl odmítnut usnesením Ústavního soudu České republiky ze dne 20. 4. 2004, sp. zn. II. ÚS 517/2003. K problematice řízení proti uprchlému lze v podrobnostech odkázat na obě citovaná usnesení Ústavního soudu, která jsou založena na čl. 239 – 249 a čl. 250 – 256 svazku 3/125 policejního spisu.

Řízení proti uprchlému je vedeno od počátku trestního stíhání obou obžalovaných, ani jeden nebyl proto v tomto řízení jako obviněný nebo obžalovaný vyslechnut. Z četných prohlášení, které V. K. po zahájení trestního stíhání poskytl hromadným sdělovacím prostředkům a z obsahu žádosti V. K. na Evropský soud pro lidská práva, jejíž kopie je založena na čl. 360 – 428 svazku 110/125 policejního spisu, vyplývá, že V. K. považuje své trestní stíhání za politicky motivované z popudu tehdejšího premiéra M. Z. Obžalovaný K. dále uvedl, že trestní stíhání je proti němu vedeno v úmyslu poškodit jeho pověst, aby nemohl být dále v České republice politicky činný, byl symbolem masové kuponové privatizace, již v roce 1992 se objevily snahy jeho zdiskreditování, poté co byl nespravedlivě stíhán v souvislosti s činností bývalého komunistického agenta W., odešel v roce 1994 do ciziny. Ve své žádosti na Evropský soud pro lidská práva obžalovaný K. dále tvrdí, že chování, ze kterého ho policie obvinila v té době nebylo, a v některých případech ani nyní není trestným činem, prodej českých veřejně obchodovatelných akcií do ciziny za řádnou úplatu v tržní ceně a následný nákup neveřejně obchodovatelných akcií zahraniční kyperské společnosti, nezapsaných v České republice, neznamená podvod. Rovněž neschopnost splnit zajištění vlastní směnky v termínu splatnosti nevytváří podvod, ohledně těchto směnek došlo následně k mimosoudnímu vyrovnání.

Rovněž obžalovaný B. V. se necítí být vinen spácháním jakéhokoliv trestného činu. Policii ČR zaslal „místopřísežné prohlášení“ ze dne 30. 4. 2003 s vlastnoručním podpisem ověřeným notářem v Belize. Uvádí v něm, že akcie průmyslových českých podniků z portfolia Sklo Union Teplice byly v únoru 1996 převedeny do společnosti Harms Holding LTG se sídlem v Kyperské republice za vyšší než tržní hodnotu. Společnost Harms byla založena jako stoprocentní dceřina společnost Sklo Union Teplice, následně byla

vložena do společnosti Daventree Limited, jejíž akcie získal Sklo Union Teplice jako protihodnotu, aby po sloučení s harvardskými fondy držel nově vzniklý Harvardský průmyslový holding více než padesát procent akcií Daventree Limited. Společnost Daventree Limited, která byla založena jako dceřina společnost, která bude investovat do akcií na zahraničních kapitálových trzích, realizovala investice v Rusku, Azerbájdžánu a další. Nevydařil se však záměr, aby společnost Daventree Limited byla uvedena na některou zahraniční burzu, prostřednictvím této společnosti mohlo být obchodováno s českými akciemi na zahraničních trzích. Za účelem investic do ruské společnosti Sidanco Daventree Limited prostřednictvím své stoprocentní dceřiné firmy Daventree Resources Ltd. se sídlem na Kypru společně s dalšími podnikateli založili firmu Kantupan Holding Co. Ltd, která koupila od Ruské federace čtyřicetipět procentní podíl ve společnosti Sidanco. Tento podíl byl po několikaletém úsilí prodán za více než 650 miliónů USD, společnosti Daventree Resources Ltd připadla jedna čtvrtina z inkasované částky. Společnost Daventree Limited investovala i do dalších ruských společností, prostřednictvím dalších kyperských firem bylo nakoupeno 1,83 miliónů kuponových knížek z azerbájdžánské privatizace. Jde o dlouhodobé investice, u nichž může peněžní výnos trvat několik let. Veřejná obchodní soutěž na prodej majetku Harvardského obchodního holdingu byla na podzim roku 1997 organizována proto, že po pádu ruského trhu hodnota ruských a dalších východoevropských investic rychle klesala, soutěž byla vyhlášena v souladu se zákonem a majetek byl prodán nejvyšší nabídce. Kupní cena ze strany HCMW splňovala více než původní „desitinasobek“, tedy výši veřejného příslibu daného účastníkům kuponové privatizace za kuponovou knížku vloženou do harvardských fondů. Kupní cena byla ve veřejné soutěži zaplácena směnkami a zajištěna dostatečnou hodnotou zástav a záruk, které byly ještě v létě v roce 1998 navýšeny. Poté, co HCMW a ručitelé nebyli z důvodu zablokování jejich investic v Rusku a Azerbájdžánu schopni v termínu směnky vyplatit, nový likvidátor JUDr. P. [redacted] tyto směnky řádně protestoval a následně Ing. B. [redacted] V. [redacted] jako předseda představenstva HPH s JUDr. P. [redacted] vedli jednání s dlužníkem a ručiteli, výsledkem těchto jednání bylo, že HPH se stal majitelem všech privatizačních kupónů uložených v Baku, v Azerbájdžánu, a to v pořizovací hodnotě 150 miliónů USD. Majitelem peněz, které společnost Daventree Resources Ltd. získala prodejem podílů společnosti Kantupan v ruské společnosti Sidanco, je nyní trust akcionářů HPH, z něhož jsou akcionáři HPH, s výjimkou společnosti ovládaných V. [redacted] K. [redacted] a osobami jemu blízkými, vypláceny. Majetek HPH nebyl nikam „vyveden“, jednalo se o investice do zahraničních projektů a Ing. B. [redacted] V. [redacted] vždy činil takové kroky, které mohou vést k uspokojení akcionářů HPH s jejich nároky na výplatu co nejvyššího finančního podílu.

Další vyjádření obžalovaného Ing. B. [redacted] V. [redacted] jsou vyhotovena a podepsána jeho zvoleným obhájcem JUDr. J. [redacted] M. [redacted] nejsou

podepsána obžalovaným, nicméně v řízení proti uprchlému má obhájce obžalovaného stejná práva jako obžalovaný. Ve vyjádření ze dne 13. 1. 2004, zaslaném Policii ČR, JUDr. M. [REDAKCE] v zastoupení obžalovaného V. [REDAKCE] uvádí, že veškerá případná podezření o převodu aktiv ze subjektu harvardské skupiny a společnosti Sklo Union, a.s. na kyperské společnosti, respektive cílově na Deventree Limited v úmyslu poškodit české akcionáře jsou naprosto neopodstatněná a důkazně nepodložená. Účel těchto operací byl ryze racionální a obchodně pragmatický, a sice převést těžiště podnikatelské činnosti do investiční společnosti se sídlem v zemi s daňově nesrovnatelně výhodnějšími podmínkami, při současném získání majetkového podílu na této společnosti, v daňově výhodném a liberálním prostředí spojit v jedné společnosti finanční investice s významným zahraničním investorem za účelem následných dalších investic, či investic a obchodních aktivit na rozvíjejícím se ruském trhu či dalších teritoriích. O převodu aktiv do společného projektu se skupinou Stratton amerického podnikatele M. D. [REDAKCE] byla informována nejčtější periodika v České republice včetně důvodu tohoto rozhodnutí, je proto vyloučen úmysl tento majetek zdefraudovat, či jinak způsobit českým akcionářům škodu ve smysle trestněprávním. Dále obhájce poukazuje na to, že ve dvou sděleních obvinění byla vyčíslena škoda, která měla vzniknout převodem akcií z portfolia Sklo Union a.s. dne 2. 2. 1996 na kyperskou společnost Harms Holdings, ve dvou různých částkách, obhájce sám vyčísluje hodnotu těchto akcií v jiné částce a zdůrazňuje, že účelem této obchodní operace nebylo dosažení platby za převod akcií, ale získání odpovídajícího majetkového podílu na společnosti, do jejíhož portfolia, či dalších aktiv, byl převod cílově směřován. Společnost Sklo Union, a.s. oproti převodům svých aktiv, na základě nichž byly emitovány nové akcie odpovídající hodnotě vkladu, získala majetkovou účast v rozsahu 11,41% ze všech akcií společnosti Daventree Limited, která podle auditované účetní uzávěrky měla ke konci roku 1996 čisté obchodní jmění 39.222 050 920,- Kč, podíl Sklo Union, a.s. činil 4.475 236 000,-Kč, přitom některá aktiva v majetku Sklo Union, a.s. zůstala i nadále. Vlastní jmění společnosti Sklo Union, a.s. se tedy v účetním období roku 1996 nesnížilo, naopak došlo k mírnému vzrůstu. Z obchodu z cennými papíry Sklo Union, a.s. ve dnech 30. a 31. 5. 1996 nemohla vzniknout škoda, protože dne 20. 6. 1996 došlo ke sloučení veškerých subjektů, mezi kterými proběhly obchody popsané ve sdělení obvinění a poměr výměny akcií slučovací společnosti za akcie přejímající společnosti měl být podle smlouvy o sloučení proveden 1:1 k nominální hodnotě základních jmění slučovaných společností. Další dvě části vyjádření JUDr. J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] v zastoupení obžalovaného Ing. B. [REDAKCE] V. [REDAKCE] se týkají těch částí obou sdělení obvinění, kterým je obžalovanému V. [REDAKCE] kladeno za vinu spáchaní trestného činu podvodu v souvislosti s organizováním veřejné obchodní soutěže na prodej majetku HPH a následným uzavřením smlouvy o prodeji tohoto majetku ze dne 30. 12. 1997 se společností Harvard Capital Management (WORDWIDE) V. [REDAKCE] K. [REDAKCE]. Toto jednání obžalovaného Votrého není součástí popisu

skutku v podané obžalobě ani ve výroku rozsudku, proto nejsou příslušné části vyjádření obhájce na tomto místě reprodukovány. V poslední části svého vyjádření obhájce v zastoupení obžalovaného zpochybňuje skutečnost, že by svědek Častorál byl oprávněným likvidátorem Harvardského průmyslového holdingu a.s. a poukazuje na to, že akcionáři tohoto holdingu jsou vypláceni v současné době z aktiv, které byly shromážděny v Trustu číslo 1 a v Trustu číslo 2. Dalšími písemnostmi, které jménem obžalovaného Vostroho předložil obhájce JUDr. J. M. orgánům činným v trestním řízení, jsou žádost na zastavení trestního stíhání ze dne 17. 2. 2006 a jeho doplněk ze dne 9. 6. 2006, které byly zaslány Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze a dále návrh na předběžné projednání obžaloby ze dne 6. 11. 2006 předložený Městskému soudu v Praze. Ke skutkům, pro které byla podána obžaloba a které byly převzaty do výroku rozsudku o vině, obhájce s větší částí opakuje, případně rozvádí argumenty uvedené v předchozích podáních, na které také odkazuje.

V průběhu řízení před soudem zaslal obžalovaný Boris Vostrý emailovou poštou předsedovi senátu dopis datovaný v Belize dne 12. 9. 2008, v jehož úvodu požádal, aby tento dopis byl přečten v hlavním řízení s tím, že se chce vyjádřit k dosavadnímu průběhu soudního jednání. Obžalovaný uvádí, že hlavní svědek obžaloby likvidátor HPH pan Č. nemá osobní zkušenosti z roku 1996, pouze interpretuje dokumenty z vyšetřovacího spisu, přesto, že není soudním znalcem. Celý případ je postavený na jeho neodborných analýzách, dostal značný prostor od policie v průběhu vyšetřování, přestože je v ekonomických a finančních věcech laik. Vystoupení pana Č. je v této kauze důsledkem dlouhodobého osobního sporu s obžalovaným V. který se odvolal proti soudnímu rozhodnutí, jímž byl Č. v roce 1999 soudem jmenován likvidátorem HPH. Následně akcionáři HPH rozhodli o vystoupení z likvidace, obžalovaný chtěl akcionáře vyplatit z prostředků, která získala dceřina kyperská společnost HPH zvaná Daventree Resources Ltd. prodejem významné investice v ruské společnosti Sidanco. Zablokování obchodování s akciemi ze strany komise pro cenné papíry iniciované panem Č. znemožnilo tyto výplaty, jako náhradní cesta byla realizace vzniku dvou trustů akcionářů HPH, ze které zhruba dva roky byla vyplacena polovina zbývajících akcionářů z HPH. Při takovémto postupu, kdy pan Č. ztratil právo na významnou odměnu likvidátora, která by mohla být značně lukrativní, proto inicioval obchodní spory v zahraničí, které vedly k zamezení výplat podílníků trustů, blokaci těchto výplat pan Č. evidentně akcionáře poškodil a poškozují. Jako odvetu pan Č. vůči obžalovanému podal sérii trestních oznámení a rozvířil proti němu mediální kampaň, ve které ho označil za společníka K. a iniciátora K. aktivit, dokonce za majitele některých velmi hodnotných firem, vždy bez jediného důkazu. Obžalovaný si není vědom toho, že by porušil zákon, celá obžaloba je postavena na chybné laické interpretaci účetních dokladů a jiných dokumentů panem Č. kdy

policie i státní zástupce vyšli z toho, že proti hodnota za převedený majetek je nulová, přestože společnost Daventree Limited vlastnila vysoce hodnotné investice. Dále obžalovaný polemizuje s tvrzením svědka Č. [REDACTED] u hlavního líčení dne 18. 4. 2008, že HPH vlastně nikdy akcie Daventree Limited nevlastnil, neboť byly v kyperském rejstříku zapsány na neexistující, již zrušené harvardské společnosti a Sklo Union Teplice až po slučovací valné hromadě. Podle obžalovaného pan Č. [REDACTED] nevezal v potaz skutečnost, že teprve zápisem do obchodního rejstříku zhruba o rok později došlo k výmazu těchto společností. Sklo Union a pět harvardských společností bylo zrušeno bez likvidace a právním nástupcem byl původní HPH existující již dříve, do kterého se ostatní harvardské společnosti a Sklo Union sloučily, proto se nemohlo nic ztratit a HPH vždy plně vlastnil akcie Daventree Limited, tedy protihodnotu, kterou harvardské fondy a Sklo Union získaly za svůj původní majetek. Společnost Goodheart změnila své jména na Daventree Limited s účinností ke dni 18. 6. 1996, tedy dva dny před slučovací valnou hromadou, pouze kyperský obchodní rejstřík zaevidoval změnu později. K datu 18. 6. 1996 došlo k emisi a zaevidování harvardských společností a Sklo Union Teplice jako akcionářů Daventree Limited. To znamená, že nejvýznamnějším majetkem těchto společností v okamžiku slučování byly akcie Daventree Limited. Svědek Č. [REDACTED] nepravdivě spekuluje o značných zahraničních aktivitách obžalovaného v době, která je předmětem obžaloby, přitom obžalovaný k investicím Daventree Limited a jeho dceřiných firem žádný vztah neměl, nezúčastňoval se ani přípravě investice na Kypru, v Rusku a v jiných zemích. Svědek Č. [REDACTED] tuto situaci záměrně směřuje s dobou po roce 2001, kdy se obžalovaný stal ředitelem Daventree Resources Ltd. Kypr. Jako typický příklad ekonomické nevzdělanosti svědka Č. [REDACTED] obžalovaný uvádí, že svědek odhadoval majetek harvardských fondů na základě tržeb realizovaných v roce 1995, ačkoliv tržby nemají s majetkem nic společného. Neodborné analýzy svědka podrobně rozebírají, co bylo prodáváno, ale nijak se nezabývají tím, co bylo jako protihodnota jednotlivých prodejů získáno. Svědek Č. [REDACTED] ve svých analýzách používá pouze dva druhy cen pro veřejně obchodované akcie, a to cenu burzy cenných papírů a cenu RMS, nebral v úvahu, že makléři harvardské burzovní společnosti velmi často obchodovali s velikými akciovými bloky za výrazně vyšší ceny. Ke svému vlastnímu postavení obžalovaný uvádí, že nikdy nebyl v pozici spoluvlastníka nebo tvůrce nějaké strategie, dokonce s kriminálními úmysly. V roce 1995 se stal předsedou představenstva Sklo Union Teplice, kde byl hlavním akcionářem pán M. [REDACTED] prostřednictvím své společnosti Stratton, která připravovala obchodní transakce a instruovala představenstvo Sklo Union Teplice z pozice majoritního akcionáře. V listopadu 1995 se obžalovaný stal také členem představenstva v Harvard Capital and Consulting, není však pravdivé tvrzení svědka Č. [REDACTED] že z této pozice se podílel na přípravě transformace fondů v dubnu 1996 a jejich slučování v červnu 1996, Harvard Capital and Consulting měl pouze smlouvu na správu portfolia fondů,

s přípravou transformace a slučování neměl nic společného. Tyto kroky byly výhradně v rukou akcionářů, jejich příprava však probíhala pod vedením pana Koženého, který už tehdy držel významné akciové podíly v harvardských fondech. Pokud svědek Č. argumentuje tím, že obžalovaný řídil transformační a slučovací valné hromady, obžalovaný uvádí, že předseda valné hromady je pouze funkce technická, předseda o ničem nerozhoduje. Po transformaci harvardských fondů na běžné akciové společnosti, které proběhly v březnu 1996, zanikla správcovská smlouva HCC s harvardskými fondy, do té doby za HCC jednal výhradně pán K. na základě plné moci. Obžalovaný uvádí, že na vedení obchodu s portfoliem harvardských fondů se nikdy nepodílel, ani nebyl přizván k přípravě transformací fondů ani jejich slučování, ve skutečnosti byl „Harvardu“ byl jen jeden, kdo o něčem rozhodoval, pán K. Funkce obžalovaného v HCC a ve Sklo Union Teplice byly značně formální, obchodní strategii připravovali brokeři HBS, právní služby, včetně přípravy textů všech smluv připravovali právníci a obžalovaný neměl důvod nedůvěřovat obchodním a právnickým profesionálům a ani D. a K. kteří strategii tvořili. Oba byli velmi pracovití a měli kontakty s představiteli státních institucí a s ekonomickými špičkami v České republice. Z titulu podpisu na smlouvách obžalovaný V. neměl žádný osobní prospěch, byl jenom jedním z mnoha harvardských zaměstnanců, kteří byli současně formálně členy různých orgánů, neměl celkový přehled o harvardské skupině firem, nebyl ekonom ani právník, musel se spolehnout na doporučení profesionálů. Do vyššího postavení se obžalovaný dostal až zvolením do představenstva HPH na valné hromadě 20. 6. 1996, tedy až po období, které je předmětem obžaloby a až o další rok později byl zvolen likvidátorem společnosti, teprve v tomto postavení se dostal na vyšší úroveň informací. Teprve později, když K. nebyl schopen splatit směnky, obžalovaný V. po převzetí zástav v podobě Daventree Rosources a dceřiných firem Oily Rock získal z titulu ředitelských funkcí přístup k dalším informacím a teprve v letech 2001 - 2003 začal více rozumět tomu, co a proč se odehrávalo v letech 1995 – 1996. Činnost obžalovaného V. jako předsedy představenstva likvidátora HPH není předmětem obžaloby, přesto je značná část důkazů věnována právě skutkům z této doby. Žádný ze svědků, kteří byli v harvardských fondech a ve Sklo Unionu Teplice činní v tehdejší době, nehodnotí aktivity obžalovaného V. z roku 1996 jako nezákonné nebo podezřelé. Podle názoru obžalovaného jsou nejdůležitějšími svědky zahraniční osoby, jako jsou pan D. (Stratton), pan T. A. (Ras Al Khaimah Gas and Oil Co.), pan S. (Daventree Ltd.) a auditoři ze společnosti Grant Thornton Kypr. Tyto osoby mohou objasnit stav majetku HPP po transakcích, které jsou předmětem obžaloby. K vlastní obžalobě, ke skutku pod body 108 – 110, obžalovaný V. uvedl, že podepsal pouze smlouvy o nákupu akcií českých firem Biocel Paskov, Moravské naftové doly a Spolana od Strattonu a jejich prodej za stejnou cenu společnosti Harms, tím ke škodě pro Sklo Union

nedošlo. Smlouvu o převodu těchto akcií ze společnosti Harms na společnost Ras Al Khaimah podepsal JUDr. R. [redacted] a obžalovaný nebyl v době jejich převodu o této skutečnosti ani informován. Přesto považuje konečnou protihodnotu za aktiva Sklo Unionu jako přiměřené, žalobce neposkytl žádný důkaz o její nepřiměřenosti. Konečnou protihodnotou byly akcie Daventree Limited v počtu devadesát jedna miliónů kusů a v hodnotě odpovídající původnímu majetku Sklo Unionu. Ke skutkům pod body 99 – 107 obžaloby obžalovaný V. [redacted] uvádí, že transakce proběhly bezprostředně před sloučením Sklo Unionu do HPH, smysl těchto obchodů mu není znám, transakce nepřipravoval ani nevyjednával. Byl tehdy ujišťován pracovníky brokerské společnosti HVS a právníky společnosti Coilco, že tím nedojde k poškození akcionářů Sklo Union Teplice. HPH, jako společnost, která napadenými transakcemi měla získat desetimiliónový prospěch, je současně právním nástupcem Sklo Unionu, který stejnými transakcemi měl utrpět pětseti miliónovou ztrátu. Sloučená společnost HPH jako právního nástupce Sklo Unionu, by tedy jménem zrušeného Sklo Unionu mohla paradoxně vymáhat neoprávněný prospěch sama na sobě. Závěrem obžalovaný V. [redacted] uvedl, že od července 2001 žije a pracuje v Belize, jehož je občanem, chtěl přijet do Prahy osobně se bránit nařčení pana Č. [redacted] avšak vzhledem k mezinárodnímu zatykači, by mu hrozil pobyt ve vězení i ve státech, přes které by cestoval, proto se nemůže z Belize vzdálit, aby neztratil práci a nenechal svojí rodinu, kterou sám živí, bez prostředků. Obžalovaný V. [redacted] si není vědom, že by se dopustil něčeho nezákonného, žalobou nebyl předložen jasný důkaz, který by nesporně doložil, v čem obžalovaný porušil zákony a koho a v jaké výši svojí činností poškodil. Žalobce naopak věří tzv. analýzám a interpretacím pana Č. [redacted] a postavil tak obžalobu na zkreslených údajích, polopravdách a nepravdách. Činnost trustů akcionářů HPH je důkazem toho, že obžalovaný se snažil celá léta o to, aby akcionáři HPH nebyli poškozeni a byli po právu a bez průtahů vyplaceni.

Obžalobou Vrchního státního zástupce v Praze je obžalovanému K. [redacted] kladeno za vinu spáchání trestného činu podvodu, kterého se měl dopustit jako zplnomocněný zástupce společnosti Harvard Capital and Consulting a.s. tím, že z portfolia šesti harvardských investičních fondů převedl cenné papíry nejvýznamnějších českých společností v hodnotě přesahující osm miliard korun na společnosti se sídlem na Kypru, od nichž nebyla poskytnuta odpovídající peněžní nebo jiná protihodnota. Obžalovaný K. [redacted] byl počátkem devadesátých let minulého století známou a populární osobností, na veřejnosti a v médiích vystupoval jako „prezident harvardských fondů“, avšak žádná taková funkce neexistovala, obžalovaný K. [redacted] nebyl nikdy členem představenstva žádného z harvardských investičních fondů, které byly zřizovány jako akciové společnosti. Z listinných důkazů bylo zjištěno, že zakladatelem všech šesti harvardských investičních fondů byla Harvard Capital and Consulting a.s.,

v současné době Harvard Capital and Consulting , investiční společnost a.s. v likvidaci, dále bude v textu používána zkratka HCC. HCC vznikla jako akciová společnost na ustavující schůzi konané dne 5. 10. 1990, jejím zakladatelem byl Ing. L. P. a Ing. S., dědeček V. K., HCC zastupovalo představenstvo akciové společnosti, jehož předsedou byl od počátku obžalovaný K. HCC založila jednotlivé investiční fondy v měsíci listopadu 1991, a to Harvardský dividendový investiční fond, a.s. a Harvardský růstový investiční fond, a.s. dne 21. 11. 1991 se základním kapitálem 100 000,-Kč, Harvardský contrarianský investiční fond, a.s., Harvardský investiční fond menších společností a.s., Harvardský diamantový investiční fond, a.s. a Harvardský arbitrážní investiční fond, a.s. byly založeny 27. 11. 1991, všechny čtyři ze základním kapitálem 1.000 000,-Kč. Podle stanov jednotlivých fondů předmětem jejich činností bylo soustřeďování investičních bodů od držitelů investičních kuponů, jejich použití k nákupu akcií podniků privatizovaných v rámci kuponové privatizace podle zákona č. 92/1991 Sb., nákup nemovitosti, movitostí nebo investic a správa takto nabytého majetku s cílem zajistit akcionářům postupné dlouhodobé zhodnocování jejich podílů na kapitálu fondu. Fondy byly založeny jako akciové společnosti, jejíž hlavním orgánem byla valná hromada, v době mezi konáním valných hromad zabezpečovala činnost fondu tříčlenné představenstvo, fondy měly zřízenou tříčlennou dozorčí radu.

Na mimořádných valných hromadách, které se konaly ve všech šesti fondech ve dnech 29. a 30. 4. 1996, došlo ke změně stanov fondů, změny se týkaly předmětu činnosti a názvu společnosti. Harvardský dividendový investiční fond, a.s., přijal nové obchodní jméno společnosti, které znělo Harvardský průmyslový holding, a.s., Harvardský růstový investiční fond, a.s., přijal nové obchodní jméno společnosti, které znělo Harvardská finanční společnost, a.s., obdobně Harvardský arbitrážní investiční fond, a.s., Harvardský contrarianský investiční fond, a.s. , Harvardský diamantový investiční fond, a.s. a Harvardský investiční fond menších společností, a.s., přijali rovněž nová obchodní jména, která zní Harvardská arbitrážní společnost, a.s., Harvardská conrarianská společnost, a.s., Harvardská diamantová společnost, a.s., a Harvardský spolek menších společností, a.s. Tato změna názvu investičních fondů však nebyla akceptována v popisu skutků v obžalobě Vrchního státního zastupitelství v Praze. U skutků pod body I./10 – 14, I./24 – 27, I./35-40, I./51 – 54, I./67 – 68, a I./81 – 91 neuzavřeli v měsíci červnu v roce 1996 smlouvy o převodu cenných papírů se společností Husky Trading Ltd. jednotlivé investiční fondy, jak jsou uvedeny ve zkratce v obžalobě, ale nově přejmenované společnosti, holding a spolek, proto byl popis skutkového děje ve výroku rozsudku o vině u shora uvedených dílčích útoků pokračujícího trestného činu (zločinu) oproti obžalobě změněn.

Dále bylo z listinných důkazů zjištěno, že Harvardské investiční fondy krátce po svém přejmenování definitivně zanikly smlouvou o sloučení ze dne 20.06.1996. Tato smlouva byla uzavřena mezi Harvardským průmyslovým holdingem, a.s. na jedné straně jako přejímající společnosti a na druhé straně mezi Harvardskou finanční společností, a.s., Harvardskou arbitrážní společností, a.s., Harvardskou contrariánskou společností, a.s., Harvardskou diamantovou společností, a.s., Harvardským spolkem menších společností, a.s. a Sklo Unionem, a.s. Teplice, které jsou ve smlouvě označeny jako slučované společnosti, o nichž bylo na mimořádných valných hromadách rozhodnuto o jejich zrušení bez likvidace formou sloučení. Za harvardský průmyslový holding, a.s. (dále bude v textu pouze zkratka HPH), smlouvu o sloučení podepsala předsedkyně představenstva JUDr. M. K., poté co návrh na sloučení byl projednán na mimořádné valné hromadě HPH konané dne 20.06.1996 ve 13 hod. ve V. B. Předsedou této valné hromady byl po jejím zahájení zvolen Ing. B. V., který také valnou hromadu řídil, podle notářského zápisu NZ 182/96 na mimořádné valné hromadě HPH nedošlo k podepsání smlouvy o sloučení, na valné hromadě byl pouze schválen návrh smlouvy na sloučení společností. V průběhu valné hromady bylo zvoleno nové představenstvo HPH a byli odvoláni dosavadní členové představenstva, mezi nimi i JUDr. K., pokud tedy k uzavření smlouvy došlo až po skončení valné hromady HPH, smlouvu podepsala již odvolaná předsedkyně představenstva. Za Harvardskou finanční společností, a.s. smlouvu o sloučení podepsal předseda představenstva Ing. J. B. návrh na zrušení společnosti Harvardská finanční společnost, a.s. bez likvidace sloučením se společností HPH byl schválen na mimořádné valné hromadě Harvardské finanční společnosti, a.s. konané dne 19.06.1996 v 18:30 hod. ve V. B. předsedou této mimořádné valné hromady byl opětovně Ing. B. V. který však neměl v Harvardské finanční společnosti, a.s. žádnou funkci. Za Harvardskou arbitrážní společností, a.s. smlouvu o sloučení podepsal předseda představenstva JUDr. M. Š. návrh na zrušení společnosti Harvardská arbitrážní společnost, a.s. sloučením s HPH byl schválen na mimořádné valné hromadě Harvardské arbitrážní společnosti, a.s. konané dne 19.06.1996 od 16:00 hod. ve Velkých Bílovicích. Za Harvardskou contrariánskou společností, a.s. smlouvu o sloučení podepsala předsedkyně představenstva JUDr. S. návrh smlouvy o sloučení byl projednán na mimořádné valné hromadě Harvardské contrariánské společnosti, a.s. konané dne 19.06.1996 od 11 hod. ve V. B. Za Harvardskou diamantovou společností, a.s. smlouvu o sloučení podepsal předseda představenstva JUDr. D. návrh smlouvy o sloučení s HPH byl schválen na mimořádné

valné hromadě Harvardské diamantové společnosti konané dne 19.06.1996 od 08:30 ve V. B. této mimořádné valné hromady se zúčastnil též Ing. B. V. který byl představen jako zástupce správce fondu. Za Harvardský spolek menších společností, a.s. smlouvu o sloučení podepsal předseda představenstva JUDr. P. P. návrh smlouvy o sloučení byl schválen na mimořádné valné hromadě Harvardského spolku menších společností, a.s. konané dne 19.06.1996 ve 13:30 hod. ve V. B. Z notářských zápisů, které o konání mimořádných valných hromad všech šesti Harvardských společností, bývalých Harvardských investičních fondů, vyhotovila notářka JUDr. V. D. bylo zjištěno, že v termínech, na které byly mimořádné valné hromady svolány, nebyli přítomni buď žádní akcionáři nebo akcionáři držící akcie s minimální hodnotou základního jmění, proto nebyly tyto valné hromady usnášeníschopné. Dále je v notářských zápisech shodně uvedeno, že stanovy společnosti požadují pro usnášeníschopnost valné hromady přítomnost akcionářů, kteří vlastní akcie se jmenovitou hodnotou více jak 50% základního jmění společnosti, proto v souladu s pozvánkou se bude konat za třicet minut náhradní valná hromada společnosti s nezměněným programem jednání. Všechny mimořádné valné hromady tedy začaly s půlhodinovým zpožděním, ani na jedné z nich nebyli přítomni akcionáři a zmocněnci, kteří reprezentují akcie se jmenovitou hodnotou představující 50% základního jmění, většinou to bylo necelých 20%, přesto bylo u všech šesti notářských zápisů konstatováno, že v souladu se stanovami společnosti je náhradní valná hromada usnášeníschopná bez ohledu na počet přítomných akcionářů. Za Sklo Union, a.s. Teplice (dále bude v textu používána pouze zkratka SUT) smlouvu podepsal předseda jejího představenstva Ing. B. V., návrh na zrušení společnosti SUT bez likvidace jejím sloučením s HPH byl projednán na mimořádné valné hromadě SUT, která se konala 20.06.1996 od 10 hod. rovněž ve V. B. Na této valné hromadě bylo přítomno devět osob, registrováno 26 akcionářů, kteří vlastní akcie představující 67,82 % základního jmění společností, pro přijetí návrhu bylo nutné 66,66 % z registrovaného majetku, pro se vyslovilo 99,97% z registrovaného majetku, tj. 67,81 z majetku celkem.

Dále bylo z listinných dokladů zjištěno, že dne 30.12.1997 byla uzavřena kupní smlouva mezi společností Harvardský průmyslový holding, a.s. – v likvidaci (dále jen HPH), zastoupenou panem B. V. likvidátorem HPH a společností Harvard Capital Management (Worldwide) limited (dále jen HCMW) zastoupenou panem V. K. prezidentem. Podle článku 1 této smlouvy HPH prodává, postupuje, převádí a předává veškerý svůj majetek společnosti HCMW a

HCMW tímto nabývá veškerý majetek HPH od HPH a zavazuje se za něj uhradit kupní cenu. Podle článku 2 smlouvy byla kupní cena dohodnuta ve výši 10.558,641.879,90 Kč a HCMW uhradí kupní smlouvy předáním dvou směnek, z nichž první znějící na částku 5.419,104.000 Kč byla podle textu smlouvy předána likvidátorovi HPH dne 06.12.1998 jako záruka a HCMW se tak stala účastníkem veřejné soutěže na prodej majetku HPH. Druhá směnka znějící na částku 4.461.000.000 Kč byla předána při uzavření kupní smlouvy, obě směnky jsou podepsány prezidentem HCMW a splatné HPH nejpozději 31.12.1999, čímž je prokázána zadluženost HCMW vůči HPH na kupní cenu veškerého majetku HPH, dále byla kupní smlouva uhrazena převzetím závazků HPH v celkové částce 678,537.879,90 Kč. Podle článku 5 kupní smlouvy směnky byly zajištěny zástavou ve výši 400,000.001 akcií Daventree, jež HCMW nabyla touto smlouvou od HPH a zástavou ve výši 60,000.000 dalších akcií Daventree, která vlastní společnost Husky. Člen představenstva společnosti Husky Trading také podepsal uvedené směnky jakožto aval. Protože částky uvedené na směnkách nebyly v termínu jejich splatnosti dne 31.12.1999 společnostmi HCMW, resp. V [redacted] K [redacted] uhrazeny, uzavření kupní smlouvy s podvodným úmyslem byl součástí popisu skutkového děje obvinění obou obžalovaných, která jsou uvedena v usneseních vydaných podle § 160 odst. 1 tr.ř dne 01.01.2002 u obou obžalovaných. Do skutkového děje uvedeného v obžalobě státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze uzavření této smlouvy v podvodném úmyslu pojata nebylo, obžaloba je založena na koncepci, že trestní jednání obžalovaných spočívajících v převodu majetku Harvardských investičních fondů, resp. po datu 30.04.1996 Harvardských společností, holdingu a spolku a v převodu majetku SUT, bylo završeno před sloučením Harvardských společností, spolku SUT s HPH dne 20.06.1996. Nicméně uzavření této smlouvy likvidátorem HPH Ing. B [redacted] V [redacted] a zejména zcela nestandardní podmínky veřejné obchodní soutěže, kterou likvidátor před uzavřením smlouvy vypsál na majetek HPH a které byly v rozporu s tehdy platným obchodním zákoníkem, byly důvodem pro vydání usnesení Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 05.08.1999, č.j. 54Cm 89/99-13, jímž byl odvolán z funkce likvidátora HPH Ing. [redacted] V [redacted] a v této funkci jej nahradil doc. Ing. Z [redacted] Ö [redacted] Dr.Sc. Popisem skutku uvedeným v obžalobě je podle § 220 odst. 1 tr.ř. soud vázán, není oprávněn státnímu zástupci dávat pokyny, pro jaké skutky by ještě měla být podána obžaloba, a to i přesto, že tento skutek je součástí obvinění, které bylo obžalovaným sděleno při zahájení jejich trestního stíhání.

Prof. Ing. Z. [REDACTED] Č. [REDACTED] Dr.Sc. podal v přípravném řízení obsáhlou svědeckou výpověď, kterou podpořil četnými listinnými materiály, sestavil i různé tabulky a grafy. Svědek Č. [REDACTED] vypovídal v přípravném řízení celkem v deseti kalendářních dnech v měsíci říjnu 2003, jeho výpověď byla ovlivněna tím, že v té době ještě doznívaly spory, které měl svědek se zástupci HPH a s členy jejího představenstva, kteří jej odmítali uznat ve funkci likvidátora, odmítali mu vydat příslušné doklady, včetně účetnictví HPH a byly i četné snahy disponovat majetkem HPH bez vědomí a proti vůli soudem stanoveného likvidátora. V současné době, kdy veškeré soudní spory, které svědek Č. [REDACTED] s dřívějšími představiteli HPH vedl, pravomocně skončily v jeho prospěch a v představenstvu HPH i v jeho dozorčí radě jsou osoby, které s likvidátorem prof. Č. [REDACTED] spolupracují, není třeba se obsahem a průběhem těchto sporů podrobněji zabývat. Soud se proto omezí na konstatování, že prof. Ing. Z. [REDACTED] Č. [REDACTED], Dr.Sc. je v obchodním rejstříku pravomocně zapsán jako likvidátor HPH od 15.12.2000. Svědek Č. [REDACTED] v přípravném řízení vypověděl, že Harvardské investiční fondy (dále bude užívána zkratka HIF) získaly majetek z první a druhé vlny kupónové privatizace, celkem bylo do jejich majetku převedeno několik desítek milionů kusů akcií ve jmenovitých hodnotách 100 až 1100 korun, jednalo se o majetek v minimální jmenovité hodnotě přibližně dvacet miliard korun. Fondy měly prakticky stejné portfolio, největší co do rozsahu měl Harvardský investiční fond, později přeměněný na HPH a Harvardský růstový investiční fond, později přeměněný na Harvardskou finanční společnost. Smysl investování do stejného portfolio mohl být pouze v tom, že se předpokládalo sloučení HIF a získání majority v českých podnicích, jejichž akcie byly v držení. Základní jmění, od kterého se odvíjel počet účastnických cenných papírů se neměnilo a cena za jednu účastnickou akcii HIF byla stále 1000 korun. Základní jmění nebylo v souladu s vlastním jměním podniku, které bylo proměnné z hlediska prodeje cenných papírů. Za prodej cenných papírů se v HIF neobjevují hotové peníze, ale zřejmě nějaké směnky, dluhopisy apod. Tím se vytvářela situace, kdy základní jmění je v souladu s vlastním jměním, přičemž hodnota účastnických akcií nemusela být kryta reálným majetkem. V podstatě při převodu tzv. prodejem portfolia jednotlivých HIF, finanční prostředky do společností fakticky nepřišly, ale držitele účastnických akcií – akcionáři byli udržováni v domnění, že základní jmění je kryto hodnotou cenných papírů českých podniků. HIF se pak slučovaly podle základního jmění a již prázdné bez cenných papírů českých podniků. Majetek ve formě lukrativního portfolia byl v letech 1995- 1996 před sloučením HIF převáděn na kyperské společnosti, tak např. v období od 04.06.1996 do 10.06.1996 byly na Husky Trading převedeny nejlukrativnější akcie českých společností v nominální

hodnotě cenných papírů 3.571,742.446 Kč, v období od 28.09.1995 do 21.03.1996 byly na Stratton Investments Company převedeny nejlukrativnější akcie z HIF v nominální hodnotě 4.438,750.770 korun. Kyperské firmy následně vybrané akcie vkládají do Daventree Ltd., k přímému vkladu portfolií HIF složených z českých podniků do Daventree Ltd. nikdy nedošlo, společnosti se slučovaly s prázdnými portfolií, tedy bez majetku akcií českých podniků. Akcionáři na slučovacích valných hromadách o této skutečnosti nebyli informováni, na těchto valných hromadách se inzerovalo, že se vkládá veškerý majetek slučovaných společností, který spočíval v akciích českých podniků do firmy Daventree Ltd., což nebyla pravda. Vkládá-li se veškerý majetek společnosti ve formě cenných papírů, musí být oceněn, ocenění však nemohl proběhnout, protože akcie českých podniků ve společnostech již nebyly. Vklad do Daventree Ltd. rovněž neodpovídá kupní smlouvě ze dne 30.12.1997. Poukázal rovněž na personální propojení kyperských firem s V██████████ K██████████ i s B██████████ V██████████, dále na to, že různé kyperské firmy jsou zastupovány stejnými osobami a to L██████████ L██████████ a P██████████ S██████████. Příkazy k realizaci obchodu s cennými papíry předával správce fondů, společnost HCC, obchodníkovi s cennými papíry písemnou formou prostřednictvím formuláře nazvaného order tiket, který je opatřen podpisem oprávněné osoby, zpravidla V██████████ K██████████ a vzhledem k jeho trvalému pobytu mimo ČR má formulář podobu faxové kopie po předchozím telefonickém avízu. Bahamská firma HCMW řízená K██████████ měla uzavřené smlouvy na konzultace převodu cenných papírů českých podniků a tyto převody byly prováděny převážně na kyperské firmy pod vlivem K██████████ a za tyto konzultace si firma HCMW účtovala cca tři až pět miliard korun. Svědek dále uvedl, že vlastní jmění HPH po roce 1997 hluboce klesá pod základní jmění a je téměř poloviční, ačkoliv v roce 1993 bylo v dvojnásobné výši.

Svědék Č██████████ ve své výpovědi rovněž zpochybnil platnost smlouvy o sloučení ze dne 20.06.1996 a to vzhledem k tomu, že výše sledovaných základních jmění neodpovídala skutečnosti, a v některých případech došlo k jeho navýšení, ačkoliv to nebylo zapsáno v obchodním rejstříku. Ke sloučení došlo 10 dní před nabytím účinnosti novely obchodního zákoníku, která pro slučování vyžadovala kvalifikovaný postup. Ani v době sloučení nebylo možné slučovat společnosti podle základního jmění, byly slučovány společnosti s různým poměrem vlastního a základního jmění a při výměně akcií v poměru 1:1 mohli být akcionáři některých společností poškozeni. Navíc účetní závěrky byly v zanikajících společnostech provedeny až ke dni 13.05.1997, sloučení HPH bylo zapsáno do obchodního rejstříku ke dni 14.05.1997 a k témuž datu bylo zvýšeno základní jmění ze sedmi na miliard korun na

16.446,840.000 korun. Velmi dlouhou dobu nebyly akcionářům zaniklých společností vydány akcie HPH a došlo k porušení povinnosti vyměnit akcie zaniklé společnosti za akcie právního nástupce bez zbytečného odkladu po výmazu zrušené společnosti z obchodního rejstříku. Akcionáři zaniklých společností tedy nemohli řádně vykonávat svá akcionářská, zejména hlasovací práva. O organizaci převodu cenných papírů českých podniků z portfolií HIF akcionáři buď neměli žádné nebo jen neúplné či zkreslené informace. Informace z obchodního rejstříku na Kypru byly pro českého akcionáře nedostupné, převody probíhaly cestou Harvardské burzovní společnosti, tedy vlastní burzovní společnosti.

Svěděk Č. [redacted] se také vyjadřoval k průběhu veřejné obchodní soutěže o prodeji majetku HPH v roce 1997. Popsal genezi veřejné obchodní soutěže, poukázal na různá pochybení v postupu tehdejšího likvidátora při vyhlášení podmínek veřejného obchodní soutěže a požadavků, které jsou kladeny vůči zájemcům o předmět soutěže. K výsledku veřejné obchodní soutěže vypověděl, že byl prodán veškerý majetek HPH, pak je možno posuzovat prodej jako převod majetku, ke kterému by však bývalý likvidátor potřeboval souhlas valné hromady. Podle názoru svědka kupní smlouva z 31.12.1997 může být pouze účelovým zakrytím stavu, kdy HPH je v likvidaci, nemá cenné papíry českých podniků ani peníze, ale závazek vůči akcionářům ve výši základního jmění a jakýkoli jiný zájemce na koupi majetku HPH by na tuto skutečnost musel okamžitě přijít a mohl by odhalit i převody z portfolia z doby ještě před sloučením společnosti. Akcionářům HPH nebyl nikdy předložen žádný audit společnosti Daventree Ltd., za akcie Daventree Ltd. se do majetku HPH dávají směnky se splatností dvou let a tím se zřejmě vytváří další časový prostor. Po neproplacení směnek HCMW k 31.12.1999 nedošlo k realizaci zástavy v podobě cenných papírů Daventree Ltd., která ještě disponovala zbývajícími akciemi českých podniků a tyto zcizila.

K činnosti B. [redacted] V. [redacted] ve společnosti SUT v letech 1995-1996 svědek Č. [redacted] vypověděl, že majetek této společnosti byl rozsáhle a systematicky přesouván, než byly akcie českých podniků převedeny na společnost Harms, byla s nimi prováděna tzv. kolečka. Poukázal rovněž na to, že ředitelem Harmsu byl rovněž B. [redacted] V. [redacted] a akcie do této společnosti převedené nemohly být vykazovány z majetku SUT. Ve své výpovědi svědek také popsal tzv. Harvardská kolečka jako tzv. drancování kolečka, která se uskutečňovala, jak s akciemi českých podniků, tak s účastnickými akciemi HIF a byla prováděna převážně za účasti kyperské společnosti Zenko Trading. Podstata koleček spočívala v tom, že fond nejprve nakoupil určitý počet kusů akcií a vzápětí je

prodal za cenu nižší, a to vždy oproti kursu na veřejně organizovaných a přístupných trzích s cennými papíry, z čehož fondům vznikla ztráta, kterou svědek odhadl na několik miliard korun.

K převodům akcií z HIF do kyperských společností Husky Trading a Stratton Investments svědek dále vypověděl, že se uskutečňovaly tak, že ve většině případů zabezpečovala nákup a prodej Harvardská burzovní společnost. Jestliže cenné papíry byly prodány, měly přijít do společnosti finanční prostředky, svědek však nezjistil, že by na uvedených účtech se tyto prostředky nacházely. Naopak nevyloučil, že přes tyto účty mohly finanční prostředky přejít a nebo, že sem místo finančních prostředků přišly do společnosti jakési směnky, dluhopisy, čemuž by nasvědčovala skutečnost, že např. Stratton Investments tyto směnky, dluhopisy následně prodává nebo převádí. Z vlastních analýz svědka vyplývá, že cenné papíry převedené na Stratton byly prodávány pod cenou. K novele obchodního zákoníku, která byla přijata deset dní po sloučení HIF uvedl, že při oceňování majetku museli být dva znalci, přičemž vklad do společnosti Daventree Ltd. oceněn nebyl, společnosti se slučovaly nikoliv podle vlastního jmění, ale podle základního jmění, přičemž vlastní jmění bylo odlišné od jmění základního. Ke společnosti Daventree Ltd. svědek dále vypověděl, že představenstvo HPH deklarovalo na valné hromadě, že veškerý majetek HPH je převeden do Daventree Ltd. Tato společnost byla zaregistrována na Kypru 04.10.1995 a jejími řediteli byli V. K. a L. L. tajemníkem P. S. firma měla zapsaný akciový kapitál ve výši 800 mil. anglických liber a 1000 kyperských liber. Rozdělení akciového kapitálu bylo následující: 399,999.990 ks akcií bylo akciemi třídy A, šlo zřejmě o obchodovatelné akcie po jedné anglické libře, 400 mil. ks akcií byly akciemi třídy B, byly zřejmě neobchodovatelné, v nominální hodnotě po jedné anglické libře a 1000 akcií třídy C byly zřejmě jakési správní cenné papíry po jedné kyperské libře. Zapsanými akcionáři byly K. společnost HCMW se 400,000.001 akcií typu B, Stratton Investment s 237,583.640 ks akcií třídy A, Husky Trading s 81,226.322 ks akcií třídy A, Lubyn Business s 813190.037 ks akcií třídy A, Prontoservus Ltd. s 990 ks akcií třídy C a Manintaser Ltd. s 1 akcií třídy C. Z toho vyplývá, že Stratton a Husky zřejmě cenné papíry českých podniků vkládali do Daventree Ltd. Pokud byl později ve veřejné obchodní soutěži prodáván tzv. veškerý majetek HPH, šlo zřejmě o akcie Daventree Ltd., která měla mít k dispozici ocenění svého majetku a měl být proveden audit firmy Daventree Ltd., který však k dispozici nebyl.

K účetní hodnotě majetku HPH prodávaného ve veřejné obchodní soutěži svědek uvedl, že účetní hodnota tohoto majetku vychází z účetní

úvěrky společnosti HPH v likvidaci, jednalo se o částku přibližně 19 miliard korun. Tržní hodnotu prodávaného majetku popsal tak, že z účetní závěrky vyplývá výše základního jmění v částce 16.466,840.000 korun a vlastního jmění k 31.12.1997 ve výši 9.856,098.000 korun, přičemž k 30.10.1997 bylo vlastním jměním 18.706,651.000 korun. Z toho dovodil, že k 30.10.1997 bylo vlastní jmění vyšší než základní a po prodeji poklesl na poloviční hodnotu, pokud veřejnou obchodní soutěží převedené akcie Daventree Ltd. v počtu 400,000.001 byly předmětem zástavy ve prospěch prodávajícího, tj. HPH, nebyla tato zástava vymáhána. Dále svědek znovu poukázal na problém s vydáním akcií HPH po sloučení dne 20.06.1996, kdy akcionářům zaniklých společností měly být bez zbytečných prodlev a odkladů vydány akcie nástupnické společnosti HPH, nestalo se tak do poloviny roku 1998, přičemž akcie zaniklých společností byly v tomto období obchodovány, čímž mohlo docházet ke škodám. Pokud jde o nabytí hlasovacích práv kyperskými firmami, byla tato převáděna převážně od Harvardské burzovní společnosti, přičemž HBS figurovala v roli kupujícího i prodejce. Podstatná část účastnických akcií byla také převáděna ze Strattonu a Husky na další kyperské firmy, velmi často bezúplatnými převody. Otázkou zůstává, zda tyto kyperské firmy nabývaly účastnické akcie oprávněně a v souladu se zákonem. K tomuto vývoji došlo v období mezi 20.06.1996 do poloviny roku 1998, kyperské firmy si mezi sebou účastnické akcie HPH převáděly a v podstatě nevykonávaly jinou činnost, než činnost výkonu hlasovacích práv.

K působení B. V. svědek Č. dále vypověděl, že od roku 1995 působil ve společnosti HCC jako člen představenstva a posléze jako předseda představenstva, jde o společnost, která založila a později spravovala HIF. Je proto možné se domnívat, že po odchodu V. K. do zahraničí přebírá B. V. určitou koordinační úlohu a současně působí v představenstvech a dozorčích radách různých českých firem. Působí také jako ředitel zahraničních kyperských firem od jejich založení, jde o firmy Harms Holding Co. Ltd., Deneb Shipping Ltd. Společnosti Harms Holding byla zaregistrována na Kypru 24.01.1996, akcionářem Harmsu byla společnost SUT do 30.06.1996, kdy převedla své akcie na Daventree Ltd. Akcie společnosti Harms pak byly předmětem převodu na slovenskou firmu Privat Slovakia Marketing, s.r.o., přičemž za Daventree Ltd. jednal B. V. Z tohoto převodu pochází peníze v částce 100 mil. korun, které jsou blokovány policií. K prodejm cenných papírů českých podniků svědek opakovaně uvedl, že na účty HPH peníze z těchto prodejů nepřišly, nikde je v analýze účtů nenašel, což by znamenalo, že v době slučování společností slučované společnosti neměly ani akcie českých podniků, ani finanční prostředky za

ně a neobchodovatelné akcie Daventree Ltd. rovněž nemohly mít, protože tyto akcie v té době Daventree Ltd. ještě neemitovala.

V hlavních líčení byl svědek Č. [REDAKCE] vyslechnut celkem čtyřikrát, poprvé v prvním hlavním líčení konaném dne 12.02.2008. U tohoto hlavního líčení svědek uvedl, že podklady k analýzám účetnictví, na základě nichž poté podal svědeckou výpověď, získal zejména depozita Bankovního domu Skala, v jehož dokladech byly všechny převody akcií evidovány, převody byly prováděny přes Středisko cenných papírů. Měl možnost rovněž nahlížet do dokumentů, které zajistila policie v roce 2001 při prohlídce jiných prostor v Ohradní ul. v Praze 4, v roce 2004 mu pak byla předána část účetnictví HPH. Poté svědek uvedl, že skutky tak, jak jsou popsány v obžalobě, přesně odpovídají jeho poznatkům a znovu zdůraznil, že poté, co byly cenné papíry českých podniků z portfolia HIF převedeny na kyperské společnosti Stratton a Husky žádné peníze se do HIF nedostaly a v době slučování HIF dne 20.06.1996 v nich nebyl žádný cenný papír českých podniků. Skutky pod body 93-98 obžaloby svědek označuje jako tzv. drancování kolečka, přičemž o kyperské společnosti Zenko se vyjádřil jako o údajné privátní společnosti K. [REDAKCE]. Do kategorie drancovacích koleček patří podle vyjádření svědka i skutky uvedené pod body 99-107 obžaloby, kdy všechny nákupy a následné prodeje cenných papírů za nižší cenu byly provedeny ve dvou dnech a škoda způsobená SUT přesahuje částku 500 milionů korun. Skutky pod body 108-110 obžaloby charakterizuje jako složitější drancovací kolečko za účasti více kyperských společností, dále svědek uvedl, že cenné papíry českých podniků byly převáděny na kyperské společnosti zejména Stratton, Husky, ale i na Zenko, Stratton a Husky je potom případně vkládaly do Daventree Ltd., k přímému vkladu akcií do Daventree Ltd. ze strany HIF však nikdy nedošlo. Dále svědek odkázal v podrobnostech na své výpovědi v přípravném řízení, které byly podle § 207 odst. 2 tr.ř. per analogium za přítomnosti svědka přečteny a svědek odpovídal na doplňující dotazy, které vyplývaly ze čteného textu, nebo svědek sám čtený text doplnil svou poznámkou. V odůvodnění rozsudku nebudou dále uváděna ta vyjádření svědka Č. [REDAKCE], která se netýkají skutků uvedených ve výroku rozsudku o vině. Z výpovědi svědka z prvního dne hlavního líčení za zmínku ještě stojí jeho vyjádření, že HIF podléhaly kontrole Ministerstva financí, kontrola tam byla také prováděna dvakrát až třikrát ročně a k jejich přetransformování na společnosti v dubnu roku 1996 došlo také proto, aby se jako klasické obchodní společnosti těmto kontrolám vymkly.

U hlavního líčení konaného dne 18.04.2008 svědek Č. [REDAKCE] promítal grafy a tabulky na podporu svých tvrzení k jednotlivým skutkům

uvedeným v obžalobě. Svědek v podstatě při slovním doprovodu těchto grafických ukázek pouze komentoval to, co vyplývá z popisu skutku uvedených ve výroku rozsudku o vině, u skutků pod body 1-107 není nutné tento komentář v odůvodnění rozsudku znovu prezentovat. Ke skutkům pod body 108-110 obžaloby svědek Ů██████ ve své výpovědi v hlavním líčení uvedl, že od 25.01.1996 do počátku února 1996 jsou převáděny cenné papíry Moravských naftových dolů, Biocel Paskov a Spolany Neratovice na SUT, začátkem února SUT tyto cenné papíry převádí na Harms, ve stejný den Harms tyto cenné papíry převádí na společnosti Ras Al Khaimah Ltd., která cenné papíry Spolany Neratovice prodává cestou Harvardské burzovní společnosti, cenné papíry Biocel Paskov převádí zpět na Harvard a cenné papíry Moravských naftových dolů vkládá do kyperské společnosti Daventree Ltd. Harvardské společnosti mají tedy zpět cenné papíry Biocel Paskov, Harvardské společnosti ale tyto cenné papíry přesouvají na SUT a teprve poté 30.05. je SUT převádí na Stratton a Stratton je vkládá do Daventree Ltd. Cenné papíry Moravské naftové doly a Biocel Paskov potom Daventree Ltd. prodává na burze. HIF má určitý majetek, cenné papíry bonitních českých firem, tyto cenné papíry převádějí na Stratton, Stratton je převádí na SUT za cenu 5,6 miliardy korun, ale ve skutečnosti mají tržní cenu poloviční, tedy 2,8 miliardy korun a současně převádí na SUT závazky v hodnotě 5,6 miliardy korun, tzn. že se vytváří okamžitá ztráta pro společnost SUT ve výši 2,8 miliardy korun. SUT potom převádí akcie na Harms a Harms vrací akcie a své akcie zpátky do SUT, přičemž ty bonitní cenné papíry nezůstaly v Harmsu, ale byly převedeny dále na Ras Al Khaimah a okamžitě byly převedeny na další společnosti. Jde o jedno velké drancovací kolečko, které od Harvardských společností, přes Stratton, SUT, Harms a Ras Al Khaimah se cenné papíry vrací zpátky Harvardu a ve výsledku to znamená ztrátu 234 mil. korun. Poslední dílčí útok č.110 jsou vlastně převody jednotlivých listin cenných papírů na Daventree Ltd. v celkové hodnotě přesahující sedm miliard korun. Potom se v dalších letech s těmito cennými papíry nakládalo tak, že byly dány jako by do zástavy HPH, ve skutečnosti ale byly převáděny rubopisem na kyperskou společnost Daventree Resources Kypr a vzápětí poté byly převáděny na společnost v Belize se stejným názvem Daventree Resources v Belize. Dále svědek podle tabulek rekapituluje založení šesti Harvardských investičních fondů, které v kupónové privatizaci získaly bonitní akcie českých podniků, které jsou převáděny na společnosti Husky, Stratton nebo některé další firmy, např. Zenko a teprve tyto společnosti je vkládají do Daventree Ltd., čili žádné Harvardské společnosti nevkládají cenné papíry do Daventree Ltd. a když je 30.12.1997 podepsána kupní smlouva na prodej veškerého majetku společnosti HCMW, nejsou již prodávány cenné papíry bonitních

českých společností, prodávají se pouze listinné certifikáty na jména Harvardských společností, které už rok a půl byly vymazány a neexistují v obchodním rejstříkú. Při této kupní smlouvě dochází k snížení ceny HPH účetně z dvaceti miliard na polovici deset miliard. Směnky v hodnotě těchto deset miliard nebyly nikdy proplaceny. Účetní evidence Daventree Ltd. i dalších kyperských společností byla vedena v ČR a je součástí materiálů, které byly zajištěny při prohlídce v Ohradní ul. Zjednodušeně řečeno HIF a SUT prodávají bonitní cenné kyperským firmám, zejména Husky a Stratton, peníze za tyto papíry nepřišly, byl tam určitý mezistupeň a místo toho přicházejí neobchodovatelné akcie Daventree Ltd., tyto akcie nikdo neviděl a jediný odkaz je na ně v kupní smlouvě, kde jsou nazývány jako certifikáty na jména Harvardských společností rok a půl zrušených. Dodnes nejsou k dispozici originály zástavních smluv ke kupní smlouvě z 30.12.1997, a to co mělo být zástavou, zřejmě zástavou nebylo. Když se svědek snažil vstoupit do určitého řízení před azerbájdžánským soudem, pan Boris Vostrý tvrdil, že azerbájdžánské kupóny do HPH nikdy nepatřily, totéž se dělo se zástavami SUT a VÚSU, které byly rubopisem převedeny na Daventree Resources Kypr a posléze na Daventree Resources v Belize. Finanční prostředky od zástavce, kterým je Daventree Resources nepřišly, ačkoliv B. [redacted] uváděl, že je tam majetek ve výši 117 mil. USD. Krátce se tam objevily finanční prostředky ve výši 52 mil. USD, a to 24.04.2002, byl proveden pokus přesunout tyto prostředky na trusty, které byly v roce 2002 založeny, avšak k tomuto přesunu nedala souhlas Národní banka v Kypru, prostředky byly vráceny zpátky na Daventree Resources Kypr a prakticky ve stejný den byly převedeny částky na Druhou strategickou a z ní část do trustů a částečně do Lucemburska na lucemburské fondy, bylo to převedeno z klientských účtů C. [redacted] S. [redacted] která je dcerou kyperského právníka P. [redacted] S. [redacted], který dlouhodobě vystupoval při zřizování off shore společností pro pana K. [redacted] i pro B. [redacted] V. [redacted]. Část finančních prostředků je převáděno na Slovensko cestou Ľudové banky a je rozděleno na hotovost a cenné papíry, které jsou umístěny ve slovenských firmách. Když měly přejít finanční prostředky z prodeje části společnosti Sidanco do HPH, resp. do Daventree Resources Kypr, který vystupuje jako stoprocentní akcionář HPH, tak pan B. [redacted] V. [redacted] zakládá společnost Clermont v Belize a společnost Daventree Resources v Belize a cestou těchto společností jsou vkládány určité finanční prostředky do lucemburských fondů Sica. Svědek dále uvedl, že část finančních prostředků byla převedena prostřednictvím Ras Al Khaimah do trustů, z nichž část byla rozdělena podílníkům, čili akcionářům, kteří se přihlásili. Prostředky ze zástav byly převedeny přes Daventree Resources Kypr do Daventree Resources v Belize a odsud poté rozptýleny po celém světě. Podle názoru svědka byl vztah V. [redacted]

K [redacted] a Ing. B [redacted] V [redacted] velmi těsný, myšlenky trustů jsou myšlenky nejen B [redacted] V [redacted], ale i K [redacted].

V hlavním líčení konaném dne 28.05.2008 svědek doc. Č [redacted] odpovídal na doplňující dotazy státního zástupce, v podstatě zopakoval svá vyjádření a tvrzení z předchozích svědeckých výpovědí. Nově uvedl pouze následující skutečnosti. Harvardské společnosti se slučovaly dne 20.06.1996, kdy ještě společnost Daventree Ltd. pod tímto názvem neexistovala, název byl vytvořen až 27.06.1996. Koncem měsíce června 1996 byly emitovány jako druhá polovina akcie Daventree Ltd. třídy B. Tyto akcie byly nejenom neobchodovatelné, ale byly i bez hlasovacích práv, HPH, ačkoliv držel polovinu plus jednu těchto akcií, nemohl rozhodovat o žádném dění ve společnosti Daventree Ltd. Neexistuje žádný dokument, že by si Harvardské společnosti tyto akcie koupily, neexistuje dokument, za co je koupily, či za co je vyměnily, naopak z hlediska kupní smlouvy ze dne 30.12.1997 se uvádí, že Harvardské společnosti měly v držení určitý počet akcií Daventree Ltd. jako určité listinné certifikáty. Nikdo tyto akcie neviděl a vyvstává otázka, jakým způsobem se dostaly do těch Harvardských společností, které již byly zrušeny. Dále svědek uvedl, že v současné době převzali společnost Daventree Resources Kypr, která je dceřinou společností HPH v likvidaci a zjistili, že v této společnosti nebyl ten majetek, který byl dříve deklarován, v době převzetí byla společnost prázdná a zadlužená a na základě bankovních dokumentů z Kypru lze spolehlivě tvrdit, že pan B [redacted] V [redacted] finanční prostředky, které převzal z prodeje cenných papírů společnosti Sidanco do společnosti Daventree Resources Kypr nepřevěd, přestože této společnosti zákonitě patřily a patřily tedy i HPH, který byl stoprocentním akcionářem Daventree Resources Kypr. Společnost Kantupan, jejímž čtvrtinovým podílníkem byla společnost Daventree Resources Kypr, byla založena až v posledních dnech roku 1996 a akcie společnosti Sidanco získaly až v prvních měsících roku 1997, pokud Daventree Resources byla v majetku Daventree Ltd., byla tam bez akcií Sidanca, ty získala až později. Kantupan prodává 5 % akcií společnosti Sidanco v prosinci roku 1997 za 299 mil. USD, ačkoliv získal 45% akcií Sidanca, kdyby pan Vostrý inicioval prodej celého balíku akcií, mohl již v prosinci 1997 plně uspokojit všechny akcionáře a nebylo nutno uzavírat smlouvu o prodeji veškerého majetku HPH.

Dále v tomto hlavním líčení svědek. Č [redacted] odpovídal na dotazy obhájce obž. K [redacted] JUDr. M [redacted] K [redacted]. K dotazu obhájce výslovně uvedl, že v letech 1995, 1996 v Harvardských fondech nebyl činný, nebyl ani jejich akcionářem, podrobně se jimi zabýval až poté, kdy byl jmenován jejich likvidátorem. Nemá více informací, než ty, které

vyplývají z dokladů obsažených v trestním spise, veškerou dokumentaci, kterou má k dispozici v kopii postupuje orgánům činným v trestním řízení.

V hlavním líčení konaném dne 16.06.2008 svědek Č. [redacted] pak odpovídal na dotazy obhájce obž. Ing. E. [redacted] V. [redacted] o JUDr. J. [redacted] M. [redacted]. Podle článku 5 smlouvy o sloučení ze dne 20.06.1996 základní jmění přejímající společnosti tedy HPH, převyšovala částku 17 miliard korun po navýšení o základní jmění dalších šesti slučovaných společností mělo základní jmění sloučeného HPH být v částce 16.466,840.000 korun. K dotazu obhájce na majetek slučovaných společností svědek Č. [redacted] uvedl, že podle policejního spisu tam měly být údajně jakési cenné papíry HCC ve všech šesti slučovaných Harvardských společnostech v celkové výši, která přesahuje sedm miliard korun, , avšak společnost HCC měla základní jmění 80 mil. korun a vlastní kapitál 252 mil. korun, z výroční zprávy vyplývá, že žádné takové cenné papíry registrovány nebyly, společnost, která měla vlastní kapitál 252 mil. korun, nemohla mít logicky cenné papíry v hodnotě 7 miliard korun. Přitom HCC je společnost, která zakládala těch šest HIF a jako jeden z vedoucích pracovníků HCC byl pan E. [redacted] V. [redacted] jako člen představenstva, posléze jeho předseda. Harvardský dividendový investiční fond měl ještě jakési cenné papíry Stratton Papper v hodnotě cca dvě miliardy korun, rovněž tato tržní cena nebyla zjištěna, dále o této hodnotě cenných papírů nebylo účtováno, evidováno, proto se svědek domnívá, že byly bez hodnoty. Pokud by tyto cenné papíry byly směněny, muselo být o nich stejně účtováno, musela by být k dispozici nějaká smlouva, to se týká cenných papírů Stratton Papper i HCC. Majetek SUT ke dni sloučení byl podle článku 5 slučovací smlouvy 4.453,090.000 Kč, svědek Č. [redacted] k dotazu obhájce ohledně tohoto majetku odkázal na své dřívější výpovědi s tím, že to měly být akcie Harmsu a dále tam mohl být nějaký drobný majetek, nemovitosti v Teplicích. Dále svědek doc. Č. [redacted] ke kupní smlouvě z 30.12.1997 zopakoval, že v té době měly být v majetku HPH certifikáty společnosti Daventree Ltd. na jména Harvardských společností, které byly zrušeny před více než 1,5 rokem. Tyto certifikáty svědek ani nikdo jiný neviděl, údajně měly být uloženy u nějaké advokátní kanceláře ve Švýcarsku, pokud však nebyly založený v účetnictví, nemohlo se o nich účtovat. Rovněž není k dispozici povolení České národní banky dle devizového zákona, které bylo nutné k tomu, aby certifikáty zahraniční společnosti Daventree Ltd. přešly do tuzemské Harvardské společnosti.

K dalším dotazům obhájce JUDr. M. [redacted] svědek Č. [redacted] znovu opakoval již výše zmíněná tvrzení ze svých dřívějších výpovědí, popř. na

obsah těchto dřívějších výpovědí odkázal. Tyto dotazy se týkaly skutečností, ke kterým došlo v roce 1997 a později, přímo nesouvisí se skutky, pro něž je podána obžaloba, proto není potřeba v odůvodnění tohoto rozsudku další obsah dotazů obhájce a odpovědi svědka podrobněji i zmiňovat. K dotazům obhájce ohledně nároku na náhradu škody ze skutků, které jsou uvedeny pod body 99-107 výroku rozsudku o vině, svědek připustil, že nemá důkaz, že při obchodech mezi SUT, Harvardskou finanční společností a HPH bylo reálně placeno, v Harvardských společnostech nebyly přímé platby, ale byly vždy zápočty, které se činily koncem roku nebo k určitému datu. Tyto zápočty jsou patrné i ze znaleckého posudku, kdy znalci měli k dispozici účetnictví Harvardských společností i zahraničních kyperských společností. Těmito skutky bylo poškozeno SUT, zvýhodněny byly Harvardská finanční společnost a HPH, z těchto dvou společností byl však takto nabytý majetek odčerpán jiným harvardskými drancovacími kolečkami. Nárok na náhradu škody vůči V. K. svědek k dotazu obhájce JUDr. M. odůvodnil tak, že majetek HIF ve formě cenných papírů byl v letech 1995 a 1996 převeden na kyperské firmy Stratton a Husky, které následně vstupují do Daventree Ltd., tedy do společnosti, kterou v té době ovládal B. V. a Daventree Ltd. jako by vkládá cenné papíry do Harvardských společností. Společnost Stratton plně převzal v polovině roku 1997 V. K., kdy pan D. z této společnosti odstoupil, společnost Husky byla rovněž pod kontrolou Koženého a společnost Zenko byla privátní firma pana K. Svědek jako likvidátor HPH nemá k dispozici kompletní účetnictví z let 1996 a 1997, toto účetnictví nebylo dosud rekonstruováno, rekonstrukce účetnictví se provádí postupně, avšak má k dispozici hlavní knihy a účetní deníky, proto může s určitostí tvrdit, že za cenné papíry převedené v letech 1995 a 1996 nebylo zapláceno. Z hlediska pohledávek může svědek do účetnictví HPH v likvidaci v současné době dát pouze směnky, kterými bylo zapláceno za majetek HPH na základě kupní smlouvy z 30.12.1997 a úroky z těchto směnek.

Dále byly v tomto řízení vyslechnuti svědci, akcionáři HPH z řad českých občanů, v obžalobě nazýváni drobní akcionáři. Jde o držitele akcií HPH, příp. akcií dřívějších HIF, kteří později podali trestní oznámení, protože se cítí být poškozeni tím, jak zástupce HPH hospodařili s majetkem této společnosti. Držitelem zřejmě největšího počtu akcií z těchto „drobných akcionářů“ je JUDr. Ing. M. M. který spolu se svou manželkou vlastní přes 8000 akcií, dle jeho tvrzení cca za šest milionů korun, při výpočtu této hodnoty svědek vycházel ze zápisu z valné hromady HPH, podle něhož HPH v roce 1997 vlastnil majetek v hodnotě deset miliard korun. Svědek M. nepodal trestní

oznámení na obžalované V. K. nebo Ing. B. V. cítí se poškozen jednáním zástupců HPH, kteří odmítli respektovat rozhodnutí Krajského obchodního soudu, jímž byl doc. Č. jmenován s účinností od 15.12.2000 likvidátorem HPH, podle vyjádření svědka mu tito zástupci HPH neoprávněně zadržují jeho majetek a to i přesto, že po jednání s Ing. Š. svědek a jeho manželka v roce 2003 dostali vyplaceno jako podílníci trustů částku cca 1,5 mil. korun. V hlavním líčení se svědek vyjádřil tak, že by byl hloupý, kdyby částku 1,5 mil. korun nevzal a trval na výplatě částky 6 mil. korun. Svědek postupně nakupoval akcie HPH od roku 1995 do roku 2000, ke skutkům, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku o vině, svědek M. nevedl žádné relevantní skutečnosti.

Svědka M. H. člen současného představenstva HPH, v němž je od roku 2003, podal trestní oznámení dne 26.05.2000, původně v písemné podobě na Ing. B. V. Csc. a na další osoby, které byly v té době v představenstvu HPH, Ing. J. B., Ing. L. P., Ing. P. G., Ing. , JUDr. E. P., JUDr. M. P. dále v průběhu výpovědi v přípravném řízení svědek uvedl, že akcionáři HPH byli poškozeni jednáním osob, které vytvořily mafii. Svědek konkrétně jmenoval obž. K. V. a další osoby zasedající v orgánech HPH, dr. P., pana K., pana N., dr. S. T., Š. pana Z., dr. M., dr. K. a další. Svědek je majitelem 67.000 akcií HPH, které začal nakupovat ještě předtím, než došlo ke sloučení HIF v HPH, nakupoval je postupně i v dalších letech za nižší ceny. Podle odhadů svědka akcie HIF měly před jejich sloučením hodnotu 1.200 až 1.400 korun za jednu akcii, jako podílník trustu svědek dostal vyplaceno 40.000 USD, což představuje hodnotu 200 korun za jednu akcii, podle výpovědi svědka majetek HPH byl výše uvedenými osobami vytunelován, byl převeden do zahraničních společností, trusty byly Ing. Š. a Ing. V. založeny proto, aby majetek HPH byl jejich prostřednictvím vyveden z dosahu soudem stanoveného likvidátora doc. Č., podílníci byli vypláceni pouze z menší části takto vyvedeného majetku, jde o zlomek původní hodnoty majetku HIF a HPH. Svědek je přesvědčen, že v zahraničí ještě existuje další majetek HPH, který byl převeden na různé účty a společnosti, současný likvidátor to má „zmapované“. Svědek M. H. se zúčastňoval valných hromad v době, kdy Ing. B. V. byl ještě likvidátorem HPH a některé valné hromady vedl, na těchto valných hromadách obž. V. odmítal odpovídat na dotazy akcionářů týkající se majetku HPH a hospodaření s ním s odkazem na obchodní tajemství, které prostí akcionáři nemají právo znát. Na valných hromadách bylo hovořeno o tom, že veškerý

majetek HPH byl převeden do společnosti Daventree, nebyly však podány podrobnější informace o tom, o jaký konkrétní majetek šlo, rovněž ke společnosti Daventree nebyly podány žádné bližší informace, ačkoliv akcionáři o to žádali. Svědek je přesvědčen o tom, že obž. V. K. a Ing. B. V. nemohli sami HPH vytunelovat, potřebovali k tomu spolupráci dalších osob, které si kupovali za peníze, svědek sám však žádnému korupčnímu jednání ze strany obžalovaných přítomen nebyl, ani nebyl o konkrétním korupčním jednání nikým informován. O tom, kdy a jakým způsobem došlo ke sloučení HIF v HPH v roce 1996 a následně k prodeji majetku HPH firmě V. K. v roce 1997, svědek H. ve svých výpovědích v přípravném řízení podával shodné nebo podobné informace, které jsou zřejmé z výše citovaných dokladů a svědecké výpovědi doc. Č. Při výslechu v hlavním líčení pak svědek uvedl, že tyto informace získal ze schůzek s ostatními drobnými akcionáři, ze zápisů z valných hromad, příp. z tisku. Vzhledem k tomu, jak zástupci HPH odpírali drobným akcionářům informace a jak se k nim přezíravě chovali, akcionáři pojali podezření, že majetek HPH je „vytunelován“, založili proto Sdružení 600 (název podle tehdy deklarované hodnoty jedné akcie), na schůzích tohoto sdružení si předávali informace, hodně informací tam získali od pana M. který jim z počátku pomáhal, později však začal pracovat ve prospěch Viktora K. Ke skutkům, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku o vině, svědek M. H. však ve svých výpovědích, ani v písemných materiálech, které policii předložili v rámci podání trestního oznámení, žádné rozhodné skutečnosti nesdělil.

Dalšími svědky, kteří vlastnili nebo vlastní větší počet akcií HPH a cítí se být poškozeni tím, že za tyto akcie jim nebyly vyplaceny peníze slibované v reklamní kampani ke kupónové privatizaci, příp. že jejich akcie byly znehodnoceny prodejem majetku HPH v roce 1997 V. K. za poloviční hodnotu, než byla deklarována, jsou V. S., B., D., J., Š., F., V. a V. C. Tito svědci při svých výsleších sdělili informace, které se dozvěděli na valných hromadách, jichž se jako akcionáři účastnili, příp. informace, které byly publikovány v tisku a ke skutkům, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku o vině, nevypověděly žádné skutečnosti.

Současným předsedou představenstva HPH je svědek K. S., který byl dříve předsedou Ochranného sdružení malých akcionářů – OSMA. Svědek uvedl, že sdružení OSMA nebylo založeno pouze pro akcionáře Harvardských fondů, ale pro malé akcionáře všeobecně, posléze se však soustředilo na činnost Harvardských fondů. Svědek nebyl akcionářem HPH, zpočátku v roce 1998 se účastnil

valných hromad HPH jako zmocněnec některých akcionářů, později v roce 2000 sám některé akcie zakoupil, aby se mohl účastnit valných hromad. Tento svědek v přípravném řízení podrobně vypovídal o činnosti představenstva HPH, které v letech 2001-2004 bránilo prof. Č. [REDACTED] ve výkonu funkce likvidátora, vyvádělo majetek HPH z jeho dosahu, vyjadřuje se k okolnostem veřejné obchodní soutěže, po které byl v roce 1997 prodán majetek HPH firmě V. [REDACTED] K. [REDACTED] HCMW, dále svědek popisoval nakládání s majetkem společnosti Daventree Resources Kypr, do které měl být převeden čtvrtinový podíl společnosti Kantupan získaný z prodeje akcií ruské ropné společnosti Sidanco. K tomu se vyjádřil svědek tak, že tento majetek nikdy nebyl vložen do HPH, v současné době je jediným majetkem HPH finanční hotovost asi ve výši 7 milionů korun. Založením trustů, ze kterých byly vypláceny někteří drobní akcionáři HPH jako podílníci, sloužilo podle svědka k vyvedení majetku HPH, bylo obcházením českých zákonů a podle vyjádření svědka v hlavním líčení jsou trusty dnes pouze prázdnou skořápkou. Ke skutkům, jež jsou uvedeny ve výroku rozsudku o vině, svědek K. [REDACTED] S. [REDACTED] v přípravném řízení vypověděl, že OSMA s přesvědčivostí, že v období let 1995 a 1996 byl z některých fondů vyveden majetek, takže de facto tyto fondy před sloučením byly prázdné. Jako příklad vyvedení tohoto majetku svědek uvedl, že v roce 1996 byly převedeny akcie českých podniků z HIF na společnost Husky Trading za zhruba cca 3,5 Kč, na společnost Stratton za cca 4,5 mil. Kč a následně Husky a Stratton tyto akcie vkládají do Daventree Ltd. Takže akcie českých podniků nemohly být vloženy do Daventree Ltd. až po sloučení těchto investičních fondů do HPH, jak bylo veřejně deklarováno B. [REDACTED] V. [REDACTED] v roce 1998. Při slučování do HPH navíc nebyl majetek Harvardských investičních fondů oceněn, jak bylo povinností, protože tam nebyl. Dalším příkladem rozkrádání majetku Harvardských investičních fondů je skutečnost, že K. [REDACTED] firma HCMW dělala konzultanta k těmto převodům a za tyto své konzultace inkasovala minimálně tři miliardy korun. Navíc v letech 1995-1997 docházelo k bezúplatným převodům na firmy K. [REDACTED] a protože v HPH nebyla dostatečně prováděna finanční kontrola, je možné, že při těchto převodech docházelo k rozsáhlým daňovým únikům. Za převody cenných papírů na společnosti Husky Trading a Stratton HIF mohly dostávat buď směnky nebo bezcenné akcie. V hlavním líčení zcizení majetku HIF v letech 1995-1996 svědek ilustroval na příkladu prodeje akcií společnosti Telecom, který popsal následovně: na jedné straně byla Kyperská společnost Zenko, na druhé šest Harvardských investičních fondů, došlo k obchodování akcií Telecomu, na straně těch Harvardských fondů obchodování řídil pan K. [REDACTED], na straně Z. [REDACTED] to řídil J. [REDACTED] S. [REDACTED], práva ruka K. [REDACTED] a V. [REDACTED] na Slovensku. Zenko

poslední březnový den v roce 1995 prodalo asi 320.000 ks akcií Telecomu, jednomu z Harvardských investičních fondů, pravděpodobně růstovému fondu, cena za jednu akcii byla 2.700 korun, to se stalo 31.03. a 03.04. ten Harvardský růstový fond přesně tentýž balík akcií prodává zpět firmě Zenko za cenu 2.200 korun na akcii. Tzn. ta cena je levnější na akcii o 500 korun, výpočtem Harvardský růstový fond přichází asi o 160 mil. korun. 04.04. dalších pět investičních fondů provádí úplně stejnou operaci, kupuje od Zenka akcie Telecomu za dva dny na to je zase zpátky prodává a opět kupuje za cenu 2.700 korun a prodává je za 2.200 korun. Těchto dvanáct obchodů připravil Harvardský holding a jeho akcionáře o čtvrt miliardy korun. Takhle se nakládalo s majetkem HPH, takhle se nakládalo s majetkem všech těch lukrativních a bonitních 53 českých společností, jejichž akcie dostaly Harvardské investiční fondy do své správy. Pan K██████████ s V██████████ s nimi nakládali jako s vlastním majetkem a akcionáři dodnes nemají nic. K V██████████ K██████████ ještě svědek uvedl, že při uzavírání smlouvy o koupi majetku HPH dne 30.12.1997 počítal s tím, že za tento majetek nikdy nezaplatí, ručil přitom majetkem společnosti Daventree Ltd., kterou v té době vlastnil společně s D██████████. K██████████ měl však nadpoloviční podíl, ručil tedy svým majetkem. Ve své výpovědi v přípravném řízení svědek S██████████ dále uvedl, že V██████████ K██████████ v celé kauze Harvard nebyl mužem číslo jedna, ale jen bílým koněm skupiny bývalých členů STB, kteří celý projekt Harvard vymysleli a zrealizovali. Ve své výpovědi v hlavním líčení pak svědek S██████████ toto tvrzení blíže objasnil a vysvětlil z jakých podkladů a skutečností při něm vycházel. Z výpovědi S██████████ nevyplývá, že by své poznatky „o rozkradení“ Harvardských fondů v letech 1995-1996 čerpal od doc. Č██████████ v přípravném řízení svědek S██████████ vypověděl, že když podával trestní oznámení, jeho obsah nekonzultoval s doc. Č██████████, pouze ho o podání trestního oznámení informoval, ve výpovědi v hlavním líčení svědek S██████████ uvedl, že studium dokumentů týkajících Harvardských fondů se věnuje deset let, prezentované skutečnosti se dozvídal na valných hromadách, dále z veřejných zdrojů a z dalších dokladů, které získal.

Dále byli jako svědci v přípravném řízení i u hlavního líčení vyslechnuti členové představenstev a dozorčích rad HIF a SUT, rovněž členové představenstva a další statutární zástupce HPH, kteří v něm působili v pozdějších letech poté, co se do něj HIF a SUT sloučily, jako svědci byli rovněž vyslechnuti členové představenstev a statutární zástupci dalších společností, které byly součástí „Harvardské skupiny“ a podíleli se na její činnosti. Naprostá většina těchto svědeckých výpovědí se nevztahuje ke skutkům z let 1995 a 1996, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku o vině, pokud nebylo zahájeno trestní stíhání proti jiným

osobám, soudu nepřísluší zkoumat případnou trestní odpovědnost dalších osob vyplývající z toho, že svou spoluprací a „loajálností“ umožnily V. K. a Ing. B. V. aby majetek HPH byl vyveden do cizích společností a aby se k tomuto majetku nedostal soudem ustanovený likvidátor prof. Č. Soud se proto nebude v dalších částech odůvodnění rozsudku zabývat podrobným obsahem všech ostatních svědeckých výpovědí, zaměří se pouze na výpovědi těch svědků, kteří jednak v letech 1995 a 1996 jednotlivé HIF a SUT zastupovali, příp. byli činní v jejich orgánech nebo na výpovědích svědků, u nichž je předpoklad, že by o obchodech s cennými papíry, které jsou předmětem obžaloby, měli nebo mohli něco vědět.

Smlouvu ze dne 14.06.1996, která je uvedena u skutků pod body I./10-14 výroku rozsudku o vině, za Harvardskou contrariánskou společnost, a.s. uzavřela JUDr. S. která za tuto společnost uzavřela také smlouvu o sloučení ze dne 20.06.1996. Svědkyně S. v přípravném řízení vypověděla, že v Harvardských společnostech působila od roku 1991, od roku 1991 do roku 1996 byla ve společnosti COILCO, která pro Harvardské společnosti poskytovala právní služby. Předsedkyní představenstva Harvardského contrariánského investičního fondu (dále v tomto odstavci HCIF) byla od jeho založení v roce 1992, do té doby než byl změněn na Harvardskou contrariánskou společnost. Později svědkyně působila i v dalších funkcích v různých Harvardských společnostech, prakticky až do svého výslechu v přípravném řízení dne 10.02.2005. Když byla svědkyně při tomto výslechu dotazována na portfolio HCIF a na hodnotu jeho akcií, v podstatě odkázala pouze na výroční zprávu z roku 1996. K dotazům na obchodování s cennými papíry svědkyně neurčitě uvedla, že je prováděly obslužné společnosti, odborníci a specialisté, kterým věřila. Svědkyně připustila, že dne 31.01.1996 vystavila V. K. plnou moc k obchodování s cennými papíry v portfoliu HCIF, připustila rovněž, že podepsala smlouvu ze dne 14.06.2006, bližší okolnosti k této smlouvě však nedovedla říci, uvedla, že ona sama se žádného jednání o obchodech s akciemi neúčastnila. Svědkyně rovněž neuvedla žádné skutečnosti o dalších smlouvách, které byly za jejího předsednictví jménem HCIF (příp. Harvardské contrariánské společnosti) uzavřeny a které buď podepsala, nebo na kterých je zapsána jako osoba zastupující HCIF. Na všechny konkrétní dotazy, které se týkaly strategie obchodování s cennými papíry, důvodů uzavření jednotlivých smluv a toho, zda za převedené akcie bylo zapláceno, svědkyně odpovídala buď „nevím“ nebo „nepamatuji se“, k dotazům na hospodaření na HCIF a Harvardské contrariánské společnosti svědkyně odkázala na příslušné audity. Obdobně vyhýbavá byla i výpověď svědkyně S. v hlavním

líčení, kdy odkazovala na to, že obchody s cennými papíry prováděla Harvardská burzovní společnost a představenstvo fondu bylo o těchto obchodech informováno zástupci této společnosti Ing. W. [redacted] a JUDr. F. [redacted]. Svědkyně vůbec nebyla ochotna akceptovat skutečnost, že Harvardská burzovní společnost nebyla majitelem cenných papírů, se kterými se obchodovalo, nebyla oprávněna rozhodovat komu a za jakou cenu budou cenné papíry prodány, o tom rozhodovali účastníci smluvního vztahu, Harvardská burzovní společnost ze zákona pouze obchody technicky realizovala a vedla burzu, která tyto obchody zprostředkovala. K dotazu, zda zná nějaké kyperské společnosti, svědkyně JUDr. S. [redacted] v hlavním líčení uvedla, že pro odstup času si jejich jména již nepamatuje a tvrdila, že o existenci těchto kyperských společnostech se dozvěděla až po roce 1999, kdy jako členka dozorčí rady HPH je zaregistrovala jako akcionáře HPH, přitom JUDr. S. [redacted] přinejmenším uzavřela smlouvu ze dne 14.06.1996 s kyperskou společností Husky Trading a její jméno jako zástupkyně HCIF nebo Harvardské kontrariánské společnosti figuruje i na dalších smlouvách, které byly uzavřeny před datem 20.06.1996 s jinými kyperskými firmami. K valným hromadám HIF svědkyně JUDr. S. [redacted] vypověděla, že nejdříve se scházeli odděleně, později se konaly společné valné hromady, na kterých byli informováni o strategii obchodování s cennými papíry, tyto informace na společných valných hromadách podával i V. [redacted] K. [redacted].

Z dalších funkcionářů HCIF byli ještě vyslechnuti v přípravném řízení člen předsednictva JUDr. J. [redacted] O. [redacted], v hlavním líčení byla jeho výpověď z přípravného řízení za souhlasu stran přečtena, dále byli vyslechnuti v přípravném řízení i hlavním líčení předseda dozorčí rady JUDr. J. [redacted] J. [redacted] CSc. a člen dozorčí rady Ing. S. [redacted] H. [redacted], pouze v přípravném řízení byl vyslechnut třetí člen dozorčí rady RNDr. J. [redacted] R. [redacted], jehož výpověď byla u hlavního líčení rovněž za souhlasu stran přečtena. Ani jeden z těchto svědků nevypověděl, že by mu bylo něco známo o obchodech s cennými papíry, JUDr. O. [redacted] uvedl, že byl pouze ústně informován JUDr. S. [redacted], která měla styk s centrem, o obchodech rozhodoval někdo „shora“, nějak centrálně. Představenstvo se nescházelo pravidelně, pouze ke schvalování účetních uzávěrek, žádné písemné materiály na představenstvu probírány nebyly. Svědek JUDr. O. [redacted] řídil mimořádnou valnou hromadu HCS, na které bylo rozhodnuto o sloučení, tímto postupem byl svědek překvapen, odhlasovalo jej asi osmnáct velkých akcionářů, řadoví akcionáři neměli šanci, na valné hromadě rovněž vystoupil Ing. V. [redacted] který vysvětloval další osud fondu a HPH. Ing. V. [redacted] byl rovněž přítomen na společné schůzi členů představenstev a dozorčích rad

všech fondů, která předcházela mimořádným valným hromadám, na nichž bylo rozhodnuto o sloučení fondů (v té době zřejmě už nešlo o fondy, ale o společnosti, spolek a holding). Rovněž členové dozorčí rady HCIF, svědci doc. JUDr. J. J., CSc., Ing. S. H. CSc. a RNDr. J. R. shodně vypověděli, že dozorčí rada nebyla o obchodech s cennými papíry vůbec informována, o těchto obchodech rozhodoval někdo v centru, pouze svědek J. vypověděl, že předsedkyně představenstva JUDr. S. je jednou ústně informovala o tom, že podepisovala nějakou smlouvu s SUT. Tento svědek také popsal, jak byly dozorčí rady jednotlivých fondů ustaveny, uvedl, že rovněž pracoval jako právník ve společnosti COILCO, jednou za ním přišel dr. K. který společnost vedl a řekl, že do druhého dne do rána potřebuje pro obchodní soud jména asi třiceti členů dozorčí rad, předpokládá, že všichni pracovníci společnosti COILCO tuto funkci vezmou a do dozorčí rady přivedou také jednoho až dva lidi z řad svých známých. Pouze svědek Ing. H. vypověděl, že se zajímal o portfolio cenných papírů, které byly fondem nakoupeny, na jeho žádost mu byly JUDr. S. poskytnuty písemné podklady, ze kterých tyto informace vyčetl.

Smlouvu ze dne 14.06.1996, která je uvedena u skutku pod body I/24-27 výroku rozsudku o vině, podepsal za Harvardský spolek menších společností Ing. P. P. který za tento spolek také podepsal dokumenty související se sloučením spolku v HPH dne 20.06.1996. Ve svědecké výpovědi v přípravném řízení P. P. uvedl, že do funkce předsedy představenstva Harvardského investičního fondu menších společností jej navrhl osobně V. K. příslušné orgány jeho návrh akceptovaly, funkce se ujal v době, kdy fond již existoval, „nastoupil do rozjetého vlaku“. Na další dotazy týkající se hospodaření fondu uskutečněných obchodů s cennými papíry, zahraničních společností apod., svědek odpovídal neurčitě, že neví, nebo si nepamatuje, když mu byly v rámci výslechu předloženy konkrétní smlouvy, na nichž byl jeho podpis, připustil, že smlouvy podepsal, avšak žádných jednání, které předcházela těmto smlouvám, se neúčastnil, o obchodech rozhodoval správce portfolia, jímž byla společnost HCC, svědek dostával smlouvy pouze k podpisu. Ve své výpovědi v hlavním líčení svědek P. vypověděl, že k podpisu smluv došlo poté, kdy mu telefonicky zavolala sekretářka V. K. že u ní jsou připraveny nějaké smlouvy k podpisu. To bylo i v době, kdy V. K. pobýval na Bahamách, kdo v ČR smlouvy připravoval a zda V. K. k jejich přípravě dával pokyny, svědek nevěděl. Z výpovědi svědka P. u hlavního líčení vyplývá, že jako předseda představenstva fondu (později spolku) se vůbec nezajímal o to, zda

obchody, které vyplývaly z jím podepisovaných smluv, budou ve prospěch fondu a jeho akcionářů, zda a jakým způsobem bude za tyto obchody plněno a naprosto bezdůvodně spoléhal, že ten, kdo obchody dojednal, tak činí ve prospěch dalšího rozvoje fondu. Stejný postoj zaujal i ke smlouvě ke sloučení ze dne 20.06.1996. O naprosto formálním výkonu funkce svědka Ing. P. P. svědčí i to, že ve stejné době vykonával funkce člena dozorčí rady dalších čtyř Harvardských společností, mezi nimi i Harvardského contrariánského investičního fondu a Harvardského diamantového investičního fondu, a.s. V hlavním líčení svědek vypověděl, že byl především ředitelem společnosti Credit Management, která se zabývala vymáháním pohledávek. Své působení formuloval tak, že byl zaměstnancem Harvardských fondů.

Dalším členem představenstva Harvardského investičního fondu menších společností, který byl v přípravném řízení vyslechnut jako svědek, je prof. Ing. V. R. CSc., z jeho výpovědi vyplývá, že o obchodech s cennými papíry, které jsou součástí popisu skutku ve výroku rozsudku o vině, nebyl v době výkonu své funkce vůbec informován, svědek vyslovil domněnku, že o těchto obchodech rozhodoval V. K., svědek si nedovedl představit, že by to mohl rozhodnout někdo jiný. Členy dozorčí rady Harvardského investičního fondu menších společností byli RNDr. R. S., jehož výpověď z přípravného řízení byla u hlavního líčení přečtena a Ing. E. H. a JUDr. Z. K. CSc., kteří byli vyslechnuti v přípravném řízení i v hlavním líčení. Z výpovědi těchto tří svědků vyplývá, že rovněž dozorčí rada Harvardského investičního fondu menších společností nebyla v obchodech s cennými papíry z portfolia tohoto fondu vůbec informována, svědek K. uvedl, že tyto obchody připravoval někdo ze společnosti HCC, jejíž činnost v té době podle názoru svědka řídil V. K.

U skutků, které jsou uvedeny pod body I/35-40 výroku rozsudku o vině, není k dispozici smlouva podepsaná zástupcem Harvardské arbitrážní společnosti, předsedou představenstva této společnosti byl v té době JUDr. M. Š., který také podepisoval dokumenty související se sloučením společnosti dne 20.06.1996. Svědek Š. v přípravném řízení vypověděl, že představenstvo fondu rozhodně nerozhodovalo o nákupech nebo prodeích cenných papírů, předpokládal, že to byla skupina ekonomů, které nedokáže zařadit do určité firmy a která představenstvu předkládala smlouvy k podpisu. Jako konkrétní osobu z řad těchto ekonomů svědek Š. jmenoval Ing. G. pokud byli při výslechu v přípravném řízení svědkovi předkládány některé smlouvy, které byly uzavřeny jménem

Harvardského arbitrážního investičního fondu nebo Harvardské arbitrážní společnosti, které však svědek nepodepisoval, svědek Š█████ vypověděl, že tyto smlouvy nikdy neviděl. V hlavním líčení svědek Š█████ vypověděl, že si již nepamatuje počet smluv, který jako předseda představenstva podepsal, nepamatuje si ani jejich obsah, při podpisu smluv pouze kontroloval kurs akcií podle přílohy Hospodářských novin, pokud měl nějaké pochybnosti, ptal se Ing. G█████, kterého znal z konání valných hromad, kde poskytoval konzultace kolem účetních uzávěrek, jeho odpověď však byla vyhýbavá. S obsahem smluv svědek neseznamoval další členy představenstva, vycházel z toho, že investicemi do portfolia získal fond velmi dobrý kapitál, společnost HCC měla zajištěn velmi slušný pravidelný poplatek a svědek neviděl důvod, proč by se eventuelně činily nějaké úkony směřující k poškození zájmu fondu a jeho akcionářů. Byl přesvědčen o tom, že taková činnost nepřichází v úvahu, svědek také poukázal na to, že nemá ekonomické vzdělání a nemohl dostatečně posoudit důsledky uzavření těchto smluv.

Z členů dozorčí rady Harvardského arbitrážního investičního fondu byl vyslechnut jako svědek Ing. R█████ V█████, který v přípravném řízení uvedl, že ke stavu a vývoji portfolia se není schopen vyjádřit, rovněž mu nebylo známo, kdo rozhodoval o nákupech a prodeích cenných papírů z nebo do portfolia společnosti. V█████ K█████ ani Ing. B█████ V█████ svědek V█████ nikdy neviděl, nic neví o jejich účasti na těchto obchodech. V hlavním líčení svědek Ing. V█████ vypověděl, že je jako člen dozorčí rad Harvardského investičního arbitrážního fondu se účastnil pouze společných schůzí, kam byli pozváni všichni členové představenstev a dozorčích rad ze všech šesti investičních fondů, na těchto schůzích dostávali od „vedení“ souhrnné informace a také písemné materiály, závěrečné zprávy o hospodaření vypracované mezinárodní auditorskou firmou, na jejichž správnost se spoléhal. Svědek v té době ani nevěděl, jak by měla probíhat činnost dozorčí rady.

Smlouvu o převodu cenných papírů, která je uvedena u skutků pod body I/50-54 výroku o vině, za Harvardskou diamantovou společnost, a.s. podepsal předseda jejího představenstva JUDr. L█████ D█████, který rovněž podepsal dokumenty související se smlouvou o sloučení ze dne 20.06.1996. Jako svědek byl JUDr. D█████ vyslechnut pouze v přípravném řízení, v hlavním líčení byla jeho výpověď z přípravného řízení za souhlasu stran přečtena poté, kdy se svědek ze své účasti na hlavním líčení písemně omluvil. Výpověď svědka JUDr. D█████ v přípravném řízení je značně vyhýbavá, svědek se buď na nic nepamatoval nebo o ničem nevěděl, žádných jednáních o nákupu a prodeích cenných papírů se neúčastnil, žádnou z kyperských

společností, jejichž názvy mu byly předestřeny, v té době neznal. Když byla svědkovi předestřena smlouva, kterou za Harvardskou diamantovou společnost podepsal s kyperskou společností Husky Trading, připustil, že podpis na smlouvě vypadá jako jeho, na okolnosti podpisu smlouvy si však již nepamatuje, obsah smlouvy, ani jméno P. S. (který smlouvu podepsal za kyperskou společnost Husky Trading) mu nic neříkají. Obdobně se svědek vyjádřil k plné moci, která byla dne 31.01.1996 Harvardským diamantovým investičním fondem udělena V. K. svědek JUDr. D. uvedl, že podpis na plné moci vypadá jako jeho, není si však vědom, že by takovou plnou moc podepsal, když byly svědkovi předestřeny jiné smlouvy nebo písemnosti Harvardského diamantového investičního fondu nebo Harvardské diamantové společnosti, které osobně nepodepsal, svědek vesměs uváděl, že tyto dokumenty vidí poprvé a nic o nich neví. Zcela neurčitě a nekonkrétně svědek odpovídal i na další otázky, které se týkaly sloučení Harvardských společností do HPH. Svědek JUDr. L. D. se sice nevyjadřoval ke skutečnostem, které by byly z hlediska popisu skutkového děje v obžalobě méně významné, avšak jeho výpověď v přípravném řízení byla natolik nekonkrétní a vyhýbavá, že nebylo možno předpokládat, že by při osobním výslechu v hlavním líčení svědek svůj postoj změnil a sdělil nějaké konkrétní skutečnosti, které by měly význam pro rozhodnutí soudu. Proto soud v hlavním líčení nepovažoval jeho osobní výslech za nutný a výpověď byla za souhlasu stran přečtena.

Další člen představenstva Harvardského diamantového investičního fondu Ing. V. Š. byl jako svědek vyslechnut pouze v přípravném řízení, vypověděl, že zprávu portfolia měla na starosti společnost HCC, svědek se zúčastnil tří schůzek svolaných touto společností, poslední schůzka byla před sloučením do HPH. Podle svědka o prodejkách a nákupech cenných papírů rozhodovala HCC, svědek na nich neměl žádnou účast. K osobám obžalovaných se svědek Ing. Š. vyjádřil tak, že K. byl zakladatelem a většinovým vlastníkem ústředí – společnosti HCC a B. V. byl manažer, který výkonně řídil HCC, B. V. svědek viděl na dvou valných hromadách, na kterých podával nějakou informaci. V řízení byl jako svědek rovněž vyslechnut prof. Ing. J. T., Dr.Sc., člen dozorčí rady Harvardského diamantového investičního fondu. Podle výpovědi svědka v přípravném řízení dozorčí rada se na strategii obchodování s cennými papíry nepodílela, kdo konkrétně rozhodoval o nakládání s majetkem fondu, svědkovi nebylo známo, jména kyperských společností, která mu byla předestřena, svědek neznal, pouze o společnosti Stratton se později dozvěděl z tisku. Ve své výpovědi v hlavním líčení pak svědek T.

doplnil, že smlouvy, které mu při výslechu na policii byly předloženy, viděl při tomto výslechu poprvé, s V[redacted]n K[redacted] a B[redacted] V[redacted] nepřišel do styku, ani neví, kdo z nich a jak jednotlivé společnosti sdružující se v Harvardských fondech řídil. V přípravném řízení byl rovněž vyslechnut jako svědek Ing. M[redacted]V[redacted] další člen dozorčí rady Harvardského diamantového investičního fondu, ani tento svědek neuvedl žádné relevantní skutečnosti o obchodech s cennými papíry, které jsou uvedeny v popisu skutků ve výroku rozsudku o vině. Svědek sice podával informace o portfoliu cenných papírů, příp. o jeho majetku, informace čerpal z písemných dokumentů, které získal za svého působení v dozorčí radě, když byly svědkovi však předkládány konkrétní smlouvy o převodu cenných papírů, uvedl, že je při výslechu na policii vidí poprvé. K osobám obžalovaných svědek V[redacted] sdělil, že V[redacted] K[redacted] byl prezident Harvardské společnosti a B[redacted] V[redacted] viceprezident, k jejich účasti na obchodech s cennými papíry za Harvardský diamantový investiční fond nic neví.

Kupní smlouvu uvedenou u skutku pod body I/67-68 výroku rozsudku o vině podepsal za Harvardskou finanční společnost Ing. J[redacted] B[redacted] který za tuto společnost rovněž podepsal dokumenty související se smlouvou o sloučení ze dne 20.06.1996. Z výpovědi svědka Ing. J[redacted] B[redacted] v přípravném řízení i v hlavním líčení bylo zjištěno, že v inkriminované době let 1995-1996 byl nejen předsedou představenstva jednoho z fondu, ale zároveň finančním ředitelem společností Harvard Group a HCC. Z toho titulu úzce spolupracoval s V[redacted]n K[redacted] kterému hlídal nákladové položky všech Harvardských společností (mzdy zaměstnanců, úhrada nájmu nemovitostí, leasing automobilů apod.), zpočátku byl nápomocen i při získání bankovního úvěru. Svědek Ing. B[redacted] byl v osobním styku s V[redacted] K[redacted] i po jeho odchodu do zahraničí, jezdil nejprve do Švýcarska, později i na Bahamy, kde V[redacted] K[redacted] informoval o věcech, které měl na starosti. O V[redacted] K[redacted] se svědek vyjadřoval obdivně tak, že byl velmi úspěšný v rámci první a druhé vlny kupónové privatizace, ze všech fondů měl nejlepší portfolio a byl schopný vygenerovat velký majetek. Dále svědek uvedl, že V[redacted] K[redacted] se stal populární a úspěšnou osobní s jistým fenoménem, u kterého se střídali politici, zviditelnil se i u obyčejných lidí, proto musel odejít do zahraničí, protože politici se báli vlivu, který mohl v ČR získat. Ke skutkům, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku, svědek Ing. B[redacted] uvedl, že na obchodování s cennými papíry se nepodílel, o jednotlivých obchodech jako předseda představenstva Harvardského růstového investičního fondu, později Harvardské finanční společnosti, nerozhodoval, neúčastnil se ani jednání, která těmto obchodům předcházela. Podle výpovědi svědka Ing. B[redacted] v hlavním

líčení funkce člena dozorčích rad a představenstev byly víceméně formální, hned po založení fondů byly podepsány plné moci a úlohu při řízení fondů převzal správce, což byla HCC, která také završovala celou obchodní strategii. Byla tam delegovaná pravomoc na základě plných mocí panu K██████████, svědek uvedl, že plnou moc nevystavil jen Harvardský růstový investiční fond, ale bylo to obecně dané, všichni předsedové fondů takové plné moci podepisovali. Dále svědek uvedl, že pravomoc obchodních činností byla ještě delegovaná na obchodníka s cennými papíry, Harvardskou burzovní společnost, ve které byly profesionálové, kteří vykonávali pokyny správce fondů. Společnost HCC byl spíše takový obslužný servis, z hlediska správy portfolia, strategické pokyny mohl dávat pan K██████████. Pokud svědek Ing. B██████████ jménem Harvardského růstového investičního fondu nebo Harvardské finanční společnosti nějaké smlouvy podepisoval, bylo to součástí jeho práce, předpokládal, že smlouva byla připravena právníky, že měla všechny náležitosti a že měla své relevantní obchodní strany, neměl důvod pochybovat, že je něco špatně, měl důvěru v lidi, kteří rozhodovali. Věřil, že odborná erudovanost pana K██████████ je na velmi dobré úrovni, smlouvy podepisoval v dobré víře. Když byl svědek v průběhu svého výslechu v hlavním líčení tázán na majetek jednotlivých společností při jejich slučování dne 20.06.1996, tak uvedl, že „pohledávky jsou také aktiva“. Z dalších doplňujících dotazů pak vyplývá, že svědek věděl, že v době slučování ve fondech již nebyly cenné papíry, ale pouze pohledávky za prodané cenné papíry, svědek vysvětlil, že tímto vyjádřením chtěl polemizovat s tím, že v rámci formulování dotazů mu bylo předsunuto, že ty fondy se slučovaly jako prázdné slupky.

Jako svědci byli v tomto trestním řízení vyslechnuti i další členové představenstva Harvardského růstového investičního fondu, posléze Harvardské finanční společnosti, J██████████ B██████████ a Ing. L██████████ a dále členové dozorčí rady tohoto fondu Ing. J██████████ V██████████ Ing. L██████████ S██████████ a Ing. F██████████ K██████████, CSc. Svědci K██████████ R██████████ a J██████████ B██████████ v hlavním líčení uvedli, že pracovali pro společnost HCC již v roce 1991, byla to konzultační firma, která shromažďovala materiály pro první vlnu kupónové privatizace. V té době tam také působil Ing. B██████████ V██████████ jako jeden z prvních zaměstnanců Harvardských společností. Svědek J██████████ B██████████ již v přípravném řízení vypověděl, že o všech obchodech s cennými papíry rozhodoval sám V██████████ K██████████ v hlavním líčení potom podrobněji popisoval vztahy v Harvardské skupině a m.j. uvedl, že taktiku, prodej a obchod zajišťoval V██████████ K██████████ sám jako prezident společnosti, o tom, co se má prodat a nakoupit však rozhodovala skupina lidí z Bostonu, z Yale, existenci těchto lidí V██████████ K██████████ tajil. Dále svědek uvedl, že K██████████ měl taktiku skoupit ministru financí

všechny finanční trhy, všichni pracovali na tom, aby vybudovali jednu velkou organizaci, která v tomto státě bude mluvit do rozhodování. V [redacted] K [redacted] se jako prezident choval tak, že má totální právo na všechno, byl strašně tvrdý šéf a přátelsky se choval jenom k těm lidem, kteří doslova dělali to, co on chtěl. V době kupónové privatizace V [redacted] K [redacted] říkal, že musíme všichni dva roky padat na hubu a pak už se budeme válet na písku a celá republika na nás bude dělat. Byl hráč a byl velmi inteligentní, ale začal mít málo. Když K [redacted] odešel do zahraničí, byl jeho vliv zprostředkován přes řadu mezičlánků, svědek hovořil o nějakých právnících z Holandska, o matce V [redacted] K [redacted] a posléze pokyny K [redacted] tlumočil i finanční ředitel Ing. B [redacted]. Svědek B [redacted] rovněž vypovídal o příčinách nezdaru investice V [redacted] K [redacted] v Azerbájdžánu, při té příležitosti uvedl, že peníze na tuto investici vyvedl přes společnost Daventree. K obžalovanému Ing. V [redacted] svědek J [redacted] B [redacted] uvedl, že se s ním zná 25 let, ještě z doby, kdy spolu pracovali v bývalé STB před rokem 1989, B [redacted] V [redacted] byl technik, zajišťovali ochranu státních dokumentů, peněz, bonů, cestovních dokladů proti falzifikaci. Vytunelování Harvardských fondů nebyla podle svědka rozhodně iniciativa Ing. V [redacted], V [redacted] K [redacted] byl naprostý suverén v těchto věcech a ostatní byli pro něj „čičmundové“. Svědek nepředpokládá, že Ing. V [redacted] vytuneloval SUT, svědek si rovněž nemyslí, že by Harvard byl řízen z STB, že by Ing. V [redacted] manipuloval s V [redacted] K [redacted]. Dále svědek uvedl, že V [redacted] K [redacted] neodpovídal hmotně, ale často odpovídal B [redacted] V [redacted] byl něco jako „bílý kůň“. V řadě věcí, majetku, který je mimo ČR, B [redacted] V [redacted] bude jeden z představitelů odpovědný za ty organizace, za investice, které K [redacted] udělal venku a k penězům, které v zahraničí V [redacted] K [redacted] investoval, teď nemá přístup, má k nim přístup B [redacted] V [redacted] a dividendy ze zahraničních investic budou v Belize. Dále svědek k investičním fondům vypověděl, že v době, kdy V [redacted] K [redacted] získal 50% a převedl je na Kypr, valné hromady se staly fraškou, přišlo tam jenom zlomek akcionářů z ČR, ale přijela osmnáctiletá dívka z Kypru, která měla zmocnění k hlasování od 50% akcionářů, ta pro něco zvedla ruku a zase odjela. Ke společnosti Daventree z Kypru svědek vypověděl, že oficiálně ví, že Harvard se stal součástí společností Daventree, z Daventree chodily peníze, když svědek vyplácel akcionářům slibovaný desetinásobek z kupónové privatizace. Na závěr své výpovědi svědek B [redacted] uvedl, že nemá pocit, že by B [redacted] V [redacted] měl nějakou korunu z tunelování, pravděpodobně obhospodařuje nějaký majetek a z těch úroků za tu práci si něco bere.

Smlouvu o převodu cenných papírů ze dne 06.06.1996, která je uvede na u skutku pod body 81-92 výroku rozsudku o vině, za

Harvardský průmyslový holding podepsala JUDr. M. K. (v době konání řízení před soudem již zemřelého), který byl nejbližším spolupracovníkem V. K. podle výpovědi svědků JUDr. K. řídil společnost COILCO, která poskytovala právní servis, po odchodu K. do zahraničí JUDr. K. také řídil společnost HCC. Lze tedy předpokládat, že svědkyně K. by měla být zasvěcena podrobně do činnosti celé Harvardské skupiny, přesto výpovědi této svědkyně jsou ve srovnání s výpověďmi ostatních svědků stručné, nekonkrétní, na položené otázky svědkyně odpovídá vyhýbavě a nevěrohodně. Shodně s ostatními svědky JUDr. K. vypověděla, že předšedové představenstev HIF (později společností, spolku a holdingu) o jednotlivých nákupech a prodeích cenných papírů z jejich portfolia nerozhodovali, svědkyně uvedla, že vystavovala plné moci, jak společnosti HCC jako správci fondů, tak Harvardské burzovní společnosti, čili právě těm burzovním makléřům, dále společnosti Harvard Group a i panu K. Svědkyně se svým manželem a dr. M. jako právníci smlouvy sice připravovali, ale pouze po formální právní stránce, podle tvrzení svědkyně u hlavního líčení o jednotlivých obchodech rozhodovali burzovní makléři. Když bylo svědkyni předestřeno, že burzovní makléři obchody s cennými papíry pouze realizovali na základě smluv, které podle svých svědeckých výpovědí sice uzavírali, ale strategické rozhodnutí před jejich uzavřením dostávali od předšedů investičních fondů nebo od společnosti HCC jako správce fondů, svědkyně nedokázala říci, kdo tedy tato strategická rozhodnutí vydával, pouze popřela, že by to byl její manžel nebo dr. M. Svědkyně vypověděla, že v letech 1995-1996 dvakrát navštívila V. K. na Bahamách a také v Dublinu v Irsku, při návštěvách se diskutovalo o slučování fondů.

V přípravném řízení i u hlavního líčení byl ještě vyslechnuti další člen Harvardského dividendového investičního fondu JUDr. V. O. a člen dozorčí rady Ing. Jiří B. Rovněž z výpovědí těchto dvou svědků bylo zjištěno, že výkon jejich funkcí byl víceméně formální, o skutečích, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku o vině, nebyli informováni a nemohou o nich podat žádné relevantní informace.

K obchodům s cennými papíry, které jsou uvedeny ve skutečích pod body I/1-92 a II/93-98 výroku rozsudku o vině, byl dotazován i svědek Ing. L. P. který v inkriminované době působil jako výkonný ředitel Harvardské burzovní společnosti. Ve své výpovědi v přípravném

řízení svědek Ing. P. uvedl, že obchod s cennými papíry funguje na klientském principu, tzn. že veškeré pokyny k nákupům, prodejům, či transferu peněz musí Harvardská burzovní společnost dostat od klienta, který si u společnosti otevře účet, ke kterému však burzovní společnost nemá dispoziční právo. Harvardská burzovní společnost dostala pokyn k provádění obchodů pouze od někoho, kdo měl plnou moc, od členů představenstva fondů, popř. správce fondů, vše bylo kontrolováno ministerstvem financí, Střediskem cenných papírů, později Komisí pro cenné papíry. Plné moci k provádění obchodů byly uděleny V. K., žádné jiné jméno v souvislosti s fondy svědka nenapadlo. Pokud se týče SUT, mohl pokyn k provedení obchodu podat Ing. B. V. jako předseda představenstva, svědek si však myslí, že Ing. V. to o své vůli udělat nemohl. I po odchodu V. K. do ciziny byly obchody prováděny podle jeho pokynů, které byly tlumočeny faxem a byly K. podepsány, větší obchody byly ověřovány telefonicky tak, že se volalo K. do zahraničí, případně se vyžadovaly smlouvy. U hlavního líčení svědek P. uvedl, že v době, kdy již V. K. pobýval v zahraničí, svědek neví, jestli za něj někdo rozhodoval jiný o nákupu a prodeji cenných papírů, příp. zda tyto skutečnosti K. s někým konzultoval. Naproti tomu během své výpovědi v přípravném řízení, svědek P. uvedl, že v jednu chvíli to bylo tak, že veškeré operace a příkazy přicházely od Strattonu, jestli existovala nějaká písemná dohoda nebo ústní, svědek neví, to bylo v letech 1995-1998 a svědkovi připadalo, že v tu dobu to všechno řídil D. a K. byl mimo hru. Když byl v hlavním líčení svědek na tuto část výpovědi z přípravného řízení dotázán obhájcem, tak uvedl, že v určitém období, kdykoliv vznesli nějaký požadavek na K. do zahraničí, tak jim bylo řečeno, aby počkali, že to musí projednat s M. (křestní jméno D.). V jednu chvíli měl svědek pocit, že K. nerozhoduje o dění v ČR, ale o tom rozhoduje asi někdo jiný, ta domněnka vznikla z komunikace, která v té době probíhala.

Rovněž z výpovědi svědka Ing. Z. V. vyplývá, že harvardská burzovní společnost, a.s. byla při obchodování s cennými papíry pouze realizátorem rozhodnutí jiných orgánů a osob a makléři činní v harvardské burzovní společnosti, případně pro ní pracující na základě mandátní smlouvy nemohli žádné obchody s cennými papíry provádět o své vůli. Svědek Ing. V. v přípravném řízení vypověděl, že jako makléř pokyny k provádění obchodů dostával obvykle prostřednictvím ředitele Harvardské burzovní společnosti, a.s., kterým byla nejdříve Ing. V. později Ing. P. Pokyny měly písemnou podobu, která znamenala, že pokyn byl schválen manažérem příslušné investiční společnosti. Svědek si pamatuje, že takové pokyny dostával od Ing. Ch. dnes již neví, za jaký fond jednal, dále

od osoby slovenské národnosti, na jejíž jméno si nevzpomíná a také přímo od V. K. který tyto pokyny vydával vždy na základě plné moci. Obchody HIF byly v drtivé většině prováděny přes burzu, Harvardská burzovní společnost a.s. byla dokonce významným akcionářem burzy. Makléř zadal písemný pokyn zákazníka do burzovního systému, pokyn pak obsahoval údaje, na čí účet vedený u Střediska cenných papírů se mají cenné papíry konkrétního emitenta připsat a za jakou částku, finanční vypořádání transakcí nebylo v kompetenci makléře. V hlavním líčení pak svědek vypovídal obdobně, k dotazu obhájce dodal, že pokud přicházely pokyny od V. K. ze zahraničí, byly posílány faxem na standardních formulářích, které v té době harvardská burzovní společnost užívala. Svědek působil pro harvardskou burzovní společnost jako makléř pouze do června 1995, o dalších obchodech tedy již není informován. Ing. Z. V. je od roku 2001 likvidátorem společnosti HCC a.s. v likvidaci, v dalších částech své výpovědi se proto vyjadřoval k majetku této společnosti, avšak až po roce 2001, ke skutkům uvedeným ve výroku rozsudku o vině žádné skutečnosti svědek V. z titulu této své druhé funkce nesdělil.

Dále byla vyslechnuta jako svědkyně Ing. A. K., která byla od 29. 8. 1995 členkou představenstva Harvardské burzovní společnosti a od 20. 8. 1997 do 26. 8. 1999 členkou dozorčí rady HPH. Svědkyně pouze obecně vypověděla, že Harvardská burzovní společnost byla obchodníkem s cennými papíry a HIF byly jedním z jejích klientů, Harvardská burzovní společnost vykonávala činnost na základě podaných příkazů k nákupům a prodejm, příkazy zpracovával makléř obchodního oddělení, v Harvardské burzovní společnosti nebyla vyčleněna odpovědná osoba za HIF. Bližší informace obchodu s cennými papíry, které HIF prováděly prostřednictvím Harvardské burzovní společnosti, svědkyně K. nesdělila, pokud jí byly předestřeny skutečnosti vyplývající ze skutků uvedených pod bodem I./1.) – 92) výroku rozsudku o vině, svědkyně odkázala na záznamy systému Burzy cenných papírů a ve Středisku cenných papírů, případně na účetnictví fondů. Dále svědkyně K. vypověděla, že jako členka dozorčí rady HPH se seznámila s auditem HPH za rok 1996, jehož součástí byl i audit společnosti Daventree, v majetku jednotlivých harvardských společností v době jejich fúzování byly akcie společnosti Daventree, účetní hodnota majetku slučovaných společností odpovídá padesáti procentům akcií Daventree a činila asi 40 miliard korun, svědkyně nemá informace o tom, že by bylo s akciemi Daventree, které byly ve vlastnictví sloučeného HPH, obchodováno.

Při popisu skutkového děje u jednání, která jsou uvedena v části I. výroku rozsudku o vině, je třeba přihlídnout k výpovědi svědka JUDr. F. M. v hlavním líčení. K plné moci ze dne 7. 2. 1995, kterou JUDr. M. společně s JUDr. K. vystavili V. K. jako zástupci

představenstva společnosti HCC, svědek M. [redacted] v hlavním líčení uvedl, že tato plná moc se mohla týkat jenom toho, k čemu byli zástupci společnosti HCC oprávněni, a to bylo obchodování s akciemi podílových fondů, za které představenstvo HCC odpovídalo, to byl garanční násobkový fond a dalších asi třináct podílových fondů, které nebyly právníckými osobami a nebyly fúzovány do HPH, protože mezi tím ukončily činnost a byly ze souhlasem Komise pro cenné papíry vypořádány. Majetek HPH nemá nic společného s majetkem těchto podílových fondů, ostatní plné moci musely dát V. [redacted] K. [redacted] předsedové představenstva jednotlivých investičních fondů, což byly právnícké osoby. Skutečnost, že takové plné moci byly V. [redacted] K. [redacted] o obchodování s cennými papíry v zastoupení jednotlivých investičních fondů vystaveny, potvrdili výslovně ve svých svědeckých výpovědích JUDr. M. [redacted] K. [redacted] a Ing. J. [redacted] B. [redacted] který zároveň uvedl, že obdobnou plnou moc vystavili V. [redacted] K. [redacted] všichni předsedové představenstev HIF. JUDr. J. [redacted] S. [redacted] ve své výpovědi v hlavním líčení vystavení takové plné moci připustila, ostatní tři předsedové HIF si sice na vystavení plné moci nevzpomněli, ale z obsahu jejich svědeckých výpovědí nelze usuzovat, že by vystavení plné moci pro Viktora Koženého výslovně popřeli.

Vzhledem k obsahu výpovědi svědka JUDr. F. [redacted] M. [redacted] byl popis skutkového děje oproti obžalobě upraven tak, že v části I./ v návěti, které předchází jednotlivým dílčím útokům pod body 1.) – 92.), bylo vynecháno, že V. [redacted] K. [redacted] při uzavírání jednotlivých obchodů vystupoval jako „*obecný zmocněnec*“ a místo toho, že je v obžalobě uvedeno, že jako „*osoba disponující plnou mocí, která mu byla vystavena představenstvem společnosti Harvard Capital & Consulting a.s., nyní v likvidaci, která jej bez dalších omezujících podmínek opravňovala*“, je v popisu skutkového děje ve výroku rozsudku o vině uvedeno, že vystupoval jako osoba disponujícími plnými mocemi, které jej opravňovaly ...

Dále u skutku – dílčího útoku uvedeného pod bodem I./1 je vynechána část věty „z titulu plné moci ze dne 7. 2. 1995“ a u dalších skutků uvedených pod body I./2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79 a 80 je oproti obžalobě ve výroku rozsudku o vině z popisu skutkového děje vynechána část věty „z titulu výše uvedené plné moci“.

Svědka JUDr. F. [redacted] M. [redacted] dále vypověděl, že do společnosti HCC nastoupil 2. 1. 1991 jako právník, byl v představenstvu této společnosti až do října roku 1996. Z ostatních svědeckých výpovědí vyplývá, že JUDr. M. [redacted] byl vedle JUDr. I. [redacted] K. [redacted] druhým právníkem, který byl činný pro harvardské společnosti od počátku jejich vzniku a který by měl být nejlépe obeznámen s děním v těchto společnostech a s aktivitami V. [redacted] K. [redacted]. Svědek uvedl,

že vykonával všeobecnou právní agendu, mimo obchodní agendu, dokonce měl i s JUDr. K. [redacted] uloženo, že obchodování s cennými papíry není jejich starost. Toto obchodování řídil V. [redacted] K. [redacted] na starosti to měla Harvardská burzovní společnost. Obchodování s cennými papíry zpočátku probíhalo proto, že v rámci kuponové privatizace bylo do jednotlivých fondů získáno více akcií než povoloval zákonný lomit a řešilo se to tím, že se převáděly akcie z jednoho fondu do jiného. Dále svědek JUDr. M. [redacted] vypověděl, že harvardské společenství mělo na svém vrcholu 27 právnických osob včetně šesti investičních fondů, obžalovaný K. [redacted] byl považován za hlavu tohoto seskupení, proto používal titul „prezident harvardských fondů“, který považoval za neodmyslitelnou součást svého image, avšak právně tento titul neznamenal nic. Ke vztahu obou obžalovaných svědek JUDr. M. [redacted] v hlavním líčení k dotazu obhájce obžalovaného Ing. V. [redacted] uvedl, že V. [redacted] K. [redacted] byl v podstatě jediným rozhodujícím řídicím orgánem, po jeho odchodu do zahraničí se svědek pokoušel sestavit nějakou strukturu řízení, jednání s V. [redacted] K. [redacted] však dopadla fiaskem. Ing. B. [redacted] V. [redacted] byl jedním z členů představenstev, na svém úseku vykonával pokyny V. [redacted] K. [redacted] až do roku 2002, kdy mezi nimi došlo k roztržce, byl k němu ve vztahu podřízenosti.

Ke skutkům pod body I./ a II./ výroku rozsudku o vině byl jako svědek v přípravném řízení vyslechnut policejními orgány v B. [redacted] svědek Ing. J. [redacted] Š. [redacted] Svědek uvedl, že s obžalovaným Ing. B. [redacted] V. [redacted] se poznal v Praze, kde bydleli jako sousedi v jednom domě, Ing. V. [redacted] jej v roce 1991 seznámil s V. [redacted] K. [redacted] pro kterého pracoval jako konzultant ve společnosti HCC. Dále svědek uvedl, že k obchodům, které měli harvardské investiční fondy uskutečnit s kyperskými firmami v letech 1995 a 1996, se nemůže vyjádřit, protože od roku 1992 žil na Slovensku. Na dotaz vyslychajícího policejního komisaře, co mu je známo o společnosti Zenko Trading svědek Ing. Š. [redacted] odpověděl, že si na ni nevzpomíná, když mu byly předloženy smlouvy ze dne 6. 3. 1995 o zápůjčce cenných papírů SPT Telecom, které za společnost Zenko Trading podepsal, svědek potvrdil, že podpis je jeho, smlouvy podepisoval společně s V. [redacted] K. [redacted] na Bahamách, proč V. [redacted] Kožený vystupoval za harvardské investiční fondy, svědek neví. Svědek uvedl, že byl vedením společnosti Zenko Trading jednorázově zmocněn k uzavření této smlouvy. Následně byly svědkovi předestřeny smlouvy ze dne 16. 3. 1995, které jsou uvedeny u skutku pod body II./93 – 98. výroku rozsudku o vině, svědek znovu potvrdil, že tyto smlouvy podepsal, na bližší okolnosti si však nevzpomíná. D. [redacted] M. [redacted] N. [redacted] která za Zenko Trading podepsala dne 23. 3. 1995 smlouvy, kterými Zenco Trading vrací šesti harvardským fondům zapůjčené cenné papíry SPT Telecom, byla podle výpovědi svědka Ing. Š. [redacted] sekretářkou nebo asistentkou V. [redacted] K. [redacted], o této smlouvě svědek nic neví. Dále se svědek Š. [redacted] vyjadřoval k tomu, že působil jako

protektor v Trustu 1, kde podepsal zakládající smlouvu ze 4. 12. 2002 i v Trustu 2, kdy podepsal zakládající smlouvu ze dne 6. 2. 2003. Svědek Ing. Š. [redacted] vypověděl shodně jako svědek JUDr. M. [redacted], že o založení trustů uvažovali společně V. [redacted] K. [redacted] a Ing. B. [redacted] V. [redacted], později se v roce 2002 nepohodli a trusty založil sám Ing. B. [redacted] V. [redacted].

Svědčce Z. [redacted] a Š. [redacted] manželka J. [redacted] Š. [redacted] ke skutkům, které jsou uvedeny ve výroku rozsudku o vině, ve své výpovědi v přípravném řízení neuvedla žádné skutečnosti. Svědkyně vypovídala pouze k finančním transakcím v roce 2003, kdy prostřednictvím společnosti 2.strategická byly zasílány peníze podílníkům Trustu 1.

V přípravném řízení byli jako svědci rovněž vyslechnuti kypersští občané P. [redacted] S. [redacted] I. P. [redacted] a L. [redacted] L. [redacted]. Obhájci obžalovaných namítali, že výpovědi těchto svědků nelze jako důkaz v řízení před soudem použít, protože obhájci nebyli o termínu výslechu předem vyrozuměni a nemohli se ho účastnit a svědkům případně klást doplňující otázky. Soud uznal tuto námitku jako důvodnou a požádal kyperský soud o nový výslech těchto tří svědků. Při přípravě žádosti o mezinárodní právní pomoc oba obhájci i státní zástupce předložili seznam otázek, které měly být svědkům při výslechu předloženy. Žádost o výslech svědků byla zprostředkována Ministerstvem spravedlnosti ČR, předseda senátu, jakmile od Ministerstva spravedlnosti dostal vyrozumění o termínu výslechu svědků, tuto skutečnost ihned sdělil obhájcům i státnímu zástupci. Je pravda, že takto byl obhájcům sdělen pouze datum, kdy se měl výslech konat, nebyla jim sdělena přesná hodina, adresa soudu, jméno vyslychajícího, označení místnosti, ve které se výslechy konaly. Obhájci pak namítali, že ani v soudním řízení nebyli o termínu výslechu svědků řádně informováni a tyto důkazy nelze použít. K tomu je třeba dodat, že stejnou informaci obdržel státní zástupce JUDr. J. [redacted] J. [redacted] který se výslechu těchto svědků osobně účastnil na Kypru. JUDr. J. [redacted] žádal po předsedovi senátu upřesnění informací, předseda senátu je neměl k dispozici a státního zástupce odkázal na příslušného pracovníka Ministerstva spravedlnosti ČR, který žádost o právní pomoc zprostředkoval a byl ve spojení s kyperskou stranou. Lze proto konstatovat, že pokud obhájci JUDr. J. [redacted] M. [redacted] a JUDr. M. [redacted] K. [redacted] by měli skutečný zájem se výslechu svědků osobně účastnit, mohli stejně jako státní zástupce upřesňující informace získat telefonicky na Ministerstvu spravedlnosti, jejich druhou námitku, proto považuje soud za nedůvodnou.

Z listinných důkazů bylo zjištěno, že P. [redacted] S. [redacted] je kyperský advokát, se sídlem v advokátní kanceláře Leoforos Vyronos 36, Nykosie, na této adrese má sídlo většina dalších kyperských společností a firem, jejichž jména byla zjištěna v souvislosti s obchodováním s cennými papíry HIF, SUT a HPH.

P. S. je ve výroku rozsudku o vině uveden jako zástupce kyperské společnosti Husky Trading, za tuto firmu podepsal smlouvy, které jsou uvedeny u skutků pod body I./10, 11, 12, 13, 14, 24, 25, 26, 27, 50, 51, 52, 53 a 54. Výpověď svědka P. S. před kyperským soudem městský soud hodnotí jako značně vyhýbavou a nekonkrétní, na většinu otázek svědek odpovídal, že neví, že by se musel podívat do spisu, který sebou nemá. Několikrát uvedl, že kdyby věděl, jaké otázky mu budou kladeny, že by si příslušný spis přinesl. Na to obhájci navrhovali, aby výslech P. S. byl v řízení před kyperským soudem opakován, poté, co se svědek na tento výslech připraví. Soud těmto návrhům nevyhověl, lze předpokládat, že svědek S. než se dostavil na kyperský soud k výslechu, tak se informoval, čeho se tento výslech bude týkat a navíc vzhledem ke značnému množství otázek, které státní zástupce a obhájci pro svědka připravili, výslech svědka probíhal po dobu tří dnů. Svědek po prvním dnu věděl, čeho se otázky soudem mu kladené týkají a pokud by skutečně chtěl fundovaně na ně odpovědět, mohl druhý a třetí den k výslechu přinést příslušné spisy, do kterých by při odpovědích nahlížel. Toto však neučinil a je zřejmé, že neměl žádný zájem podat nějaké konkrétní informace.

Podle listinných důkazů shromážděných v přípravném řízení svědek Sarris byl tajemníkem nebo jiným funkcionářem celkem dvanácti kyperských společností kromě společnosti Husky Trading, byl například také tajemníkem společnosti Daventree Ltd. a Daventree Resources Ltd. Během výslechu svědek uvedl, že jako advokát je zapojen celkem do třech tisíců společností, k dotazovaným společnostem uvedl, že jsou to společnosti, které investují v České republice. Společnosti měly sídlo v advokátní kanceláři svědka, na Kypru neměly žádné zaměstnance. K obžalovaným svědek uvedl, že V. K. nikdy nepoznal, ale jeho advokátní kancelář jednala jménem K. v případech některých společností, ve kterých byl K. ředitelem. Svědek osobně zná B. V. který byl po řadu let likvidátorem a jednatelem HPH a člověkem, který vydával hlavní pokyny pro činnosti těchto společností. Také B. V. byl ředitelem některých kyperských společností, ale svědek si nepamatuje ve kterých. Byly zde i jiné osoby z České republiky, jejich jména si svědek nepamatuje. Pokud svědek podepsal nějaké doklady, které se týkaly obchodování s cennými papíry z portfolia HIF, svědek obecně uvedl, že jde o doklady vyhotovené Harvardskou burzovní společností a pokyny k tomuto obchodování dostával z České republiky, nepamatuje si již od koho. k dotazům obhájce obžalovaného Ing. V. svědek mimo jiné uvedl, že společnost Daventree Ltd. měla tři nebo čtyři ředitele, jejichž činnost je upravena ve společnosti, ředitele nemohou vykonávat činnost v souvislosti s akcemi společnosti, o takové činnosti rozhodují akcionáři na valné hromadě.

Rovněž svědkyně L. L. na naprostou většinu otázek odpověděla slůvkem „nevím“, „nepamatuji se“, „musela bych se podívat do spisu“ nebo „musela bych se podívat do archivu“, případně „nejsem právník“. Z výpovědi této svědkyně bylo zjištěno, že je sekretářkou v advokátní kanceláři P. S., na dotaz o svém vzdělání neodpověděla. Svědkyně přesto, že byla pouhou sekretářkou, vykonávala funkci ředitelky mnoha společností, svědkyně však nebyla schopna odpovědět na žádnou otázku týkající se konkrétní činnosti těchto společností. Svědkyně si nepamatovala, zda byla ředitelkou společnosti Deventree Ltd. k osobám obžalovaných svědkyně vypověděla, že V. K. nezná, B. V. viděla jednou nebo dvakrát, když přiletěl na Kypr, pouze se pozdravili předtím, než B. V. vešel do kanceláře jejího nadřízeného. Svědkyni byla předložena kopie dokladu Harvardské burzovní společnosti, podle něhož společnost Deventree Ltd. dává pokyn k převodu částky 700 000,-Kč ze svého účtu ve prospěch HCC. Svědkyně nepopřela, že tento doklad za společnost Deventree Ltd. podepsala, uvedla však, že tak učinila podle pokynu svého nadřízeného, většinu dokumentů k podpisu jí předkládal pan P. S. takto podepsala mnoho dokumentu, o jejich obsahu a účelu však nic neví. Z listinných dokladů, které jsou k dispozici v České republice, bylo zjištěno, že svědkyně L. L. byla jednatelkou (tajemnicí) kyperských společností Husky Trading a Calutta Holdings, zároveň byla ředitelkou těchto dvou společností a společností Deventree Ltd a Norkema Holdings. K dotazu obhájce obžalovaného Ing. V. svědkyně vypověděla, že byla také ředitelkou společnosti Deventree Resources Ltd. a v určitém okamžiku byla také ředitelkou společnosti Kantupan.

Svědkyně I. C. P. vypověděla, že v kanceláři advokáta P. S. pracovala třicet dva let, od svých osmnácti let, má druhý stupeň základního vzdělání. Byla v mnoha společnostech, ovšem pouze fiktivně, jednalo se tehdy o offshore společnosti, tehdy byli všichni zaměstnanci kanceláře fiktivně akcionáři, řediteli, bez toho, aniž by měli ke společnosti jakýkoliv vztah. Dále svědkyně P. vypověděla, že žádnou společnost neřídila, pracovala pouze podle pokynů, které dostávala od pana S. na všechny další dotazy svědkyně odpověděla buď slůvkem „nevím“ nebo „nepamatuji se“, případně „to nemohu vědět“, „nejsem právník“. K dotazům obhájce pak svědkyně sdělila, že V. K. a Ing. B. V. nezná, nikdy se s nimi nesešla.

V řízení byli vyslechnuti rovněž svědci, kteří v rozhodné době působili v orgánech nebo jako statutární zástupci Sklo Unionu, akciové společnosti Teplice, (dále používaná jen zkratka SUT). Svědek doc. Ing. M. D. CSc., který působil jako člen představenstva SUT od poloviny roku 1994 do října 1995, do funkce nastoupil na osobní žádost V. K. Dále svědek vypověděl, že v říjnu roku 1995 se stali členy představenstva Ing. P.

Ing. V. [redacted] a Ing. G. [redacted] které svědek předtím znal z působení v harvardských společnostech. V témže měsíci se do představenstva dostavil zástupce společnosti Stratton, který sdělil, že je pověřen Harvardskou burzovní společností kontrolou řízení veškeré činnosti SUT, jednalo se o pana A. [redacted] Američana nebo Kanadana, který mluvil pouze anglicky. Pan A. [redacted] vydával nařízení, které představenstvo nemohlo ovlivňovat a musela se plnit. vydával také příkazy k platbám vůči státu a zaměstnancům, další platby byly vázány podpisem Ing. P. [redacted] nebo Ing. V. [redacted]. Na základě příkazu pana A. [redacted] byla svolaná mimořádná valná hromada, kde bylo zvoleno nové představenstvo, kde zůstali Ing. P. [redacted], Ing. V. [redacted] na požadavek pana A. [redacted] byli starí členové představenstva odvoláni. Svědkovi byla předložena dohoda o převzetí dluhu ze dne 25. 1. 1996, kterou SUT zastoupený B. [redacted], V. [redacted] a R. [redacted], R. [redacted] jako strana přebírající dluh, přebírá od dlužníka Stratton Investments Ltd. dluh vůči šesti harvardským investičním fondům, svědek však o této dohodě nic nevěděl. Rovněž nic nevěděl o nabytí akcií od Strattonu a jejich následném prodeji společnosti Harms. Svědek D. [redacted] rovněž působil od března roku 1996 do května roku 1997 jako člen představenstva HPH – v likvidaci, o okolnostech slučování jednotlivých fondů do HPH a o jeho majetku však svědek nic nevěděl. Dále svědek docent D. [redacted] vypověděl, že s V. [redacted], K. [redacted] se znal od roku 1991, kdy K. [redacted] projevil zájem o sklárství, v němž svědek celý život pracoval, v roce 1997 svědek navštívil K. [redacted] na Bahamách.

Další člen představenstva SUT svědek Ing. I. [redacted], P. [redacted] přípravném řízení vypověděl, že do této funkce byl navržen někým z okruhu majoritního akcionáře SUT, kdo v té době byl majoritním akcionářem, svědek již nevěděl. Dále svědek Ing. P. [redacted] vypověděl, že SUT měla spoustu externích poradců, kromě společnosti Stratton, jmenoval také společnost White&Case, Patria finance. Schůzi představenstva se účastnil pán A. [redacted] a Stratton, veškeré kroky se činily na základě jeho doporučení. Majetek SUT byl v té době řádově v miliardách korun, byl tvořen z větší části finančními prostředky a dále dceřinými společnostmi. Akcie SUT z větší části držela harvardská skupina nebo zahraniční společnosti, Stratton nebo jiné kyperské firmy. Představenstvo SUT o ničem v podstatě nerozhodovalo, co bylo předloženo poradci, bylo také schváleno. Dohodu o převzetí dluhu ze dne 25. 1. 1996 (zmíněná v předchozím odstavci), svědek sice podepsal, k této dohodě však nic nevedl. Rovněž tak svědek nic nevedl ke společnosti Harms. V hlavním líčení svědek Pužej k této společnosti vypověděl pouze to, že byla jedním z klientů Harvardské burzovní společnosti, měla sídlo na Kypru. Svědek P. [redacted] podepsal smlouvu o založení společnosti HCC, v harvardském společenství tedy působil od začátku a ve významných funkcích, je zřejmé, že musel být o jeho činnosti podrobně informován, výpovědi svědka jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení hodnotí soud jako značné vyhybavé a neurčité. Nicméně svědek v hlavním líčení uvedl, že pokud podepsal kdokoliv v české republice jakoukoliv smlouvu, tato

smlouva musela být schválena buď S [redacted] nebo K [redacted], ten kdo smlouvy podepisoval se žádných jednáních, předcházejícím těchto smlouvám neúčastnil, bylo mu řečeno, že je to takto projednáno, že to takto je a tím to končí. Když byl svědek v hlavním líčení dotazován na další kyperské společnosti, uvedl, že jich bylo hodně, když se s nimi jednalo a bylo třeba něco doplnit, tak se většinou obraceli na švýcarské právníky, proto se svědek domnívá, že tyto společnosti řídil V [redacted] K [redacted].

Svědék Ing. M [redacted] B [redacted] byl členem představenstva SUT od počátku roku 1996, do konce roku 1996, kdy byl ukončen jeho pracovní poměr u Harvardské burzovní společnosti, svědek zároveň podal rezignace na své funkce ve statutárních orgánech v jiných harvardských společnostech. Výpověď tohoto svědka byla v přípravném řízení i v hlavním líčení rovněž značně vyhýbavá a nekonkrétní, svědek pouze obecně uvedl, že strategická rozhodnutí o nakládání s majetkem bylo v kompetenci akcionářů a valné hromady. Rovněž tento svědek potvrdil, že SUT se rozhodovalo pod vlivem pana A [redacted] jako reprezentanta významného akcionáře, na rozdíl od jiných svědků svědek Ing. B [redacted] uvedl, že A [redacted] chodil pouze na valné hromady a nikoliv na schůze představenstva. Když byly svědkovi Ing. B [redacted] v přípravném řízení ukazovány jednotlivé smlouvy, které se týkaly obchodování s cennými papíry z portfolia SUT s kyperskými společnostmi, svědek vesměs uvedl, že tyto smlouvy vidí při výslechu na policii poprvé. V hlavním líčení pak svědek Ing. B [redacted] uvedl, že V [redacted] K [redacted] prezentoval svou strategii investovat na zahraničních trzích, zejména v Rusku, účastnit se privatizace v Azerbajdžánu, proto došlo ke sloučení společností a účast kyperských společností je odůvodněna tím, že Kypr byl všeobecně uznávaným místem, přes který investoři vstupují do oblasti Ruska, svou roli hrál i daňový aspekt a to, že Kypr má účetnictví podle britských standartů, ale strategii bylo po realizaci investic v bývalém Sovětském svazu uvést získané akcie na londýnský trh.

Svědék JUDr. R [redacted] R [redacted] místopředseda představenstva SUT v rozhodné době, v přípravném řízení vypověděl, že si již nepamatuje, kdo jej navrhl do této funkce, mohl to být i V [redacted] K [redacted]. Představenstvo SUT se změnilo 7. 2. 1996 proto, že tam došlo ke změně vlastnictvích poměrů. Ke společnosti Stratton Investments vypověděl, že ředitelem společnosti byl pan D [redacted], společnost sídlila na Bahamách a pan D [redacted] se měl nějak zapojit do poradenské činnosti týkající se zvýšení efektivity společností, které byly v majetku harvardských společností. představitelem této společnosti v ČR byl pan D [redacted] A [redacted]. Stratton se stal akcionářem SUT zřejmě nákupem akcií, na valných hromadách mohli za Stratton jednat právníci ze Švýcarska nebo z USA. K sedmi dohodám o převzetí dluhu ze dne 25. 1. 1996, kterou za SUT podepsal společně s Ing. B [redacted] O [redacted] svědek uvedl, že pro odstup času si již nepamatuje, proč SUT přebírá dluhy Strattonu vůči harvardským fondům,

stejně tak, jako na další podrobnosti případu. Dále svědek vypověděl, že smlouvy pro společnost Stratton zpracovávala nějaká advokátní kancelář z USA, takových smluv viděl celou řadu, na podrobnosti jednotlivých smluv si nepamatuje. Svědek potvrdil, že byl jedním z ředitelů společnosti Harms Holdings Ltd., dalšími řediteli byli Dr. P. [REDACTED] a Ing. V. [REDACTED] do funkce byl jmenován rozhodnutím představenstva SUT, protože představenstvo SUT vykonávalo funkci valné hromady kyperské společnosti Harms. Harms byl ve stoprocentním vlastnictví SUT, důvodem získání této společnosti byly daňové důvody, SUT při obchodování s cennými papíry prostřednictvím společnosti Harms nemusela platit žádné daně, případně minimální daně na Kypru. Ke smlouvě ze dne 2. 2. 1996 o převodu akcií SUT na Harms svědek R. [REDACTED] pouze potvrdil, že se jedná o převod majetku na stoprocentní dceřinou společnost, na bližší okolnosti podpisu smlouvy si nevzpomíná. Rovněž si nevzpomenul na smlouvu ze stejného dne, kterým byly akcie z portfolia SUT převedeny na kyperskou společnost Ras Al Khaimah Oil, vyslovil přesvědčení, že o této společnosti byli na schůzích představenstva SUT informováni poradci ze společnosti Stratton. K akciím společnosti Daventree Ltd. svědek R. [REDACTED] uvedl, že zvykem kyperských společností bylo, že akcií je mnoho a vyjádřeno v hodnotě kyperských liber. Hodnota akcií v librách nevyjadřovala skutečnou hodnotu základního jmění, spíše se jednalo o prostředek vyjádření majetkového podílu ve společnosti. Svědek se domníval, že to nebyly veřejně obchodovatelné akcie, vyjádřil domněnku, že by název společnosti musel obsahovat příponu PLC (Public Limited Company), aby společnost měla veřejně obchodovatelné akcie. V době, kdy HPH držel akcie Daventree, byla hodnota odvozena od majetku, který byl do Daventree vložen HPH, pravděpodobně tam byl i majetek, který do této společnosti vložil Stratton, který vlastnil druhých padesát procent akcií. Rovněž tak k akciím Stratton Paper uvedl, že nebyly veřejně obchodovatelné, ke stanovení ceny jednoho kusu akcie Stratton Paper na částku 16.600.000,- Kč usuzoval, že se jednalo o výpočet hodnoty majetku, který společnost měla. K okolnostem sloučení SUT do HPH svědek JUDr. R. [REDACTED] v přípravném řízení uvedl, že po úspěšné strategii v rámci kuponové privatizace je jejím logickým vyústěním transformace investičních fondů ve společnosti holdingového typu a tyto společnosti potom zúžily svoje portfolia z padesáti podniků zhruba na šest a poté po vstupu na mezinárodní kapitálové trhy se jevílo jako vhodné, aby byla vytvořena společnost, která bude mít odpovídající váhu. Během svého výslechu v hlavním líčení svědek R. [REDACTED] zejména poukazoval na značný časový odstup od událostí, na které byl tázán, v podstatě odkázal na svojí výpověď v přípravném řízení, která byla v hlavním líčení přečtena. Svědek poté dodal, že právní předpisy, které upravovaly činnost investičních fondů, byly takové, že bylo nutno před nimi utíkat, fondy mohly nakupovat a prodávat podíly v jednotlivých společnostech pouze do deseti procent a ještě musela být splněna spousta dalších podmínek. Svědek považoval za logické, že fondy byly transformovány na společnosti takového typu, které

mohly nakupovat a prodávat podíly bez omezení a byly vytvářeny podmínky k tomu, aby společnosti mohly obchodovat na zahraničních trzích. Důvodem bylo také to, že Česká republika je poměrně známá tím, že nedokáže chránit investice zahraničních investorů. Ke smlouvám se obecně vyjádřil tak, že jako právník jich vytvořil tisíce, některé nebyly ani realizovány a dále poukazoval na to, že v harvardských společnostech byl především činný jako právník, ekonomickým věcem nerozuměl. Existuje málo společností, kde představenstvo rozhoduje výslovně o konkrétních obchodech, ale existuje nějaká strategie, jestli tu strategii vytvořil V. K. sám, nebo ve spolupráci s D. nebo jestli tu strategii vytvořili ve spolupráci s nějakou poradenskou firmou, svědek však nemůže říct a pochybuje, že to věděl i tehdy, když v harvardských společnostech působil.

Svědkyňe Ing. L. P. byla ve funkci předsedkyně představenstva SUT do 5. 12. 1995, kdy na valné hromadě se vstupem nového akcionáře společnosti Stratton došlo k výměně představitelů společnosti. Svědkyně uvedla, že v době jejího působení byla zaměstnancem Spořitelni investiční společnosti a.s., která v té době vlastnila necelých deset procent akcií SUT. Dalším akcionářem SUT byly harvardské fondy, které měly 19,10 procent akcií, společnost PPF a.s. a Fond národního majetku. Jakým způsobem, společnost Stratton získala majoritu v SUT, svědkyně nevěděla, ale domnívala se, že odkoupila podíl Spořitelni investiční společnosti a.s. a i dalších akcionářů. Na valné hromadě dne 5. 12. 1995 se stali členy představenstva SUT Ing. V. a Ing. P., kteří do této funkce byli navrženi zástupcem Strattonu panem A. Svědkyně Ing. P. tedy v inkriminovanou dobu v roce 1996 již v SUT nepůsobil, proto nemohla ke skutkům uvedeným v obžalobě uvést žádné relevantní skutečnosti. Ve své výpovědi v hlavním líčení svědkyně Ing. P. zpochybnila pravost svého podpisu na plné moci, kterou měla jako předsedkyně představenstva vystavit Ing. V. dne 19. 12. 1995, protože v den vystavení této plné moci již nebyla ve funkci.

Svědke Mgr. M. Z. byl do konce roku 1995 v SUT prokuristou a zároveň vedoucím právního odboru. SUT byla holdingová společnost, majetek měla především v dceřiných společnostech, v jejichž orgánech také svědek působil. V přípravném řízení svědek vypověděl, že na konci roku 1995 přišel do SUT Ing. V. oznámil všem zaměstnancům, že ti, co skončí do konce roku 1995, dostanou zvýšené odstupné, sedminásobek a několika zaměstnancům nabídl přestoupit bez odstupného od ledna 1996 do dceřiné společnosti Intest Union a.s. Teplice. Ke dni 15. 1. 1996 neměla SUT žádné zaměstnance. Ve své výpovědi v hlavním líčení Ing. Z. uvedl, že je jako svědek nepoužitelný, protože se všechno snažil vyčistit z paměti. K osobě D. uvedl, že byl šéfem firmy Stratton, svolal v Praze party managementu podniků, které zakoupil, bylo to v Národním muzeu, kde se na ně po americku usmál, potřásl

jim rukama a řekl, že se těší na spolupráci a do dvou měsíců byli všichni nezaměstnaní. V SUT se všeobecně tehdy říkalo, že je koupil V [REDACTED] K [REDACTED]

Dále znalci uvedli, že účetní podklady SUT jsou neúplné, proto se nemohou vyjádřit k otázkám, které se týkaly poskytnutí a zaúčtování protihodnoty za prodej cenných papírů českých emitentů z portfolia SUT na Harvardskou burzovní společnost nebo na kyperské společnosti. Znalci se dále zabývali obchody cennými papíry z portfolia SUT, které byly evidovány u Střediska cenných papírů a došli k závěru, že u některých titulů byly ceny při nákupu i prodeji shodné, avšak vysoce nad tržní hodnotou. Z těchto nadhodnocených obchodů žádná ztráta pro SUT nevyplynula, SUT totiž sloužil pouze jako prostředník při převodech mezi jinými společnostmi. U dalších obchodů, při kterých SUT vystupovala rovněž jako prostředník, pak nákupní ceny vysoce převyšovaly ceny tržní, prodejní ceny již zhruba odpovídaly cenám tržním a celková ztráta pro SUT je způsobena rozdílem od tržních cen činila více než půl miliardy korun. Z tabulky vypracované znalci pak vyplývá, že SUT dne 29.5.1996 nakoupil od Harvardské finanční společnosti, a.s. cenné papíry od sedmi českých emitentů za ceny, které značně převyšovaly jejich tržní hodnotu a stejné množství cenných papírů prodal dne 31.5.1996 HPH za cenu, která se blížila tržním hodnotám a na těchto obchodech s cennými papíry uskutečněných v průběhu tří dnů SUT prodělal 508.061.273,- Kč.

Znalcům byla také zadána otázka, aby posoudili účetní hodnotu a tržní hodnotu majetku HPH převedeného na základě smlouvy ze dne 31.12.1997 uzavřené mezi HPH a společností HCMW. Znalci uvedli, že v účetní uzávěrce sestavované k datu 31.10.1997 hodnota majetku HPH ke dni vyhlášení obchodní veřejné soutěže činila dle rozvahy 19.857.071.000,- Kč, přitom bilanční suma, tedy souhrn všech aktiv podniku, byla dle účetní rozvahy ke dni 13.5.1997 8.292.793.000,- Kč, z toho 7.994.413.000,- Kč tvořily akcie společnosti Daventree Ltd., jejichž tržní hodnotu nelze určit, ale je zřejmé, že jejich nominální hodnota byla značně nadhodnocená. Při tom z účetních dokladů nevyplývá, jak HPH dospěla k hodnotě majetku ve výši převyšující 19,8 mld. Kč. Z příloh k mimořádným závěrkám plyne, že v období od 13.5.1997 do 30.10.1997 došlo ke zvýšení počtu akcií Daventree Ltd. v majetku HPH. Bilanční suma v rozvaze sestavované k 31.12.1997 je 10.119.143.000,- Kč, z toho 9.890.076.000,- Kč tvoří krátkodobé pohledávky, které patrně představují směnky, jimiž byla uhrazena kupní cena za majetek HPH. V této rozvaze zároveň chybí akcie Daventree Ltd. v hodnotě 18.949.161.000,- Kč, které byly na základě kupní smlouvy z 31.12.1997 převedeny na společnost HCMW, což ukazuje na to, že účetní jednotka patrně k 31.12.1997 zohlednila novou hodnotu akcií Daventree Ltd., kterou stanovila na zhruba polovinu hodnoty účetní. Pokud jde o tržní hodnotu majetku HPH, znalci poukazují na to, že podle zahraničního auditu provedeného společností Grant Thornton se ocenění akcií Daventree Ltd.,

kteří tvoří rozhodující část majetku HPH, pohybuje značně pod úrovní vykázaných účetních cen. Podle výpisu pohybu na účtu HPH u Střediska cenných papírů lze pouze určit hodnotu veřejně obchodovatelných akcií k 31.12.1997, která činí 836.442.911,- Kč.

Zástupci znaleckého ústavu Bohemia expert, s.r.o. ztvrdili obsah svého znaleckého posudku při osobním výslechu v hlavním líčení konaném dne 23.10.2008, poté odpovídali na doplňující dotazy. Doplňující dotazy obhájce Ing. B. V. JUDr. J. M. se týkaly především toho, za jakých podmínek lze stanovit tržní hodnotu akcií společnosti Daventree Ltd., JUDr. M. při té příležitosti poukazoval na aktivity společnosti Daventree Resources Ltd., která byla stoprocentní dceřinou společností firmy Daventree Ltd., na ruském trhu. JUDr. M. zároveň předložil auditorskou zprávu společnosti HZ Praha k ekonomické situaci a k účetním závěrkám společnosti Daventree Ltd., tato zpráva byla předána znalcům, kteří byli požádáni o písemné doplnění svého znaleckého posudku. Další dotazy JUDr. M. se týkaly zejména té části znaleckého posudku, která popisuje obchody SUT s cennými papíry ve dnech 29.5. – 31.5.1996, které podle znalců vedly ke ztrátě přesahující 508 milionů Kč. Znalci připustili, že tyto obchody se nemusely projevit v účetní bilanci SUT, která je obvykle zpracovávána za období jednoho kalendářního roku, pokud tato ztráta byla vykompenzována jinými zisky v tomto účetním období. Znalci rovněž uvedli, že není k dispozici žádný doklad, který by dokládal to, že při těchto obchodech bylo placeno hotovými penězi. K dotazu JUDr. M. pak znalec uvedl, že při sloučení SUT a dalších pěti harvardských společností v HPH, se vzájemné závazky a pohledávky slučovaných společností rušily, není proto možné, aby HPH byl těmito obchody zvýhodněn a zároveň mu jako právnímu nástupci SUT vznikla škoda. K dotazu předsedy senátu pak znalec uvedl, že okolnost, že SUT v době sloučení vlastnil pouze akcie Harmsu, neznamená, že by předtím všechny své cenné papíry prodala společnosti Harms, ale probíhalo to tak, že se akcie prodala spřáteleným firmám, v jejich případě vznikla pohledávka a ta pohledávka byla zaplácena akciemi Harmsu.

V písemně vypracovaném dodatku ke znaleckému posudku znalecký ústav Bohemia expert s.r.o. sdělil, že trvá na svém závěru z původního znaleckého posudku, že pro určení tržní hodnoty veřejně neobchodovatelných akcií společnosti Daventree Ltd. nemají znalci dostatek informací. Dodatek byl vypracován po prostudování kopie výroční zprávy společnosti Daventree Ltd. za rok 1996 ze dne 4.7.1997, která se skládá ze základních údajů, zprávy ředitelů, nepodepsaného výroku auditorů Grant Thornton International a dále z účetních dokladů vypracovaných k účetní závěrce ze dne 31.12.1996 a dále kopii auditorské zprávy společnosti Daventree Ltd. za rok 1996 ze dne 29.7.1997 vypracované HZ Praha spol. s r.o. Oba uvedené dokumenty jsou obsahově

totožné a formálně také téměř totožné. Ve výroku auditorů Grant Thornton International je uvedeno, že velká část aktiv společnosti se skládá z neobchodovatelných finančních investic na rozvojových trzích východní Evropy, tyto investice jsou vykázány v takzvaných hodnotách čistých aktiv odhadnutých řediteli a auditor nebyl schopen získat dostatečný nezávislý důkazní materiál, který by tyto odhady podpořil, auditované účetní výkazy dceřiných společností nebyly dostupné. Ve výroku auditorů HZ Praha je uvedeno, že rozhodující část majetku společnosti je představována účastmi v různých podnicích, zejména v České republice, v Rusku a na Kypru, protože k datu sestavení závěrky nebyly k dispozici auditované účetní závěrky zejména rozhodujících ruských společností, použili ředitelé k společnosti pro jejich ocenění v rozvaze Daventree Ltd. metodu čistých aktiv. Znalci poté uvedli, že tržní hodnota veřejně neobchodovatelných akcií se standardně odhaduje pomocí výnosového, tržně porovnávacího nebo majetkového přístupu, v tomto případě se jedná o holdingovou společnost, kde se nevhodně jeví majetkový přístup. Akcie společnosti sice zjednodušeně ocenit lze (např. pomocí metody účetní, likvidační nebo substanční hodnoty), avšak takové ocenění by neměla z hlediska tržní hodnoty žádnou vypovídací schopnost, neboť nejsou známy podstatné charakteristiky hlavních generátorů hodnoty, tím jsou míněny výroční a auditorské zprávy všech dceřiných a přidružených společností společnosti Daventree Ltd. k datu 31.12.1996.

Soudu byly dodány ještě další dva znalecké posudky, a to znalecký posudek Ing. M. P. T. ze dne 22.3.2010, kdy objednavatelem posudku je HPH, a.s. „v likvidaci“ a znalec odpovídá na otázky položené likvidátorem společnosti, prof. Ing. Z. Č. DrSc. Dále jde o znalecký posudek znaleckého ústavu Česká znalecká, a.s. vypracovaný dne 30.9.2009, objednavatelem tohoto posudku je obhájce obž. Ing. B. V., JUDr. J. M.

Znalecký ústav Česká znalecká, a.s. na dotaz obhájce, zda je možno považovat tržní hodnotu akcií společnosti Daventree Ltd. v roce 1996 za nulovou jen proto, že nebyly veřejně obchodovány, odpověděl, že tržní hodnota akcií není závislá pouze na faktu, zda jsou předmětné akcie obchodovatelné a obchodované na veřejném trhu. Obchodovatelnost akcií na veřejném trhu je nepochybně jedním z faktorů, které se při ocenění akcií zohledňují, nicméně není jediným faktorem rozhodujícím o tom, zda akcie má či nemá tržní hodnotu vyšší než nula. Na základě samotného faktu, že akcie není obchodovatelná nebo obchodována na veřejném trhu, není možné konstatovat, že by tržní hodnota akcie byla nulová. V případě, že akcie není obchodována na veřejném trhu, odvíjí se její hodnota především od hodnoty společnosti jako celku. Hodnotu společnosti je pak možno zjistit celou řadou oceňovacích metod, teprve pokud žádná z metod ocenění nepřinese, na základě relevantních a nezbytných

podkladů, odůvodněný kladný výsledek, tedy kladnou hodnotu vlastního kapitálu společnosti, pak teprve je možné konstatovat, že tržní hodnota akcií je nulová. Na další dotaz obhájce, jaká byla hodnota akcií společnosti Daventree Ltd. v roce 1996 je uvedeno, že účetní hodnota čistého obchodního majetku k datu 31.12.1996 činila 39.222.050.925,- Kč, s ohledem na skutečnost, že bylo implementováno 18.001.000 akcií, činila účetní hodnota majetku za jednu akcií po zaokrouhlení 49,- Kč. S ohledem na absenci jakýchkoliv podkladů potřebných pro stanovení tržní hodnoty několika skupin majetku není možno stanovit tržní hodnotu čistého obchodního majetku společností Daventree Ltd. a rovněž tak nelze stanovit tržní hodnotu jejich akcií k datu 31.12.1996. Tento závěr je shodný se závěrem znaleckého posudku znaleckého ústavu Bohemia expert s.r.o. Znalecký ústav Česká znalecká a.s. navíc dodává, že byla stanovena hodnota majetkových účastí společnosti Daventree Ltd. v jiných společnostech, které se podařilo ocenit na základě vykázané účetní hodnoty vlastního kapitálu a byla rovněž stanovena hodnota majetkových účastí založených akciemi obchodovatelných na Burze cenných papírů Praha, dále byla stanovena tržní hodnota peněžních prostředků, od toho byly odečteny hodnota celkových závazků, jejich rozdíl přesahuje částku 2 mld. Kč, k tomuto zjištění je třeba zdůraznit, že tento rozdíl nezahrnuje veškeré majetkové položky, které společnost Daventree Ltd. k datu ocenění vlastnila, nezahrnuje především majetkové účasti v zahraničních společnostech, pohledávky a krátkodobé majetkové účasti, proto znalecký ústav konstatuje, že hodnota společnosti Daventree Ltd. byla k datu ocenění nepochybně větší než nula. Jakékoli další závěry, které by směřovaly k určení tržní hodnoty společnosti nebo tržní hodnoty jejich akcií by byly při dostupných podkladech již pouhou spekulací.

Na dotaz obhájce, zda mohla jednáními popsanými pod body 108 – 110 obžaloby způsobena společnosti SUT škoda a jaká, znalecký ústav Česká znalecká, a.s. odpověděl, že na základě dostupných podkladů nelze jednoznačně konstatovat, že by předmětnými transakcemi vznikla škoda a zároveň nelze určit její případnou výši. Pro takový závěr chybí v rámci transakcí celá řada vyčíslených hodnot převáděných majetkových položek, konkrétní výše těchto nezjištěných hodnot tak ovlivňuje výsledky předmětných transakcí natolik, že mohou mít v několika případech několik rozdílných variant dopadů na majetek a závazky společnosti SUT a bez jejich znalostí jednoznačný závěr učinit nelze. Poslední dotaz obhájce se týkal skutku popsaný pod 99 – 107 obžaloby a znalecký ústav Česká znalecká konstatuje, že realizací předmětných transakcí vznikla společnosti SUT ztráta ve výši 470.810.704,- Kč. Vzhledem k tomu, že na druhé straně těchto transakcí byly společnosti HPH a Harvardská finanční společnost, a.s., které z nich měly prospěch právě ve výši odpovídající minimální ztrátě společnosti SUT, lze konstatovat, že po sloučení všech společností se v jejich hospodářském výsledku tato transakce nijak neprojeví. Jedinou ztrátou, která v rámci těchto transakcí mohla vzniknout, by byla ztráta

v důsledku poklesu kurzu akcií mezi datem jejich pořízení do majetku společnosti Harvardská finanční společnost, a.s. a okamžikem, kdy byly akcie prodány z majetku HPH. Ovšem transakce, které byly předmětem posouzení neměly na majetek, závazky a hospodářský výsledek společnosti HPH, jako právního nástupce sloučených společností, žádný vliv.

Znalec Ing. T. na otázku poškozeného, zda ke dni 14.6.1996 vznikla harvardským společnostem škoda tím, že protihodnotou za odčerpané cenné papíry tuzemských společností byly vloženy akcie společnosti HCC a Stratton Paper, odpovídá, že nabytím akcií společnosti HCC vznikla škoda 2.388.544.672,- Kč, která je daná rozdílem mezi nabývací cenou a jejich reálnou hodnotou, nabytím akcií společnosti Stratton Paper vznikla celková škoda 7.227.740.770,- Kč, celková škoda tedy činí 9.616.285.442,- Kč. U akcií společnosti HCC znalec vychází z toho, že akcie tvořily 100% základního kapitálu společnosti, hodnota čistého obchodního majetku v účetním vyjádření ke dni 31.12.1995 činila 69.416.000,- Kč, tedy 1.157,- Kč na akcii, což odpovídá i účetní hodnotě vlastního kapitálu. Reálná tržní hodnota majetku HCC ke dni 14.6.1996 tedy i s ohledem na ztrátové hospodaření v roce 1996 nemohla být vyšší než vlastní kapitál ke dni 31.12.1995, přitom nákupní i prodejní cena akcií činila u harvardských společností celkem 2.457.960.672,- Kč, akcie společnosti HCC byly při vkladu do harvardských společností nadhodnoceny nejméně o 2.388.544.672,- Kč. Společnost Stratton Paper Company Ltd. byla podle získaných informací založena 20.9.1995 s registrovaným kapitálem 1.000 kyperských liber (CYP), bylo vydáno 1.000 akcií o jmenovité hodnotě 1 kyperská libra (CYP). Podle předloženého výpisu z kyperského registru společností nedošlo v pohybu registrovaného kapitálu k žádné změně. Ze změn akcionářů zapsaného v tomto registru vůbec nevyplývá, že by se v jakémkoliv období stali akcionáři společnosti jakékoli harvardské společnosti nebo i společnost Daventree Ltd. Lze tedy důvodně předpokládat, že hodnota akcií společnosti k datu 14.6.1996 odpovídala jejich nominální hodnotě, to je 1 kyperské libře, a reálná hodnota 435 akcií společnosti při kurzu 58,- Kč za 1 kyperskou libru (CYP), odpovídá částce 25.230,- Kč. Pokud tyto akcie byly nakoupeny za částku 7.227.766.000,- Kč, vznikla celková škoda 7.277.740.770,- Kč. K otázce poškozeného, zda společnosti SUT vznikla škoda tím, že do této společnosti byly dne 2.2.1996 převzaty akcie společnosti Harms Holding Ltd. protihodnotou za akcie tuzemských akciových společností Moravské naftové doly, a.s., Spolana Neratovice, a.s., Biocel Paskov a.s., znalec nejprve konstatuje, že tyto akcie pouhý týden předtím dne 25.1.1996 SUT nabyla za blíže nespecifikované závazky od společnosti Straton Investment Ltd. za totožnou cenu, tedy celkem 5.635.719.640,- Kč. Společnost SUT nabyla tyto akcie za cenu fakticky dvakrát vyšší než byla v době jejich převodu tržní cena. Tentýž den 2.2.1986 Harms Holding Ltd. převádí cenné papíry na společnost Ras Al Khaimah oil and Gas Holdings Co., jako protihodnotu obdržela

společnost Harms Holding 49% akcií společností Ras Al Khaimah, konkrétně 161.700.000 akcií této společnosti. Ras Al Khaimah následně tyto cenné papíry během roku 1996 převádí zpět na harvardské společnosti nebo na Daventree Ltd. s celkovou ztrátou 1.283.335.130,- Kč, tato ztráta je ze 49% ztrátou Harms Holdings Ltd., následně i SUT a je vyčíslena na částku 628.834.214,- Kč. Celková škoda vznikla společnosti SUT, která činí rozdíl mezi pořizovací cenou a cenou na veřejném trhu, který činí 2.826.818.356,40 Kč plus částka 628.834.214,- Kč, dohromady tedy 3.455.550.930,- Kč. Vzhledem k tomu, že kupní cena za prodané akcie společnosti Daventree Ltd. nebyla dne 30.12.1997 splacena, reálná následná výše škody se blíží částce 5.635.719.640,- Kč. Třetí otázka položená poškozeným znalci Ing. T. [REDAKCE] byla, zda SUT, popřípadě jejímu právnímu nástupci HPH, vznikla škoda tím, že SUT převedla na společnost Daventree Ltd. akcie uvedené v popisu skutku pod bodem 110 obžaloby. Znalec uvedl, že kritériem pro posouzení vzniku a výše škody je otázka hodnota akcií společnosti Daventree Limited, při vyčíslení této hodnoty znalec vycházel z toho, že společnost Daventree Limited byla založena 4.10.1995 registrací z původní obchodní firmy Goodheart Trading Ltd. Při registraci bylo vydáno celkem 1.000 ks akcií o jmenovité hodnotě 1 kyperská libra (CYP), označené následně jako emise „C“. V červnu 1996 došlo k navýšení registrovaného kapitálu emisí akcií „A“ v celkovém počtu 352.499.999 ks akcií se jmenovitou hodnotou 1 britská libra a emisí akcií „B“ v celkovém počtu 352.500.001 ks akcií rovněž o jmenovité hodnotě 1 britská libra. Akcie typu „B“ získaly společnosti Harvardské skupiny a to smlouvami ze dne 30.6.1996, kdy akcie Daventree Ltd. byly poskytnuty jako protihodnota za prodej akcií HCC, případně akcií Stratton Paper Ltd. a za prodej pohledávek všech šesti harvardských společností, které vznikly transformací z šesti harvardských investičních fondů. Podle statutu společnosti Daventry Limited s akciemi typu „B“ nebyla spojena hlasovací práva, proto byly tyto akcie výrazně méně hodnotné, než akcie typu „A“. Ke dni 31.12.1996 byly emitovány další akcie společnosti Daventry Limited, a to konkrétně 47,5 mil. ks akcií „A“ a stejný počet akcií „B“, oboje o jmenovité hodnotě 1 kyperská libra (CYP). Akcie typu „B“ nabyly v roce 1997 HPH a celkový počet 400.000.001 ks byl následně smlouvou ze dne 30.12.1997 prodán společnosti HCMW. Znalec vychází z prodejní ceny 10 mld. Kč a dochází k závěru, že prodejní cena akcie činila 25 ks za jednu akcii. Pořizovací cena byla přitom 49,36 Kč, za tuto hodnotu byly také akcie smlouvami ze dne 30.6.1996 převedeny na harvardské společnosti. Podle dalšího výpočtu znalce ztráta na jednu akcii při prodeji činila 49,35% a 49,35% z částky 4.506.402.654,22 Kč činí 2.223.909.710,- Kč, což je podle znalce minimální škoda vzniklá SUT nabytím akcií Daventree Ltd. skutkem uvedeným pod bodem č. 110 obžaloby. Vzhledem k tomu, že kupní cena za prodané akcie společnosti Daventree Ltd. na základě kupní smlouvy ze dne 30.12.1997 nebyla splacena, skutečná následná výše škody se blíží pořizovací ceně akcií Daventry Ltd. tedy částce 4.506.402.654,- Kč. Škodu

vzniklou dílčími útoky uvedenými pod body 99 – 107 obžaloby znalec vyčísluje tak, že u transakcí popsány pod body 99, 100, 101, 102, 104 a 107 znalec uvádí stejnou škodu, jaká je uvedena v obžalobě, u skutku pod bodem 103 obžaloby vyčísluje škodu na částku 39.441.875,- Kč, u skutku pod bodem 105 obžaloby na částku 180.749.320,- Kč a skutku pod bodem 106 obžaloby na částku 205.103.515,- Kč, celková škoda podle znalce tedy činí 470.808.441,- Kč. Znalec u každého skutku rovněž uvádí tržní cenu akcií, avšak nevychází z ní, vychází z rozdílu mezi nákupní a prodejní cenou akcií, protože jde o předem dohodnuté obchody uskutečněné ve velmi krátké časové době.

Pokud jde o listinné důkazy, je třeba konstatovat, že hlavní líčení se konalo převážně v době, než bylo novelizováno ustanovení § 213 odst. 1 trestního řádu, předseda senátu tedy nemohl listinné důkazy předestírat stranám k nahlédnutí, ale musel je číst. Čtení důkazů komplikovalo nejen jejich značné množství, ale také to, že neexistuje souhrnný spisový přehled, každý ze 131 svazků, které byly připojeny k obžalobě má samostatný spisový přehled počínající číslem 1. Přitom část listinných důkazů se v těchto svazcích opakuje, mnohdy v několika kopiích, velká část listinných důkazů se přímo nevztahuje ke skutkům, jimiž byli obžalovaní uznáni vinnými. Senát Městského soudu se však s těmito důkazy z časových důkazů nemohl kompletně detailně seznámit před jejich provedením v hlavním líčení, které navíc v souvislosti s tím, že předseda senátu byl v době konání hlavních líčení zároveň pověřen funkcí soudce v odvolacích senátech Městského soudu v Praze, neprobíhalo kontinuálně v po sobě jdoucích dnech, ale jen tehdy, kdy předseda senátu neplnil úkoly související s jeho zařazením v odvolacích senátech. Přílohou vyšetřovacího spisu je navíc 39 velkých papírových krabic, z nichž každá obsahuje 10 a více pořadačů v tuhých deskách, v obžalobě jsou nazvány šanony, jde o listinné důkazy, které byly zajištěny při prohlídkách jiných prostor provedených ve dnech 6. a 7.9.2001. Z těchto šanonů byly v hlavním líčení přečteny nejdříve listinné důkazy vztahující se k jednotlivým dílčím útokům trestných činů uvedených v obžalobě pod body 1 – 110 podle seznamu, který je založen na čl. 56 – 71 obžaloby a dále byly čteny jako důkazy listinné materiály, které jsou navrhovány ke čtení na čl. 72 – 78 obžaloby. Pro úplnost se pouze dodává, že některé listinné důkazy navrhované v obžalobě ke čtení, jsou citovány nepřesně, smlouva o převodu cenných papírů ze dne 4.1.1996, která se vztahuje k dílčímu útoku pod bodem 6 obžaloby, nese interní označení S2271 a je založena v šanonu č. Z 6-5 a smlouva o převodu cenných papírů ze dne 14.8.1995, která se vztahuje k dílčímu útoku pod bodem 70 obžaloby je založena v šanonu č. 72, čl. 108 odpovídá.

Skutků uvedených pod body I/1 – 9 výroku rozsudku o vinně se obžalovaný V. K. dopustil tím, že v měsících srpnu 1995 a lednu 1996 uzavřel za Harvardský contrariánský investiční fond, a.s. smlouvy o převodu

cenných papírů se společností Stratton Investments Company Limited (dále jen Stratton) smlouvy o prodeji cenných papírů českých podniků, prodejní ceny nebyly společností Stratton vyplaceny, místo toho byly vystaveny v sedmi případech PROMISSORY NOTE – směnky podle bahamského práva se čtyřletou dobou splatnosti, které nebyly nikdy uplatněny. Ve všech devíti případech byly jako důkaz přečteny kopie smluv, které jsou textově téměř totožné, liší se pouze datem, specifikací cenných papírů podle jejich množství a názvů emitenta a kupní cenou. Všechny tyto smlouvy jsou za Harvardský kontrariánský investiční fond, a.s. podepsány V [redacted] K [redacted], za společnost Stratton M [redacted] D [redacted]. V sedmi případech, s výjimkou skutků pod body 7 a 8, jsou ke smlouvám přiřazeny také „směnky“ vystavené společností Stratton ve prospěch Harvardského kontrariánského investičního fondu, a.s., ve směnkách jsou uvedeny shodné údaje o množství a druhu cenných papírů a kupní ceně jako v příslušné smlouvě. V šanonech jsou založeny kopie směnek, které jsou rovněž podepsány M [redacted] D [redacted]. Podle údajů a dat na těchto smlouvách a „směnkách“ byl pak v obžalobě státního zástupce vypracován popis skutkového děje dle skutků pod body I/1 – 9 obžaloby, který byl bez změny převzat do výroku rozsudku o vině. Jako důkaz k těmto skutkům byly přečteny také příkazy k prodeji a příkazy k nákupu. Příkazy k prodeji jsou nadepsány v ORDER TIKET, jde o jakýsi formulář společnosti HCC, na němž jsou uvedeny názvy harvardských fondů, a to nejen šesti investičních fondů, ale i dalších sedmnácti fondů, přičemž křížkem u příslušného názvu fondu je vyznačeno, na které fondy se příkaz k prodeji vztahuje. Ve spodní části tohoto formuláře je uvedeno datum, název emitenta cenných papírů a celkové množství cenných papírů, jehož se příkaz k prodeji týká, dále je tam rovněž uvedena cena za jednu akcii. ORDER TIKET rovněž obsahuje přílohu, na které je rozpis celkového množství prodávaných cenných papírů na jednotlivé fondy. Tak například u skutku pod bodem I/1 byl V [redacted] K [redacted] dne 8.8.1995 vystaven příkaz k prodeji 819.591 ks cenných papírů Spolana a.s. za částku 351,-Kč/1ks akcie a celkové množství prodávaných cenných papírů bylo rozepsáno tak, že z portfolia Harvardského dividendového investičního fondu bude prodáno 490.625 ks cenných papírů z portfolia Harvardského růstového investičního fondu bude prodáno 307.806 ks cenných papírů z portfolia Harvardského diamantového investičního fondu bude prodáno 2.333 ks cenných papírů z portfolia Harvardské arbitrážního investičního fondu 629 ks cenných papírů, z portfolia Harvardského kontrariánského investičního fondu 1.081 ks cenných papírů a z portfolia Harvardského investičního fondu menších společností 1.317 ks cenných papírů, takže tento příkaz k prodeji se vztahuje nejen ke skutku pod bodem I/1 ale také ke skutkům uvedeným pod body I/18, 30, 43, 61 a 72 výroku rozsudku o vině. Obdobné je to u dalších skutků z prvních 92 skutků, pokud jsou převáděny cenné papíry stejného emitenta.

Rovněž příkazy k nákupu, které byly vyplněny a podepsány M [redacted] D [redacted] ze společnosti Stratton jsou specifikovány podle emitenta cenných papírů. Jde o formulář Harvardské burzovní společnosti, a.s., na kterém je uveden název emitenta cenných papírů, celkové množství cenných papírů, které se mají nakoupit, cena za jednu akcii a datum. Údaje na příkazech k prodeji a na příkazech k nákupu jsou shodné, tak například příkaz k nákupu akcií emitenta Spolana a.s. ze dne 8.8.1995 obsahuje údaj o nakupovaných akciích v počtu 819.591, takže se vztahuje nejen ke skutku pod bodem I/1, ale i ke všem dalším skutkům uvedených v předchozím odstavci.

Převody cenných papírů z Harvardského contrariánského investičního fondu na společnost Stratton v množství a druhu, tak jak jsou uvedeny u skutky pod body I/1-9 výroku rozsudku o vině, byly rovněž zaregistrovány ve středisku cenných papírů v Praze, a to ve dnech 28.9.1995 (skutek pod bodem I/4), 29.9.1995 (skutky pod body I/1,2,3), 30.1.1996 (skutek pod bodem I/9), 31.1.1996 (skutky pod body I/5,6), 20.3.1996 (skutek pod bodem I/7) a 22.3.1996 (skutek pod bodem I/8). Ve všech devíti případech je zprostředkovatelem převodu cenných papírů Harvardská burzovní společnost, a.s.

Uskutečnění obchodu s cennými papíry, které jsou uvedeny pod body I/1-9 výroku rozsudku o vině vyplývá rovněž ze zápisů v účetnictví Harvardského contrariánského investičního fondu, částky, za které byly jednotlivé cenné papíry prodány, jsou zaúčtovány v hlavní knize fondu jako pohledávky, k zaúčtování došlo u částek, které jsou uvedeny u skutku pod body I/1, 2, 3 a 4 dne 18.10.1995, u částek, které jsou uvedeny u skutku pod body I/5 a 6 dne 29.1.1996, u částky uvedené u skutku pod bodem I/7 dne 3.4.1996, u skutku uvedeného pod bodem I/8 dne 20.3.1996 a u skutku uvedeného pod bodem I/9 dne 26.1.1996.

Podle smluv, které byly při prodeji cenných papírů u skutků uvedených pod body I/1-9 výroku rozsudku o vině uzavřeny, měla být úhrada za nákup cenných papírů v sedmi v případech provedena tak, že určitá menší částka bude zaplácena v hotovosti a na zbylou částku byl vystaven platební příslib (směnka - PROMISSORY NOTE), ve dvou případech měla být celá úhrada zaplácena společností Stratton v hotovosti. Menší peněžní částky, jež měly být vedle platebních příslibů placeny v hotovosti a které jsou uvedené u skutků pod body I/1, 2, 3 a 4 byly uhrazeny na bankovní účet Harvardského contrariánského investičního fondu dne 12.9.1995, částky v hotovosti uvedené ve smlouvách u skutků pod body I/5, 6 a 9 byly uhrazeny na tentýž účet dne 1.2.1996, ve všech případech byl poukazatelem této částky Harvardská burzovní společnost a.s., která dle materiálů obsažených ve spise disponovala zálohou ve výši 5.000.000 USD poskytnutou „zahraničním investorem“. U skutků uvedených pod body I/7

a 8 výroku rozsudku o vině, měla být celá kupní cena za prodej cenných papírů uhrazena v hotovosti, z výpisů z účtu Harvardského kontrariánského investičního fondu její úhrada nevyplývá.

Skutečnosti uvedené v přechozím odstavci neodpovídají popisu skutkového děje u dílčích útoků pod body I/5, 6 a 9 výroku rozsudku o vině tak, jak byl rozsudek vyhlášen v hlavním líčení konaném dne 10.7.2010. Předseda senátu při vyhlášení rozsudku četl popis skutkového děje z obžaloby, rozsudek v té době nebyl písemně vyhotoven a odůvodněn, až při přepisování písemného odůvodnění rozsudku zjistil, že státní zástupce platby poukázané na účet Harvardského kontrariánského investičního fondu dne 1.2.1996 nesprávně evidoval jako blíže nespecifikované úhrady, které uvedl v popisu skutku pod bodem I/9 obžaloby v celkové výši 438.960,- Kč. Částky 186.730,- Kč, 114.750,- Kč a 137.500,- Kč, odpovídají částkám, které měly být placeny v hotovosti podle smluv u skutků pod body I/5, 6 a 9 výroku rozsudku o vině, jejich součet je 438.980,- Kč, nikoliv 438.960,- Kč, jak je uvedeno ve výroku obžaloby (v odůvodnění obžaloby je tento součet správný). Chybně je však uvedena také celková škoda, kterou měl obžalovaný K. [redacted] útoky uvedenými pod body I/1-9 obžaloby způsobit. Za převod cenných papírů měla společnost Stratton podle částek uvedených ve všech devíti smlouvách zaplatit dohromady 20.559.001,- Kč, na účet Harvardského kontrariánského investičního fondu byla převedena ve dnech 12.9.1995 a 1.2.1996 celková částka 588.547,08 Kč, rozdíl mezi těmito částkami činí 19.970.454,- Kč. Částce 25.845.239,- Kč, která je uvedena v popisu skutku pod bodem I/9 obžaloby, se sblíží celková škoda způsobená Harvardskému kontrariánskému investičnímu fondu a jejímu nástupci Harvardské kontrariánské společnosti a.s. skutky, které jsou uvedeny pod body I/1-14 výroku rozsudku o vině, tato celková škoda je 26.606,711,- Kč.

Ke skutkům uvedeným pod body I/10-14 výroku rozsudku o vině byla uzavřena pouze jedna smlouva o převodu cenných papírů, seznam převáděných cenných papírů je v příloze této smlouvy, přičemž tato příloha obsahuje celkem osm emisí cenných papírů, v souladu s podanou obžalobou bylo do výroku rozsudku o vině pojato pouze pět emisí. Datum 14.6.1996 na smlouvě, která je založena na č.listu 1718 šanonu Z 6-5 uvedeno není, toto datum je uvedeno v ověřovacím razítku příslušného kyperského úřadu, kterým byla ověřena pravost podpisu P. [redacted] Sa. [redacted] Pravost podpisu JUDr. J. [redacted] S. [redacted] na této smlouvě ověřena není, vzhledem k obsahu jejich svědeckých výpovědí lze předpokládat, že tuto smlouvu nepodepsala na Kypru společně s P. [redacted] S. [redacted] ale dodatečně někde v sídle Harvardských společností v Praze.

Jediný příkaz k prodeji, který se vztahuje ke všem těmto pěti obchodům s cennými papíry, je podepsán V. [redacted] K. [redacted] není datován, je však jiný, než u předchozích devíti skutků. Jde o tzv. hromadný příkaz k prodeji – Multiple

Order Ticket To Sell, vytištěný jako formulář Harvardské burzovní společnosti a je na něm uvedeno všem osm druhů cenných papírů shodně s přílohou smlouvy. Příkaz k prodeji je vystaven jménem Harvardské contrariánské společnosti, V. K. jej podepsal na základě plné moci udělené JUDr. J. S. Příkazy k nákupu vztahující se ke skutkům uvedeným bod body I/10-14 výroku rozsudku o vině rovněž nejsou datovány, jsou vyhotoveny na formuláři Harvardské burzovní společnosti jménem společnosti Husky Trading co. Ltd. a jsou podepsány P. K. S. a údaje o druhu cenných papírů, jeho množství a ceně za jednotku jsou shodné s údaji, které jsou přílohou smlouvy. Rovněž těchto pět převodů cenných papírů portfolia Harvardské contrariánské společnosti a.s. je zaregistrováno ve Středisku cenných papírů Praha, ve stejném množství a za stejnou cenu jako v příloze citované smlouvy, a to ve dnech 7.6.1996 a 11.6.1996. Čásky, které měly být za převody cenných papírů zaplacený, jsou rovněž účtovány jako pohledávky v účetnictví Harvardské contrariánské společnosti, a.s., a to ve dnech 4.6.1996 a 7.6.1996.

Skutky, které jsou uvedeny po body I/15-23 výroku rozsudku o vině, se týkají prodeje cenných papírů společnosti Stratton z portfolia Harvardského investičního fondu menších společností. Rovněž ke všem těmto devíti obchodům byly uzavřeny smlouvy podepsané za Harvardský investiční fond menších společností V. K. a za společnosti Stratton M. D., jsou k dispozici platební přísliby vystavené společnosti Stratton a M. D. je také k dispozici příkaz k prodeji vystavený obž. V. K. a příkazy k nákupu vystavené M. D. Jde o typově stejné dokumenty, které byly podrobně popsány v předchozích částí odůvodnění rozsudku, které se týkalo skutků uvedených pod body I/1-9 výroku rozsudku o vině. Z údajů uvedených v těchto dokumentech byl zjištěn skutkový děj, který se týká prodeje cenných papírů z portfolia Harvardského investičního fondu menších společností a který je uveden u skutků pod body I/15-23 výroku rozsudku o vině.

V odůvodnění obžaloby je na č.listu 258 uvedeno, že u skutku pod bodem I/22 nebyl dohledán příkaz k prodeji, nalezen pouze TICKET ORDER o nákupu cenných papírů emitenta Česká námořní plavba a.s. , přitom na č.listu 59 obžaloby je u dílčího útoku č. 22 uveden příkaz k prodeji cenných papírů „T 1598, T 1599, šanon č. 48, čl. 224, 225“. Na č.listu 224 v šanonu č. 48 je skutečně založen ORDER TIKET (na formuláři HCC), který se týká převodu 271 tisíc akcií emitenta Česká námořní plavba a.s. a je na něm vyznačeno, kterých harvardských fondů se tento převod týká. Z vlastního ORDERU není patrné, zda se jedná o nákup cenných papírů nebo o jejich prodej, to je patrné až z přílohy ORDERU, v níž je celkové množství převáděných akcií rozepsáno na jednotlivé fondy. Na č.listu 225 šanonu 48 je založena příloha ORDERU, v níž je uvedeno, že jde o nákup akcií Česká námořní plavba dle přiloženého rozpisu a

dále je všech 271 tisíc akcií rozepsáno na pět harvardských investičních fondů a na dalších patnáct jiných harvardských fondů. Protože na množství akcií uvedené v této příloze byly jménem jednotlivých harvardských investičních fondů uzavřeny smlouvy o prodeji cenných papírů ze společnosti Stratton, tak jak jsou dále uvedeny u skutků pod body I/8, 45, 64 a 74 u výroku rozsudku o vině, prodej cenných papírů z portfolia jednotlivých fondů v množství, které je uvedeno v příloze ORDERU, byl rovněž registrován ve Středisku cenných papírů Praha, vychází soud z toho, že v tomto případě došlo k záměně tiskopisů a omylem byla vyplněná jiná příloha ORDERU, a bylo zamýšleno dodat přílohu se stejnými údaji, která se týkala prodeje akcií, v podstatě jde pouze o záměru slovíček nákup a prodej.

Ve Středisku cenných papírů Praha byly převody akcií z portfolia Harvardského investičního fondu menších společností na společnost Stratton registrovány ve dnech 12.9.1995 (skutek bod bodem I/15), 28.9.1995 (skutky pod body I/17, 18), 29.9.1995 (skutek pod bodem I/19), 23.1.1996 (skutek pod bodem I/21), 31.1.1996 (skutky pod body I/20, 23), 20.3.1996 (skutek pod bodem I/16) a 22.3.1996 (skutek pod bodem I/22). Rovněž v účetnictví Harvardského investičního fondu menších společností byly tyto převody zaevidovány v hlavní knize jako pohledávky, a to ve dnech 18.10.1995, 26.1.1996, 29.1.1996, 15.3.1996 a 20.3.1996.

Obdobně jako v předchozím případě u Harvardského kontrariánského investičního fondu, a rovněž u popisů skutků týkajících se Harvardského investičního fondu menších společností státní zástupce při sestavení obžaloby vycházel pouze z částek, které byly na účet Harvardského investičního fondu menších společností poukázány dne 12.9.1995, nepřihlédl k částám poukázaných dne 2.1.1996, kdy byla mimo jiné na účet fondu připsána částka 134.190,- Kč. V popisu skutku uvedeného pod bodem I/20 výroku rozsudku o vině by tedy mělo být správně uvedeno, že částku 134.190,- Kč uhradila společnosti Stratton v hotovosti. Ani v tomto případě celková částka, která je uvedena v obžalobě (a nedopatřením také ve výroku rozsudku o vině) za skutkem bodem bodem 23 neodpovídá, součet částek, které měla společnost Stratton za převod cenných papírů uvedených v bodech I/15-23 výroku rozsudku o vině zaplatit je 13.907.787,- Kč, společnost Stratton ve dnech 12.9.1995 a 2.1.1996 na účet Harvardského investičního fondu menších společností uhradila celkovou částku ve výši 455.269,- Kč, rozdíl mezi těmito dvěma částkami je 13.452.518,- Kč. Pokud bychom vzali v úvahu celkovou škodu, která byla Harvardskému investičnímu fondu menších společností, a.s. a Harvardskému spolku menších společností, a.s. skutky uvedenými pod body I/15-27 výroku rozsudku o vině způsobena, tato škoda je vyčíslena na částku 17.796.573,- Kč.

Převod cenných papírů na kyperskou společnost Husky Trading z portfolia Harvardského spolku menších společností je popsán ve skutech uvedených pod body 24-27 výroku rozsudku o vině. Na tyto převody cenných papírů byla uzavřena jedna smlouva, kterou za Harvardských spolek menších společností a.s. podepsal předseda jeho představenstva JUDr. P. P. [redacted] za kyperskou společnost Husky Trading Co., Ltd. ji podepsal P. S. [redacted] jeho podpis je ověřen příslušným kyperským úřadem dne 14.6.1996, smlouva není jinak datována. Je k dispozici originál této smlouvy, jehož přílohou je seznam převáděných akcií, celkem osmi emitentů akcií, mezi nimiž jsou i Fatra, a.s. ISC MUZO a.s., SEPAP a.s. a Sklo Union a.s., Teplice. Příkaz k prodeji nebyl v zajištěných dokladech nalezen, lze však předpokládat, že byl stejně jako v ostatních případech, kdy byly společnosti Husky Trading prodávány cenné papír z portfolia harvardských společností, vystaven společný hromadný příkaz k prodeji, který se týkal prodeje akcií všech osmi emitentů uvedených v příloze smlouvy o prodeji cenných papírů. I u těchto čtyř skutků jsou k dispozici příkazy k nákupu cenných papírů, které na formuláři Harvardské burzovní společnosti, a.s. vystavila kyperská společnost Husky Trading Co Ltd., zastoupená P. K. S. [redacted] jehož podpis je však pouze na dvou příkazech k nákupu (skutky uvedené pod body I/25 a 27 výroku rozsudku o vině) zbylé dva příkazy k nákupu podepsány nejsou, jméno P. K. S. [redacted] je však na nich vytištěno jako zástupce společnosti Husky Trading. Údaje o druhu nakupovaných cenných papírů, jejich množství i ceně za jednu akcií jsou shodné s údaji, které jsou přílohou smlouvy o prodeji cenných papírů. Převod cenných papírů z portfolia harvardského spolku menších společností na společnost Husky byl také zaregistrován ve Středisku cenných papírů Praha a to ve dnech 5.6.1996, 7.6.1996 a 11.6.1996. Údaje o množství převáděných cenných papírů, jejich druhu a celkové prodejní ceny jsou v záznamech střediska cenných papírů shodné s údaji, které jsou uvedeny v příloze smlouvy o prodeji. Z těchto údajů pak soud vycházel při popisu skutků uvedených pod body I/23-27 výroku rozsudku o vině.

Prodeje cenných papírů z portfolia Harvardského arbitrážního investičního fondu a.s. společnosti Stratton se týkají skutky uvedené pod body I/28-34 výroku rozsudku o vině. Rovněž u těchto sedmi skutků jsou k dispozici smlouvy o prodeji cenných papírů, které za harvardský fond uzavřel V. K. [redacted] a za společnosti Stratton M. D. [redacted] k šesti smlouvách jsou připojeny platební přísliby společnosti Stratton, kterými se tato společnost zavazuje zaplatit y za nákup cenných papírů částky uvedené ve smlouvách, které neměly být placeny v hotovosti. U všech sedmi smluv jsou také k dispozici příkazy k prodeji cenných papírů vystavené V. K. [redacted] a příkazy k nákupu cenných papírů vystavené M. D. [redacted]. Všechny tyto doklady jsou téměř totožné, nebo obdobné, jako doklady týkající se prodeje cenných papírů z portfolia ostatních pěti harvardských investičních fondů,

příkazy k prodeji a příkazy k nákupu byly podrobněji popsány v předchozí části odůvodnění rozsudku týkajících se skutků uvedených pod body I/1-9 výroku rozsudku o vině. Podle shodných údajů o množství převáděných cenných papírů, o jejich druhu podle toho, kterou českou firmou byly emitovány, o celkové ceně za převáděné cenné papíry, jakož i o tom, jaká část této ceny má být zaplacená v hotovosti a na jakou část této ceny je vystaven platební příslib, byl vyhotoven popis skutkového děje u dílčích útoků pokračujícího trestného činu uvedených pod body I/28-34 výroku rozsudku o vině.

Převody cenných papírů z portfolia Harvardského arbitrážního investičního fondu, a.s. na společnost Stratton byly rovněž zaregistrovány ve Středisku cenných papírů Praha, a to ve dnech 29.9.1995 (skutky pod body I/28, 29 a 30), 30.1.1996 (skutek pod bodem I/34), 31.1.1996 (skutky pod body I/31 a 32) a 20.3.1996 (skutek pod bodem I/33). Převod cenných papírů na společnost Stratton rovněž vyplývá z účetnictví Harvardského arbitrážního investičního fondu, a.s., do hlavní knihy byly zapsány pohledávky za společností Stratton ve dnech 18.10.1995, 26.1.1996, 29.1.1996 a 15.3.1996. Bylo rovněž zjištěno, že všechny menší částky, na něž nebyly vystaveny společností Stratton platební přísliby, byly Harvardskou burzovní společností, a.s. převedeny na účet Harvardského arbitrážního investičního fondu a.s., a to ve dnech 12.9.1995 (skutky pod body I/28, 29 a 30) a 1.2.1996 (skutky pod body I/31, 32 a 34). Obdobně jako u jiných harvardských investičních fondů byl z obžaloby omylem při vyhlášení rozsudku převzat chybný údaj o tom, že hotovostní částky u tří dílčích útoků pokračujícího trestného činu nebyly uhrazeny a že v hlavní účetní v knize Harvardského arbitrážního investičního fondu, a.s. jsou evidovány částečné a blíže nespecifikované úhrady od společnosti Stratton v celkové výši 154.520,- Kč. Tyto „blíže nespecifikované“ úhrady odpovídají součtu tří částek, které byly připsány na bankovní účet Harvardského arbitrážního investičního fondu dne 1.2.1996 a které se vztahují k dílčím útokům uvedeným pod bodem I/31, 32 a 34 výroku rozsudku o vině.

Rovněž celková výše škody uvedená za popisem dílnčího útoku pod bodem I/34 výroku o vině neodpovídá, cenné papíry uvedené u těchto sedmi dílčích útoků byly z portfolia Harvardského arbitrážního investičního fondu, a.s. prodány společnosti Stratton za celkovou cenu 5.786.274,- Kč, společností Stratton byla ve dnech 12.9.1995 a 1.2.1996 prostřednictvím Harvardské burzovní společnosti, a.s. uhrazena celková částka 209.268,- Kč, rozdíl mezi těmito dvěma částkami je 5.577.016,- Kč. Pokud by byla vzata v úvahu celková výše škody, která byla způsobena převody cenných papírů z portfolia Harvardského arbitrážního investičního fondu, a.s. a z portfolia jeho nástupce Harvardské arbitrážní společnosti, a.s. na kyperské společnosti dílčími útoky pokračujícího trestného činu uvedenými pod body I/28-40 výroku rozsudku o vině, tak celková škoda by byla vyčíslena částkou 10.379.276,- Kč.

K převodu cenných papírů z portfolia Harvardské arbitrážní společnosti na kyperskou společnost Husky Trading není k dispozici smlouva o prodeji cenných papírů, lze však předpokládat, že tato smlouva byla uzavřena stejně jako u ostatních pěti harvardských společností, spolku a holdingu a že podpis P. S. za společnost Husky Trading na této smlouvě byl ověřen také dne 14.6.1996. Převod těchto cenných papírů je doložen jednak hromadným příkazem k prodeji cenných papírů, který za Harvardskou arbitrážní společnost vystavil a podepsal V. K., jednak příkazy k nákupu cenných papírů, které za společnost Husky Trading vystavil a podepsal P. K. S. a zejména výpisy o uskutečněných obchodech ze Střediska cenných papírů Praha. Viktor Kožený vystavil hromadný příkaz k úhradě celkem devíti emisí cenných papírů, mezi nimi i českých firem Sklo Union a.s. Teplice, SEPAP a.s., Fatra a.s., Pražská teplárenská a.s., Crystalex a.s. a ISC MUZO a.s., na emise těchto papírů byly za společnosti Husky Trading P. S. vystaveny příkazy k nákupu cenných papírů, v nichž jsou uvedeny stejné údaje o množství nakupovaných akcií a ceně za jednu akcii jako v hromadném příkazu k prodeji. Převod cenných papírů z portfolia Harvardské arbitrážní společnosti a.s. na kyperskou společnost Husky Trading shora uvedených šesti emitentů byl také zaregistrován ve Středisku cenných papírů a to ve dnech 11.6.1996, 5.6.1996 a 7.6.1996. Výpisy ze Střediska cenných papírů Praha u všech šesti obchodních případů evidují shodné množství převáděných cenných papírů, dále tyto výpisy obsahují cenu za jednu akcii a celkovou cenu všech prodaných akcií. Cena za jednu akcii se shoduje s údaji uvedených v hromadném příkazu k prodeji a v příkazech k nákupu celkem v pěti případech, liší se pouze u cenných papírů emitenta SEPAP a.s. (dílčí útok pod bodem I/36 výroku rozsudku o vině). Ve Středisku cenných papírů Praha byl zaregistrován dne 5.6.1996 převod 420 ks akcií SEPAP z Harvardské arbitrážní společnosti na kyperskou společnost Husky Trading, přičemž prodejní cena byla 2.500,- Kč za jednu akcii, tedy celková prodejní cena 1.050.000,- Kč V hromadném příkaze k prodeji a v příkaze k nákupu je uvedena cena 3.000,- Kč za jednu akcii, soud ve shodě s podanou obžalobou vycházel z toho, že v příkazu k prodeji a v příkazu k nákupu je shodně uvedena maximální cena za jednu akcii, která se vždy musí shodovat s cenou, za kterou byly akcie skutečně prodány. Při absenci smlouvy o prodeji cenných papírů je rozhodující cena za akcii, která je uvedena ve výpisu o uskutečněném obchodu ze Střediska cenných papírů Praha.

Dílčími útoky pokračujícího trestného činu uvedenými pod body I/41-49 výroku rozsudku o vině V. K. odčerpal ve prospěch kyperské společnosti Stratton majetek Harvardského diamantového investičního fondu tím, že uzavřel smlouvy o prodeji cenných papírů z portfolia tohoto fondu. Rovněž v těchto devíti případech jsou k dispozici smlouvy o prodeji cenných papírů, které uzavřeli a podepsali V. K. za Harvardský diamantový

investiční fond a M. D. za společnost Stratton Investments Company Ltd. K šesti smlouvám jsou také přiloženy směnky (platební přísliby) společnosti Stratton splatné buď za čtyři roky, nebo dříve pouze tehdy, když společnost Stratton prodá převáděné cenné papíry dalšímu třetímu subjektu. Vedle těchto smluv jsou k dispozici také příkazy k prodeji cenných papírů a příkazy k nákupu cenných papírů společné pro všechny harvardské investiční fondy, v některých případech i pro další harvardské průmyslové fondy a rozlišené podle toho, která česká firma je emitentem převáděných akcií. Údaje o druhu a množství převáděných cenných papírů, o ceně za jednu akcii a o dohodnuté ceně za celkové množství převáděných akcií jsou ve všech citovaných dokumentech shodné a jsou podkladem pro popis skutkového děje u dílčích útoků pod body I/41-49 výroku rozsudku o vině.

Rovněž převod cenných papírů z portfolia Harvardského diamantového investičního fondu, a.s. na kyperskou společnost Stratton prostřednictvím Harvardské burzovní společnosti, a.s. byl zaregistrován u Střediska cenných papírů Praha, a to ve dnech 29.9.1995 (skutky pod body I/41, 42, 43 a 44), 30.1.1996 (skutek pod bodem I/49), 31.1.1996 (skutky pod body I/47 a 48), 20.3.1996 (skutek pod bodem I/46) a 22.3.1996 (skutek pod bodem I/45). Ve výpisech ze střediska cenných papírů jsou uvedeny totožné údaje o prodávaných akciích jako v příslušných smlouvách o prodeji cenných papírů. I v těchto devíti případech převod cenných papírů vyplývá i z údajů v účetnictví Harvardského diamantového investičního fondu, nezaplacené kupní ceny jsou evidovány v hlavní pokladní knize jako pohledávky na základě zápisů ze dne 18.10.1995, 21.1.1996, 29.1.1996, 15.3.1996 a 20.3.1996. Menší peněžní částky, které podle smluv o prodeji cenných papírů měly být hrazeny v hotovosti, byly převedeny Harvardskou burzovní společností, a.s. na účet Harvardského diamantového investičního fondu, a.s. ve dnech 12.9.1995 a 1.2.1996, i zde jako v předchozích případech i jiných investičních fondů platí, že nedopatřením, které vzniklo tím, že při vyhlášení rozsudku nebyla zkontrolována správnost všech údajů uvedených v obžalobě, došlo k chybě při vyhlášení popisu skutkového děje u dílčích útoků uvedených pod bodem I/47, 48 a 49 výroku rozsudku o vině, kdy částky 154.800,- Kč, 288.260,- Kč a 143.000,- Kč z prostředků, které poskytla společnost Stratton Harvardské burzovní společnosti, a.s. byly dne 1.2.1996 uhrazeny.

Chybně je v obžalobě, rovněž tak ve výroku rozsudku o vině, vyčíslena celková škoda, která byla dílčími útoky uvedenými pod body I/41-49 Harvardského diamantového investičního fondu, a.s. způsobena. Součet devíti cen, za které byly cenné papíry z portfolia tohoto fondu společností Stratton prodány, činí u těchto devíti dílčích útoků 24.146.708,- Kč, prostřednictvím Harvardské burzovní společnosti, a.s. společnost Stratton převedla ve dnech 12.9.1995 a 1.2.1996 na bankovní účet Harvardského diamantového

investičního fondu, a.s. celkovou částku 880.315,- Kč, rozdíl obou těchto částek činí 23.266.393,- Kč. Pokud by byla vzata v úvahu celková škoda, která byla způsobena nejen Harvardského diamantového investičního fondu, ale také jeho nástupci Harvardské diamantové společnosti, a.s. dílčími útoky uvedenými pod bodi I/41-54 výroku rozsudku o vině, tak by tato škoda činila 32.763.675,- Kč.

Dílčí útoky pokračujícího trestného činu uvedené pod body I/50-54 výroku rozsudku o vině se týkají prodeje cenných papírů z portolia Harvardského diamantové společnosti, a.s. kyperské společnosti Husky Trading. Skutkový děj u těchto dílčích útoků byl zjištěn ze smlouvy o převodu cenných papírů, kterou za Harvardskou diamantovou společností, a.s. podepsal její předseda JUDr. L. D. a za společnost Husky Trading Co. Ltd. je podepsána P. S. pravost tohoto podpisu je stvrzována ověřovacím razítkem ze dne 14.6.1996. Podle přílohy této smlouvy Harvardské diamantová společnost, a.s. prodává společnosti Husky Trading cenné papíry celkem z osmi emisí českých a slovenských firem, mezi nimi jsou i SEPAP a.s., Tatra a.s., Crystalex a.s., ISC MUZO a.s. a Sklo Union a.s., Teplice. Vedle této smlouvy je k dispozici rovněž hromadný příkaz k prodeji vystavený V. K. který obsahuje stejné údaje o druhu, množství a ceně prodávaných akcií jako příloha smlouvy. Dále jsou k dispozici příkazy k nákupu cenných papírů vystavených společnosti Husky Trading, rozlišené podle emitenta cenných papírů, které obsahují shodné údaje jako hromadný příkaz k prodeji. Převody cenných papírů z Harvardské diamantové společnosti, a.s. na kyperskou společnost Husky Trading jsou rovněž registrovány ve Středisku cenných papírů Praha, a to ve dnech 5.6.1996, 7.6.1996 a 11.6.1996, vždy se shodnými údaji, které jsou uvedeny v příloze smlouvy o převodu cenných papírů. Prodej cenných papírů u společnosti Zenko Trading vyplývá také z toho, že v účetnictví Harvardské diamantové společnosti, a.s. jsou ode dne 14.6.1996 evidovány pohledávky za touto kyperskou společností a to ve výši smluvní ceny prodaných cenných papírů.

Dvanáct dílčích útoků pokračujícího trestného činu, které jsou uvedeny pod body I/55-66 výroku rozsudku o vině, se týká prodeje cenných papírů z portfolia Harvardského růstového investičního fondu, a.s. společnosti Statton. Stejně jako u ostatních investičních fondů jsou k dispozici smlouvy o převodu cenných papírů, které uzavřeli a podepsali za investiční fond V. K. a za společností Stratton M. D. K. deseti z těchto dvanácti smluv jsou také přiloženy platební přísliby, jimiž se společnost Stratton zavazuje uhradit kupní cenu, případně její část, za převáděné cenné papíry ve výše uvedených termínech. Jsou k dispozici rovněž hromadné příkazy k prodeji rozlišené podle toho, která česká firma je emitentem převáděných cenných papírů. Tento příkaz k prodeji nebyl nalezen u dílčího útoku pod bodem I/57 výroku rozsudku o vině, protože však je k dispozici smlouva o prodeji cenných papírů se shodnými daty,

prodej akcií emitenta Spolana a.s. z portfolia Harvardského růstového investičního fondu společnosti Stratton byl zaregistrován i na Středisku cenných papírů Praha a je k dispozici kopie příkazu k nákupu akcií emitenta Spolana a. s. v ceně 900,- Kč za jednu akcii, lze s určitostí předpokládat, že takový příkaz k prodeji byl vystaven, zejména také proto, že cena za jednu akcii je stejná jako u dalšího dílčího útoku (skutek pod bodem I/61). Zároveň z provedeného dokazování nevyplývá, že by takový příkaz k prodeji mohl vystavit někdo jiný než obžalovaný V. K. Pokud je v odůvodnění obžaloby u dílčího útoku pod bodem I/65 výroku rozsudku o vině rovněž uvedeno, že příkaz k prodeji není k dispozici, soud odkazuje na tu část odůvodnění svého rozsudku, která se týká skutku uvedeného pod bodem I/22 výroku rozsudku o vině, kde došlo k záměně přílohy ORDERu, šlo nepochybně o prodej akcií emitenta Česká námořní plavba a.s., nikoli o jejich nákup. Ke všem dvanácti dílčím útokům jsou rovněž k dispozici příkazy k nákupu cenných papírů vystavená společností Stratton zastoupenou M. D., které většinou datově odpovídají příkazům k prodeji a je v nich rovněž uvedena stejná cena za jednu akcii.

I v tomto případě došlo při vyhlášení rozsudku k opakování chyby v popisu skutkového děje, která vyplývá z toho, že částečné úhrady kupní ceny za převod cenných papírů učiněných společností Stratton prostřednictvím Harvardské burzovní společnosti, a.s. dne 1.2.1996, jsou uváděny jako blíže neidentifikované platby, místo toho, aby byl podřazeny dílčím útokům uvedeným pod body I/56, 57, 58 a 65 výroku rozsudku o vině.

Škoda ve výši 2.214.745.621,- Kč uvedená u skutku pod bodem I/66 obžaloby je jako celková škoda správná jen tehdy, pokud by bylo uvedeno, že jde o celkovou škodu, kterou V. K. způsobil Harvardskému růstovému investičnímu fondu, a.s. a jeho nástupci Harvardské finanční společnosti, a.s. jednáním uvedeným pod body I/55-68 ve výroku rozsudku o vině.

Převod cenných papírů z portfolia Harvardského růstového investičního fondu na společnost Stratton se stejnými daty jako v uzavřených smlouvách je rovněž registrován ve Středisku cenných papírů Praha s tím, že tento převod byl uskutečněn prostřednictvím Harvardské burzovní společnosti, a.s., a to ve dnech 28.9.1995 (skutky pod body I/58 a 59), 29.9.1995 (skutky pod body I/61, 62 a 63), 31.1.1996 (skutky pod body I/57, 58 a 66), 2.2.1996 (skutek pod bodem I/56), 14.2.1996 (skutek pod bodem I/55), 20.3.1996 (skutek pod bodem I/64) a 22.3.1996 (skutek pod bodem I/65). Tento převod cenných papírů je rovněž evidován v účetnictví Harvardského růstového investičního fondu, a.s. a to jako pohledávky v hlavním knize, záznamy o těchto pohledávkách byly učiněny ve dnech 12.2.1996, 30.1.1996, 29.1.1996 třikrát, 14.8.1996, 1.8.1995, 8.8.1995, 4.8.1995, 2.8.1995, 15.3.1996 a 20.3.1996.

Spáchání dílčích útoků pokračujícího trestného činu uvedených pod body I/67 a 68 výroku rozsudku o vině je prokazováno obsahem smlouvy o převodu cenných papírů, kterou za Harvardskou finanční společnost, a.s. podepsal předseda jejího představenstva I. J. B. za kyperskou společnost Husky Trading CO, Ltd. tuto smlouvu podepsal V. K. ačkoli ve smlouvě je uvedeno, že tuto společnost zastupuje P. K. S. V přílohách spisu je značné množství dokumentů, které jsou parafovány buď V. K. nebo P. K. S. je nepochybně zřejmé, že tato smlouva o převodu cenných papírů je opatřena parafováním, která je shodná s ostatními parafováním V. K., aniž by tato skutečnost musela být ověřována znaleckým zkoumáním z odvětví písmoznalectví. Navíc na rozdíl od ostatních smluv, které byly se společností Husky Trading uzavřeny, tato smlouva neobsahuje doložku kyperského úřadu ze dne 14.6.1996, jíž byla ověřena pravost podpisu. Je zřejmé, že kopie smlouvy, která je založena v šanonu č. 38 na č.listu 307-309 (včetně přílohy) byla faxována do společnosti Harvard Group a.s. dne 6.6.1996. K těmto dvěma převodům cenných papírů jsou také k dispozici příkazy k prodeji cenných papírů, které za Harvardskou finanční společnost vystavil a podepsal V. K. k dispozici jsou rovněž dva příkazy k nákupu cenných papírů vystavených společností Husky zastoupenou P. S. přičemž parafova jmenovaného na příkazu k nákupu akcií Komerční banky chybí. Převod akcií Sklo Unionu Teplice a.s. z Harvardské růstové společnosti a.s. na kyperskou společnost Husky Trading prostřednictvím Harvardské burzovní společnosti a.s. byl ve Středisku cenných papírů Praha zaregistrován dne 11.6.1996 a převod akcií Komerční banky mezi totožnými subjekty, rovněž uskutečný prostřednictvím Harvardské burzovní společnosti a.s. byl ve Středisku cenných papírů Praha zaregistrován dne 6.6.1996. V účetních dokladech Harvardské růstové společnosti a.s. jsou tyto převody zaznamenány jako pohledávky v hlavní pokladní knize.

Dvanácti dílčími útoky uvedenými pod body I/69-80 výroku rozsudku o vině došlo k převodu cenných papírů z portfolia Harvardského dividendového investičního fondu, a.s. na společnost Stratton. Stejně jako u pěti předchozích investičních fondů byly ve všech dvanácti případech uzavřeny smlouvy o prodeji cenných papírů, které za Harvardský dividendový investiční fond, a.s. podepsal V. K. a za společnost Stratton M. D., k jedenácti těmto smlouvám přináležejí platební přísliby vystavené společností Stratton a podepsané M. D. v nichž se společnost Stratton zavazuje doplatit zbytek kupní ceny poté, kdy její část byla zaplacená v hotovosti (lépe řečeno bankovním převodem), případně zaplatit celou kupní cenu (viz útoky pod body I/75 a 79). Ve všech dvanácti případech jsou rovněž k dispozici příkazy k prodeji cenných papírů, podepsané V. K. které jsou rozlišeny podle druhu cenných papírů, tedy podle názvu české firmy, která akcie emitovala. Tyto příkazy k prodeji jsou obvykle totožné i pro ostatní harvardské

investiční fondy, pokud z jejich portfolií byl uvedený druh cenného papíru na společnost Stratton převáděn. Ve všech dvanácti případech jsou rovněž k dispozici příkazy k nákupu cenných papírů vystavených společnostmi Stratton a podepsaných M. [REDACTED] D. [REDACTED], na nichž jsou uvedeny shodné údaje jako na příkazech k prodeji cenných papírů. Popis skutkového děje u uvedených dvanácti dílčích útocích byl pak vyhotoven podle údajů a dat obsažených v těchto dokladech.

Obdobně jako u pěti předchozích investičních fondů je rovněž prodej cenných papírů z portfolia Harvardského dividendového investičního fondu, a.s. na společnost Stratton prostřednictvím Harvardské burzovní společnosti, a.s. registrované ve Středisku cenných papírů Praha, a to ve dnech 28.9.1995 (skutky pod body I/70 a 71), 29.9.1995 (skutky pod body I/69, 72 a 73), 30.1.1996 (skutek pod bodem I/80), 31.1.1996 (skutky pod body I/76 a 79), 2.2.1996 (skutek pod bodem I/77), 19.2.1996 (skutek pod bodem I/78), 20.3.1996 (skutek pod bodem I/75) a 22.3.1996 (skutek pod bodem I/74). I v těchto dvanácti případech převody cenných papírů vyplývají ze záznamů v účetnictví Harvardského dividendového investičního fondu, a.s., kdy v hlavní pokladní knize byly zaúčtovány pohledávky, a to ve dnech 2.8.1995, 14.8.1995, 1.8.1995, 8.8.1995, 4.8.1995, 20.3.1996, 15.3.1996, 29.1.1996, 13.2.1996, 12.2.1996, 29.1.1996 a 26.1.1996.

Stejně jako u předchozích pěti fondů v případech, kdy část kupní ceny, která podle textu smluv měla být společnosti Stratton uhrazena v hotovosti, byla převedena na bankovní účet Harvardského dividendového investičního fondu, a.s. dne 1.2.1996 Harvardskou burzovní společností, a.s., jsou tyto částky obžalobou pojmenovány jako blíže nespecifikované úhrady od společnosti Stratton. Popis skutkového děje ve výroku rozsudku o vině měl být tedy u dílčích útoků pod body I/76, 77, 79 a 80 uveden tak, že společnost Stratton část kupní ceny, na niž nevystavila platební příslib, uhradila v hotovosti. V obžalobě a ve výroku rozsudku o vině je také nepřesně uveden souhrn způsobených škod, částka 5.732.329.008,- Kč je sice správná, ale v popisu skutkového děje měla být uvedena za dílčím útokem pod bodem I/92, jde totiž o souhrn škod, který vznikl nejen Harvardskému dividendovému investičnímu fondu, a.s., ale také jeho nástupci Harvardskému průmyslovému holdingu, a.s. před sloučením s dalšími pěti Harvardskými společnostmi, a SUT. Jde o souhrn prodejních cen, za něž byly cenné papíry z portfolia fondu a následně holdingu převedeny na kyperské společnosti Stratton a Husky Trading skutky uvedenými pod body I/69-92 výroku rozsudku o vině, od tohoto souhrnu cen byl odečten souhrn částek, které byly z prostředků společnosti Stratton poskytnutých Harvardské burzovní společnosti, a.s. převedeny na bankovní účet Harvardského diamantového fondu a.s. ve dnech 12.9.1995, 19.10.1995 a 1.2.1996.

Dílčí útoky uvedené pod body I/81-92 výroku rozsudku o vině se týkají převodu cenných papírů z portfolia Harvardského průmyslového holdingu, a.s. (před sloučením) na kyperskou společnost Husky Trading. Na všech dvanáct obchodních případů byla uzavřena jediná smlouva o převodu cenných papírů, za Harvardský průmyslový holding, a.s. ji podepsala tehdejší předsedkyně jejího představenstva JUDr. M. K. jako zástupce společnosti Husky Trading Co., Ltd. je ve smlouvě vtištěn P. K. S., smlouvu však podepsal V. K. O jeho podpisu lze tvrdit totéž, co bylo uvedeno u smlouvy o prodeji cenných papírů z portfolia Harvardské finanční společnosti, viz část odůvodnění, která se týká skutků uvedených pod body I/67 a 68 výroku rozsudku o vině. Rovněž tato smlouva není datována a byla faxem zaslána společnosti Harvard Group a.s. dne 6.6.1996. Přílohou smlouvy je seznam převáděných akcií, v nichž je uveden název emitenta akcií, jejich počet, cena za jeden kus a celková prodejní cena, kromě dvanácti emitentů uvedených u dílčích útoků pod body I/81-92 výroku rozsudku o vině jsou v této příloze ještě akcie slovenských firem Nafta a.s. a Slovnaft a.s. Na prodej těchto cenných papírů byl vydán také jeden hromadný příkaz k prodeji, který je podle policejních evidencí označen T 1786 a T 1787, je založen na č.listu 776 a 777 šanonu Z 1-1 Bč.1. Tento hromadný příkaz k úhradě obsahuje stejné údaje o druhu cenných papírů, o jejich množství a o jejich ceně za jednotku jako příloha citované smlouvy o převodu cenných papírů, je vystaven a podepsán V. K. není však datován. Příkazy k prodeji, které jsou uvedeny na str. 67 obžaloby, policejně označené jako T 1721, T 1722 a T 1723 jsou již duplicitní. Ke všem dvanácti obchodním případům jsou k dispozici rovněž příkazy k nákupu akcií vyhotovené jménem společnosti Husky Trading, jejímž jménem jednal Polakis K. Sarris, příkazy k nákupu však nejsou podepsány ani parafovány.

Převod cenných papírů z portfolia Harvardského průmyslového holdingu, a.s. na kyperskou společnost Husky Trading byl se stejnými údaji o druhu cenných papírů jejich množství, ceně za jednotku i celkové prodejní ceně jak vyplývají z výše uvedených dokumentů, rovněž zaregistrovány ve Středisku cenných papírů Praha, a to ve dnech 5.6.1996 (skutek pod bodem I/90), 11.6.1996 (skutek pod bodem I/91) a 6.6.1996 (zbylých 10 skutků). Nezaplacení kupní ceny za převod cenných papírů u skutků pod body I/81-89 a 92 bylo rovněž dne 5.6. zaevidováno v účetnictví Harvardského průmyslového holdingu, a to v jeho hlavní pokladní knize jako pohledávka.

Rovněž k dílčím útokům uvedeným pod body II/93-98 výroku rozsudku o vině jsou k dispozici listinné důkazy, které prokazují skutkový děj uvedený ve výroku rozsudku o vině. U těchto šesti dílčích útoků pokračujícího trestného činu jde o tzv. drancovací kolečka, kdy obžalovaný V. K. jako zástupce všech šesti harvardských investičních fondů nejprve vydal dne 16.3.1995 příkazy k nákupu akcií SPT Telecom, zároveň týž den uzavírá jako

zástupce všech šesti harvardských investičních fondů šest smluv o převodu cenných papírů, jimiž jednotlivé investiční fondy nakupují akcie SPT Telecom od kyperské společnosti Zenko Trading, ve všech šesti případech za limitní cenu 2.710,- Kč za jednu akcii. Za společnost Zenko Trading tyto smlouvy podepisuje J. Š. o kterém je známo, že byl v té době spolupracovníkem V. K. Následně dne 23.3.1995 V. K. jménem všech šesti harvardských investičních fondů vydává příkazy k prodeji akcií SPT Telecom a téhož dne jako zástupce všech šesti harvardských investičních fondů uzavírá smlouvy o prodeji cenných papírů – akcií SPT Telecom zpět společnosti Zenko Trading, kde je ve všech šesti případech prodáváno stejné množství akcií, jako bylo nakoupeno dne 16.3.1995, cena za jednu akcii je ve všech šesti případech nižší a činí částku 2.215,- Kč. I těchto následných šest smluv o převodu cenných papírů za kyperskou společnost Zenko Trading uzavírá a podepisuje J. Š. Podle odůvodnění obžaloby za společnost Zenko Trading byly rovněž vystaveny hromadné příkazy k nákupu a k prodeji akcií SPT Telecom celkové množství 510.461 ks, které vystavila E. K. na straně 69 obžaloby však tyto hromadné příkazy k nákupu a prodeji nejsou navrženy ke čtení, proto nebyl s nimi důkaz u hlavního líčení proveden. V obžalobě nejsou jako listinné důkazy k jednotlivým skutkům navrženy ke čtení ani smlouvy o půjčce cenných papírů a jejich dodatky, nicméně kopie těchto smluv a dodatků jsou založeny ve svazku č. 16 a v hlavních líčeních byl postupně proveden důkaz všemi listinami, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise. Lze proto konstatovat, že kromě smluv o převodu cenných papírů SPT Telecom, které se týkaly jejich nákupu a prodeje, byly mezi všemi šesti Harvardskými investičními fondy a kyperskou společností Zenko Trading také uzavřeny smlouvy o půjčce cenných papírů SPT Telecom a dodatky k těmto smlouvám o půjčce. Smlouvy o půjčce jsou datovány dnem 6.3.1995, avšak na faxových kopiích, kterou jsou k dispozici ve vyšetřovacím spise, je toto datum ručně opraveno na 16.3.1995, což je také datum faxu a podle těchto smluv všech šest harvardských investičních fondů akcie SPT Telecom v totožném počtu kusů, v němž je následně nakoupili a prodali, zapůjčují společnosti Zenko Trading za úplatu 2.5% p.a. z úhrnné ceny přenechaných cenných papírů do 31.12.1995. Podle dodatků ke smlouvám o půjčce cenných papírů byly společností Zenko Trading vypůjčené cenné papíry SPT Telecom v plném počtu vráceny všem šesti harvardským investičním fondům dne 23.3.1995.

Převod cenných papírů ve stejném množství a za stejnou cenu, jak je uvedeno ve smlouvách, byl rovněž zaregistrován ve Středisku cenných papírů Praha a to u Harvardského růstového investičního fondu (skutek pod bodem I/93) ve dnech 31.3.1995 a 4.4.1995, u ostatních pěti harvardských investičních fondů vždy ve dnech 5.4.1995 a 7.4.1995. Předtím, než jednotlivé harvardské investiční fondy obchodovaly s cennými papíry SPT Telecom s kyperskou společností Zenko Trading v březnu roku 1995, uzavřely dne 25.2.1995 smlouvy

o převodech cenných papírů SPT Telecom v celkovém množství 510.461 ks v ceně 2.740,- Kč za akcii na Harvardskou burzovní společnost a.s., tento převod byl zaregistrován ve Středisku cenných papírů Praha dne 2.3.1995. Dne 27.2.1995 uzavřela Harvardská burzovní společnost smlouvu o převodu cenných papírů SPT Telecom se společností Zenko Trading Ltd., převod se týkal stejného množství akcií a za stejnou cenu a ve Středisku cenných papírů Praha byl zaregistrován dne 3.3.1995.

V účetnictví jednotlivých Harvardských investičních fondů pak bylo zjištěno, že společnost Zenko Trading cenu za nákup akcií SPT Telecom všem šesti harvardským investičním fondům postupně uhradila prostřednictvím Harvardské burzovní společnosti, závazky, které měly harvardské investní fondy vůči společnosti Zenko Trading z nákupů akcií SPT Telecom, byly uhrazeny zápočtem, protože Harvardská burzovní společnost za převod akcií dne 25.2.1995 harvardským investičním fondům nezaplatila, byly pohledávky jednotlivých fondů vůči Harvardské burzovní společnosti smluvně započteny se závazky, které fondy měly vůči společnosti Zenko Trading. Škoda, která jednotlivým Harvardským investičním fondům byla dílčími útoky uvedenými pod body I/93-98 výroku rozsudku o vině způsobena, jsou rozdíly mezi nákupními cenami akcií SPT Telecom podle smluv ze dne 16.3.1995 a prodejními cenami stejných akcií podle smluv ze dne 23.3.1995.

Dílčí útoky uvedené pod bodem III/99-107 výroku rozsudku o vině se týkají obžalovaného Ing. B. V. CSc. a jsou jakousi obdobou harvardských drancovacích koleček. V písemném vyhotovení obžaloby jsou tyto dílčí útoky právně kvalifikovány jako trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst.1, odst. 2 písm. a), b) tr.zákona ve znění zákona č. 152/1995 Sb., soud na rozdíl od státního zástupce těchto osm skutků kvalifikoval jako dílčí útoky pokračujícího trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 tr.zákoníku účinného od 1.1.2010. Další jednání Ing. B. V. je v obžalobě kvalifikováno jako trestný čin podvodu spáchaný skutky uvedenými pod body IV/108-110 obžaloby, avšak v závěrečné řeči státního zástupce byla navrhována i u těchto tří skutků jejich překvalifikace na trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr.zákona ve znění zákona č. 152/1995 Sb. Soud po zhodnocení důkazů, které je uvedeno níže, dospěl k závěru, že Ing. V. se dopustil pokračujícího trestného činu podvodu, a to jednak skutky, které jsou uvedeny pod body III/99-107 výroku rozsudku o vině a jednak skutkem, který je uveden pod bodem III/108 výroku rozsudku o vině, přičemž jednání obžalovaného Ing. V. původně obžalobou kvalifikováno jako tři dílčí útoky pokračujícího trestného činu podvodu byly soudem posouzeny jako jeden dílčí útok.

V písemných materiálech, které byly zajištěny při prohlídce jiných prostor v sídle harvardských společností dne 6.9.2001, orgány činné v přípravném řízení trestním ztotožnily k těmto skutkům pouze příkazy k nákupu cenných papírů do portfolia SUT a příkazy k prodeji cenných papírů z portfolia SUT, které byly všechny vyhotoveny na hlavičkovém papíře Harvardské burzovní společnosti. Příkazy k nákupu jsou označeny jako Order Ticket to Sell, příkazy k prodeji jsou označeny jako Order Ticker to Purchase, jsou podepsány B. [redacted] V. [redacted] který byl v té době předsedou představenstva SUT. Příkazy k nákupu i příkazy k prodeji jsou vyhotoveny v anglickém jazyce a jsou v nich vyplněny následující údaje - druh cenných papírů, které jsou rozlišeny podle názvu české firmy, jež je emitentem cenných papírů, je v nich uvedeno i číslo ISIN, podle něhož byly akcie registrovány na Burze cenných papírů Praha, dále je v nich uvedeno množství převáděných cenných papírů, které je v příkazech k nákupu a v příkazech k prodeji vždy shodné a cena za jednu akcii, která je při nákupu cenných papírů vždy nižší než při jejich následném prodeji. Souhrn rozdílů mezi těmito cenami pak tvoří škodu, kterou obžalovaný V. [redacted] svým jednáním uvedeným ve skutcích pod body III/99-107 SUT a jeho právnímu nástupci HPH způsobil. Smlouvy o převodu cenných papírů, které se týkají těchto šestnácti obchodních případů nejsou k dispozici, proto je v popisu skutkového děje u všech osmi dílčích útoků pokračujícího trestného činu uvedeno, že obchody byly realizovány bez uzavření kupní smlouvy. V příkazech k nákupu a v příkazech k prodeji, které nejsou datovány, není ani uvedeno, od koho SUT tyto cenné papíry kupoval a komu je následně za vyšší cenu prodával. Z výpisů ze Střediska cenných papírů Praha však vyplývá, že cenné papíry českých firem Crystalex a.s., ČEZ 2 a.s., Fatra a.s., ISC MUZO a.s., OSPAP a.s., Poštovní tiskárna cenin a.s., Pražská teplárenská a.s., SEPAP a.s., Kaučuk a.s. nakoupila SUT dne 30.5.1996 od Harvardské finanční společnosti, a.s. a dne 31.5.1996 je ve stejném množství prodala Harvardskému průmyslovému holdingu, a.s. HPH pak tyto cenné papíry, s výjimkou akcií firmy Kaučuk, a.s., následně dne 6.6.1996 převádí bez zaplacení kupní ceny na kyperskou společnost Husky Trading (viz skutky pod body I/86, 85, 89, 83, 87, 82, 92 a 90 výroku rozsudku o vině).

Listinné důkazy k dílčímu útoku pod bodem III/108 výroku rozsudku o vině, které byly provedeny v hlavním líčení, jsou smlouva o postoupení ze dne 25.1.1996, smlouvy o převodu cenných papírů ze dne 2.2.1996 a 30.6.1996, dále příkazy k nákupu a k prodeji cenných papírů vztahujících se k těmto třem smlouvám. Smlouvu o postoupení uzavřel za SUT obžalovaný Ing. B. [redacted] V. [redacted] za společnosti Stratton M. [redacted] podpisy obou jmenovaných jsou na této smlouvě notářsky ověřeny dne 3.2.1996 notářkou v Praze. K této smlouvě jsou k dispozici tři příkazy k prodeji cenných papírů, které jménem společnosti Stratton Investments Company Ltd. vystavil na příslušném formuláři Harvardské burzovní společnosti M. [redacted] D. [redacted] kromě podpisu D. [redacted]

je na těchto příkazech k prodeji také podpis svědka Ing. L. Pu za Harvardskou burzovní společnost. Příkaz k prodeji akcií emitenta Moravské naftové doly, a.s. je sice ručně datován dne 12.2.1996, ale zjevně se jedná o omyl v datu, protože tento příkaz k prodeji byl společností Harvard Group a.s. faxován dne 12.1.1996. Na převod akcií emitenta Spolana a.s. byly vystaveny dva příkazy k prodeji, oba jsou ručně datované dnem 25.1.1996, ale společností Harvard Group a.s. byly také faxovány dne 12.1.1996. Množství převáděných akcií podle těchto příkazů k prodeji odpovídá množství příslušných akcií, které je uvedeno ve smlouvě o postoupení. K příkazům k prodeji odpovídají tři příkazy k nákupu cenných papírů, které na hlavičkovém papíru Harvardské burzovní společnosti jménem SUT vydal Ing. B. V. tyto příkazy k nákupu nejsou datovány, druh cenných papírů, jejich množství i cena za jednu akcii jsou shodné jako v příkazech k prodeji vystavených společností Stratton. Ve Středisku cenných papírů Praha byl zaregistrován pouze převod akcií emitenta Moravské naftové doly a.s., a to dne 31.1.1996, kdy 193.054 ks akcií je převáděno z účtu společnosti Stratton na účet SUT a jedna akcie je převáděna z účtu Harvardské burzovní společnosti a.s. na účet SUT, v obou případech je cena za jednu akcii 2.080,- Kč, tato cena odpovídá i údajům na příkazech k prodeji a příkazech k nákupu. Smlouvu o postoupení cenných papírů společnost Stratton zároveň na SUT postupuje závazky vyplývající z různých směn (various Promissory Notes). Tyto směnky nejsou v dalším textu smlouvy specifikovány, protože v době uzavření této smlouvy společnost Stratton závazky vyplývající ze směn, které vystavila při nákupu cenných papírů od Harvardských investičních fondů nesplatila, je v popisu skutkového děje uvedeno, že SUT nabyla od společnosti Stratton závazky vyplývající z tzv. směn uvedených výše pod čísly 1/1-7, 9, 15-23, 18-32, 34, 41-44, 46-49, 55-59, 61-63, 66, 69, 70, 72, 73, 75-80.

Smlouva o převodu cenných papírů emitentů Moravské naftové doly, a.s., Spolana a.s. a Biocel Paskov a.s., kterou SUT převádí akcie těchto tří českých společností ve stejném množství, v jakém je získala postoupením od společnosti Stratton, na společnost Harms, je datována dnem 2.2.1996, smlouvu podepsali za SUT Ing. B. V. a za společnosti Harms JUDr. R. R. Společnost Harms je plným názvem ve smlouvě uvedena jako Harms Holdings Co. Ltd. s přídomkem, že jde o společnost zřízenou podle kyperského práva, avšak její sídlo je podle smlouvy na Bahamách a adresa tohoto sídla je shodná s adresou bydliště V. K. Přitom z dokladů, které byly získány z Kyperské republiky je zřejmé, že společnost Harms Holdings Co. Ltd. byla založna dne 24.1.1996 na Kypru v advokátní kanceláři P. S.

K této smlouvě jsou k dispozici tři příkazy k prodeji cenných papírů vystavené na formuláři Harvardské burzovní společnosti, tyto příkazy k prodeji podepsal obžalovaný Ing. V. jménem SUT, nejsou však datovány, týkají se

převodu akcií emitentů Moravské naftové doly, a.s., Spolana a.s. a Biocel Paskov ve stejném množství a ve stejné ceně za jednotku, jak byly tyto akcie získány od společnosti Stratton smlouvou o postoupení ze dne 25.1.1996. Na těchto třech příkazech k prodeji je na rozdíl od jiných příkazů uveden také název společnosti, které jsou akcie prodávány, jde o společnost Harms Holdings Co. Ltd. Je rovněž k dispozici příkaz k nákupu cenných papírů, které je podle odůvodnění obžaloby založen na č.listu 10 šanonu č. 27 příkaz k nákupu za SUT vystavil Ing. B. V. není datován a podle jeho textu SUT nakupuje od společnosti Harms 54.999.999 akcií emitenta společnosti Daventree Ltd. Soud se shoduje s názorem, který je uveden v odůvodnění obžaloby, jde o zřejmý omyl, podle textu smlouvy měly být akcie výše uvedených českých podniků vyměněny za 55.000.000 akcií společnosti Harms. Podle dokladů, které jsou ve svazku č. 8 trestního spisu, příslušné kyperské úřady osvědčují, že společnost Harms Holdings Co. Ltd. byla založena s jmenovitým kapitálem 50.000.000 kyperských liber, který byl rozdělen na 50.000.000 běžných akcií, každá o hodnotě jedné libry. SUT byl registrovaným vlastníkem 49.999.999 akcií. Dále je k dispozici potvrzení Ministerstva obchodu Kyperské republiky ze dne 29.2.1996, podle něhož jsou podílníky společnosti Harms jednak společnosti Manin Teser Co. Ltd. se sídlem v advokátní kanceláři P. S., která vlastní jednu akcii a jednak Sklo Union Teplice a.s., která vlastní 54.999.999 akcií. Příkaz k nákupu tedy měl znít na akcie společnosti Harms, společnost Daventree Ltd. v době uzavření smlouvy ještě neexistovala a nemohla žádné akcie emitovat. Převod cenných papírů na účet společnost Harms vedený na Středisku cenných papírů Praha byl registrován u emitenta Moravské naftové doly dne 2.2.1996, u emitenta Biocelu Paskov a.s. dne 5.2.1996 a u emitenta Spolana a.s. částečně dne 5.2.1996, zbytek dne 6.2.1996.

Smlouvu o převodu cenných papírů dceřiných společností SUT a akcií Harms ze dne 30.6.1996 podepisuje za SUT Ing. B. V., za společnost Daventree Limited tuto smlouvu podepsal V. K. K zaplacení kupní ceny podle smlouvy mělo dojít vzájemným vyrovnáním a započtením pohledávek a převodem akcií společnosti Daventree Ltd. na SUT tak, jak je uvedeno pod bodem IV/108 výroku rozsudku o vině. K této smlouvě byly jako důkaz rovněž přečteny příkazy k prodeji cenných papírů z portfolia Sklo Union Teplice společnosti Daventree Ltd., jde o šest příkazů k prodeji, které se týkají cenných papírů společností Glavunion, Avirunion, Intesunion, Union Heřmanova Huť, VÚSU a Union Lesní Brána. Příkazy k prodeji jsou podepsány Ing. B. V., nejsou však datovány a na rozdíl od jiných příkazů k prodeji u nich není uveden ani počet převáděných akcií a cena za jednu akcii.

Skutkový děj uvedený ve výroku rozsudku o vině je shora uvedenými listinnými důkazy a obsahem svědeckých výpovědí jednoznačně prokázán. Hlavním důkazem v této trestní věci je svědecká výpověď soudem ustanoveného

likvidátora HPH prof. Č. který v rámci výkonu své funkce dohledává majetek HPH a k tomu účelu také postupně rekonstruuje účetnictví. Svědek Č. ke svým závěrům o tom, že z harvardských investičních fondů a SUT byl v letech 1995 a 1996 vyveden jejich majetek ve prospěch kyperských společností, které ovládají obžalovaní, dospěl na základě rozborů a analýz. Lze uznat do jisté míry za oprávněné námitky obhájců, že nejde o klasickou svědeckou výpověď, ale spíše o vyjádření, které se blíží znaleckému posudku a svědek Č. nebyl v této věci jako znalec přibrán. Nicméně členové a pracovníci orgánů činných v trestním řízení, také nejsou odborníky v oboru účetnictví, a není jejich úkolem tyto analýzy a rozborů provádět. Je však třeba zdůraznit, že výpověď svědka Č. není jediným důkazem, který obžalované z trestné činnosti, tak jak je popsána ve výroku o vině, usvědčuje. K podobným závěrům došli také svědci K. S. a M. H. kteří shodně vypověděli, že poznatky k vyvedení majetku z harvardských investičních fondů a SUT získali ze zápisů z valných hromad, z konzultací s ostatními akcionáři a také z informací, které v té době byly zveřejňovány ve sdělovacích prostředcích. Rovněž ve znaleckém posudku znaleckého ústavu Bohemia Expert s.r.o. je uvedeno, že od roku 1993 do roku 1996 postupně klesala cena portfolií všech šesti harvardských investičních fondů, v roce 1996 došlo k úplnému rozprodeji jimi vlastněných cenných papírů. Pokles hodnoty portfolia byl kromě tržního vývoje také způsoben nevýhodnými obchody s kyperskými společnostmi. Ve znaleckém posudku je uvedeno, že v době sloučení zůstaly v harvardských společnostech cenné papíry, s nimiž nebylo vůbec na burze obchodováno, jejich tržní cena nemohla být proto stanovena. Znalci ve svém posudku rovněž užívají pojem drancovací kolečka a dokonce se zmiňují o větším počtu těchto ztrátových obchodních operací, než je uvedeno v podané obžalobě a ve výroku rozsudku o vině. Tyto závěry znaleckého posudku znaleckého ústavu Bohemia Expert s.r.o. nejsou ani zpochybněny obsahem dalších dvou znaleckých posudků, které byly vypracovány k žádostem poškozeného a obhájce obžalovaného O. v řízení před soudem. Rozhodujícím důvodem, proč soud hodnotí výpověď svědka docenta Č. jako věrohodnou, je skutečnost, že jeho tvrzení o učiněných obchodech jsou v souladu s obsahem listinných důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny a jejichž obsah je podrobně rozebrán v předchozí části odůvodnění rozsudku. Z první výpovědi svědka Č. v hlavním líčení přitom vyplývá, že počáteční poznatky o převodech akcií na kyperské společnosti získal z depozita bankovního domu Skala a z evidence těchto převodů ve Středisku cenných papírů Praha a tyto poznatky pak byly potvrzeny obsahem dokumentů, které byly zajištěny při prohlídce jiných prostor provedené v září roku 2001 v sídle harvardských společností.

V hlavních líčeních byli vyslechnuti jako svědci téměř všechny osoby, které v rozhodné době působily v představenstvech a rozhodčích radách HIF a SUT a

obsah jejich výpovědí lze shrnout tak, že jejich činnost z titulu těchto funkcí byla naprosto formální, o obchodování s cennými papíry nebyli nijak informováni a neměli ani možnost z titulu svých funkcí do nich zasahovat. V. K. sice od roku 1994 již trvale pobýval v cizině, avšak ze žádné ze svědeckých výpovědí, které byly provedeny v přípravném řízení nebo v hlavním líčení, nebyl získán poznatek, že by o obchodech s cennými papíry, které jsou popsány ve skutcích uvedených pod body I./1.) – 92.) a II./93.) – 98.) mohl rozhodovat někdo jiný, než právě obžalovaný Kožený. Tomuto poznatku odpovídá také charakter listinných důkazů, které byly k těmto skutkům v hlavním líčení přečteny. Smlouvy, které uzavíral V. K. v roce 1995 jménem harvardských investičních fondů se společností Stratton a tomu odpovídající platební přísliby (PROMISSORY NOTE), příkazy k prodeji cenných papírů a příkazy k nákupu cenných papírů, jsou ze stejného data, do sídla harvardských společností byly zasílány faxem z ciziny, kde byly smlouvy uzavírány a ostatní jmenované doklady vyplňovány. Je přitom notoricky známo, že V. K. a M. Di. který smlouvy za společnost Stratton podepisoval, oba v té době vlastnili nemovitosti na Bahamských ostrovech. Smlouvy o prodeji cenných papírů uzavřené ze společností Husky Trading sice uzavřeli předsedové představenstev jednotlivých harvardských společností (holdingu a spolku), s výjimkou Harvardské arbitrážní společnosti, kdy tyto smlouvy nebyly dohledány, avšak z výpovědí svědků JUDr. J. S. Ing. P. a P., JUDr. L. D., Ing. J. B. a JUDr. M. K. bylo zjištěno, že ani jeden z nich se neúčastnil žádných obchodních jednání, která by předcházela podpisu této smlouvy, smlouvy podepisovali v dobré víře, že uzavřený obchod s akciemi bude ve prospěch společnosti, jejímž předsedou představenstva v té době byli, s obsahem těchto smluv neseznamovali další členy představenstva nebo dozorčí radu akciové společnosti, obchod s cennými papíry nebyl projednáván na valné hromadě akcionářů příslušné společnosti. Lze předpokládat, že obdobná smlouva byla uzavřena mezi Harvardskou arbitrážní společností a kyperskou společností Husky Trading, výpověď předsedy představenstva Harvardské arbitrážní společnosti JUDr. M. Š. je totiž ve stejném duchu, jako výpovědi ostatních předsedů představenstev. Na smlouvách, které byly čteny v hlavním líčení, je příslušnými kyperskými úřady ověřen podpis P. S., pokud jmenovaný smlouvy podepisoval za kyperskou společnost Husky Trading, a podpisy předsedů představenstev harvardských společností ověřeny nejsou. Lze tedy vycházet z toho, že smlouvy podepisovali někde v sídle harvardských společností poté, co byli k podpisu vyzváni podle pokynů V. K. který ve všech uvedených případech vystavil hromadné příkazy k prodeji cenných papírů a smlouvy uzavřené s Harvardskou finanční společností a.s. a s Harvardským průmyslovým holdingem a.s., za kyperskou společnost Husky Trading dokonce místo P. S. podepsal.

Pokud jde o tzv. drancovací kolečka, tedy obchody s akcemi SPT Telecom z portfolia všech šesti harvardských investičních fondů, je třeba zdůraznit, že podle uzavřených smluv byly nejdříve akcie SPT Telecom harvardskými investičními fondy společnosti Zenko Trading zapůjčeny, poté byly ve stejném množství akcie od společnosti Zenko Trading zakoupeny, aby byly po uplynutí jednoho týdne touto společností znovu prodány za nižší kupní cenu, přičemž v den prodeje byly uzavřeny dodatky o smlouvách o půjčce, podle kterých Zenko Trading zapůjčené akcie harvardským investičním fondům vrací. Všechny příslušné smlouvy za harvardské investiční fondy uzavírá V. K. za společnost Zenko Trading K. blízký spolupracovník Juraj Š. přičemž V. K. rovněž vystavuje a podepisuje příkazy k prodeji a příkazy k nákupu cenných papírů. Je nepochybně zřejmé, že tyto na první pohled prodělečné obchody sloužily k odčerpání majetku harvardských investičních fondů ve prospěch kyperské společnosti Zenko Trading a harvardské investiční fondy v nich zastupuje V. K., který nebyl jejich představitelem nebo funkcionářem, musely být tyto obchody logicky také obžalovaným V. K. iniciovány a zorganizovány. Nelze si totiž představit, že by někdo jiný, kdo měl za úkol chránit zájmy akcionářů příslušného fondů, by vědomě takto nevýhodné obchody inicioval a uzavíral.

Harvardské investiční fondy byly založeny společností Harvard Capital and Consulting, a.s., v souvislosti s kupónovou privatizací na počátku 90 let jako jeden z prostředků kolektivního investování běžných občanů, držitelů investičních kupónů. Fondy se měly zaměřovat na investice do společností mající dlouhodobou perspektivu a společnosti s exportními schopnostmi případně s majetkovou účastí společností z vyspělých zemí. Činnost fondů měla být zaměřena na tvorbu vysoce likvidního majetku tvořeného především penězi a jejich disponibilními ekvivalenty, to je opět prostředky s vysokou likviditou. Tyto likviditu mohly ve smyslu kuponové privatizace zajistit akcie, které byly obchodovatelné na veřejnosti přístupných trzích organizovaných v České republice, v době vzniku fondů jsou to akcie emitentů, českých podniků, které vzešly z privatizace. Držitelé investičních knížek (dále jen DIKové), jimiž se stali v rámci dvou vln kuponové privatizace počátkem 90 let všichni dospělí obyvatelé České republiky, byli lákáni masivní reklamní kampaní k tomu, aby své kuponové knížky vložili do harvardských investičních fondů, stali se tak jejich drobnými akcionáři, a to pod příslibem vysokého a rychlého zhodnocení vložených investic. K tomuto zhodnocení mělo dojít především obchodováním s akcemi, přičemž zakladatelskými plány byly stanoveny různé limity směřující k omezení a rozložení rizika, tak aby ve fondu byly cenné papíry více emitentů a v takovém množství, aby mohly být kompenzovány případné ztráty z náhlého poklesu cen akcií jednoho emitenta. Rozhodování o investicích mělo být prováděno v komisi složené z členů představenstva fondu a správce fondu, kterým byla HCC. Tyto investiční záměry a zásady byly dodržovány zhruba do

poloviny roku 1995, kdy se portfoliu investičních fondů nacházely akcie privatizovaných českých podniků a hospodaření fondů bylo v předchozích letech ziskové. Podle dobových zpráv v hromadných sdělovacích prostředcích byl V. K. v době kupónové privatizace populární osobností, stýkal se s řadou politických představitelů, vytvářel si image úspěšného podnikatele se zkušenostmi ze zahraničí, ze států s rozvinutým tržním hospodářstvím. Ze svědeckých výpovědí vyplývá, že v rámci harvardských společností měl V. K. vysokou autoritu, byl považován za vůdčí a rozhodující osobnost, která řídila činnost celé harvardské skupiny, jeho strategická a investiční rozhodnutí nebyla zaměstnanci a funkcionáři těchto společností nějak zpochybňována. V té době V. K. užíval titul prezident harvardských fondů, tento titul náš právní řád však fakticky nezná, není uveden ani ve stanovách harvardských investičních fondů, nebyl zaregistrován v obchodním rejstříku a nevyplyvá ani ze zákona o investičních fondech, naproti tomu z titulu funkce předsedy u představenstva společnosti HCC, tedy správce fondů, mohl spolurozhodovat o investicích jednotlivých fondů.

V době, kdy došlo ke skutkům uvedeným pod body I./I – 92.) a II./93 – 98.) výroku rozsudku o vině, však V. K. byl již v zahraničí, na funkci předsedy představenstva HCC rezignoval na mimořádné valné hromadě této akciové společnosti dne 18. 8. 1993. Přesto jako jediný rozhodl o masivním rozprodeji bonitných akcií českých podniků do té doby neznámým zahraničním společností a to na základě plných mocí, o kterých nebyli drobní akcionáři, původní DIKové, informováni.

V inkriminované době byly na zahraniční společnosti převáděny nejen akcie z portfolia harvardských investičních fondů, ale i akcie samotných fondů, které zahraniční společností umožňovaly, aby se jako akcionáři účastnily valných hromad. Ze svědeckých výpovědí bylo zjištěno, že drobní akcionáři, původně DIKové, se těchto valných hromad zpravidla neúčastnili, naopak na valné hromady jezdili zplnomocnění zástupci zahraničních společností, které obvykle vlastnili větší počet akcií a zástupci na nich hlasovali podle předem dohodnutého scénáře. Výše zmíněné valné hromady harvardských společností, které vznikly přejmenováním harvardských investičních fondů, konané ve dnech 19. a 20. 6. 2006, na kterých bylo rozhodnuto o zániku těchto investičních fondů, respektive o jejich sloučení do Harvardského průmyslového holdingu, a.s., jsou typickým příkladem. Ačkoliv jednotlivé společnosti registrovaly akcionáře, jejichž počet se pohybuje v řádech sta tisíců, valných hromad se účastnilo devět nebo dvanáct fyzických osob, zastupujících akcionáře z dvaceti procentním nebo třiceti procentním podílem na majetku. Tento počet však nestačil proto, aby očekávaná rozhodnutí vedoucí ke sloučení společnosti byla přijata na oficiálně svolaných mimořádných valných hromadách, proto se bezprostředně po skončení mimořádných valných hromad konaly náhradní valné

hromady, na níž neproběhla žádná diskuse a všichni přítomní akcionáři jednomyslně hlasovali pro všechny body navržené v programu. Po zhodnocení obsahu svědeckých výpovědí soud nemá pochyb, že obžalovaný V. K. i po svém odchodu do zahraničí si uchoval své výlučné postavení „prezidenta harvardských fondů“, který sám rozhodoval o všech investicích a strategických záměrech ve všech harvardských společnostech a ostatní zaměstnanci, statutární zástupci a další funkcionáři harvardských společností toto jeho postavení respektovali, byli s ním v častém telefonickém styku, jezdili se s ním radit do zahraničí a podobně. Tímto způsobem byli drobní akcionáři uváděni v omyl. V. K. nebyl v té době statutárním zástupcem žádné z harvardských společností, přesto tyto společnosti fakticky spravoval s takřka neomezenou pravomocí.

Aby V. K. mohl i nadále ovládat harvardské společnosti, bylo nutné, aby ve statutárních orgánech těchto společností i nadále působili osoby, kteří jejich činnost řídily podle pokynů a potřeb V. K. a takovou osobou byl nepochybně, až do svého odchodu do zahraničí v roce 2001 Ing. B. V. CSc. Ze svědeckých výpovědí bylo zjištěno, že obžalovaný V. byl zaměstnán v harvardských společnostech od počátku jejich vzniku, současně byl členem představenstva některých akciových společností, které patřily do harvardské skupiny. Podle výpisu z obchodního rejstříku byl obžalovaný V. v době od 23. 9. 1991 do roku 2005 členem představenstva nebo předsedou představenstva postupně celkem ve čtrnácti akciových společnostech patřících do harvardské skupiny (včetně SUT a její dceřiné společnosti Avir Union, a.s.), současně byl převážně do roku 1993 v představenstvu dalších devatenácti akciových společností v České republice, mezi nimiž jsou i společnosti, jejichž cenné papíry byly v portfoliu harvardských investičních fondů. V roce 1995 se obžalovaný V. stává členem představenstva HCC, která je správcem harvardských investičních fondů, z jejíž portfolia v té době dochází k odlivu bonitních cenných papírů českých společností do zahraničních společností. Jako zástupce HCC obžalovaný V. organizuje sloučení harvardských společností a SUT do HPH, obžalovaný V. nejen řídil valné hromady HPH a SUT ve dnech 20. 6. 1996, na nichž bylo rozhodnuto o sloučení, ale účastnil se dalších dvou vlných hromad harvardských společností a zejména ze svědeckých výpovědí členů představenstev nebo dozorčích rad HIF, později společností, bylo zjištěno, že obžalovaný V. řídil společnou poradou těchto statutárních zástupců, na které je informoval o záměru sloučit bývalé harvardské investiční fondy v jednu holdingovou společnost. Na schůzi valné hromady SUT konané dne 5. 12. 1995 je obžalovaný V. nově zvolen do představenstva SUT a zároveň do funkce jeho předsedy, kdy do této funkce je sice oficiálně navržen zástupcem společnosti Stratton v České republice panem A. ale je zřejmé, že se tak stalo i z popudu V. K., který byl v té době s majitelem společnosti Stratton M. D. v úzkém styku.

Po datu 20. 6. 1996 se Ing. B. V. stává předsedou představenstva HPH a poté, kdy na řádné valné hromadě konané dne 20. 8. 1997 bylo rozhodnuto o zrušení společnosti Harvardský průmyslový holding, a.s. s likvidací, byl zvolen na téže valné hromadě jejím likvidátorem. V této funkci pak obžalovaný V. vyhláší veřejnou obchodní soutěž, jejímž vítězem se stává společnost HCMW V. K., za kterou je dne 30. 12. 1997 uzavřena smlouva, podle níž HPH prodává, postupuje, převádí a předává veškerý svůj majetek společnosti HCMW. Právě okolnosti, za kterých byla vyhlášena veřejná obchodní soutěž likvidátorem HPH Ing. B. V. byly důvodem rozhodnutí Krajského obchodního soudu v Praze ze dne 29. 6. 1998, č.j. 54Cm 11/98-40, kterým byl Ing. B. V. odvolán z funkce likvidátora HPH a v této funkci nahrazen doc. Ing. Z. Č. Dr.Cs. V podrobnostech lze odkázat na obsah tohoto usnesení, které nabylo právní moci dnem 27. 11. 2000. Ve stručnosti postačí uvést, že obchodní soud poukazuje na to, že podmínka ve složení jistiny 500.000 000,- Kč nebyla jediná pro účast v obchodní soutěži, další podmínky by se zájemce o účast v soutěži dozvěděl až po složení této jistiny, přitom ustanovení § 282 odst. 2 obchodního zákoníku ukládá vyhlášovateli obchodní veřejné soutěže vhodným způsobem uveřejnit obsah všech podmínek soutěže. Rovněž lhůta 35 dnů od vyhlášení soutěže do její uzavěrky je krátká na to, aby se zájemce vůbec dozvěděl, jaký majetek je likvidátorem nabízen, aby po prostudování informačního memoranda zvážil, zda o koupi nabízeného majetku má vůbec zájem a aby vypracoval návrh kupní smlouvy a obstaral doklady prokazující bonitu a solventnost, jejichž předložení bylo stanoveno jako jedna z podmínek pro účast v soutěži. Lhůta pro vrácení jistiny neúspěšným účastníkům veřejné obchodní soutěže je formulována tak neurčitě, že jistina mohla být vrácena třeba až za období jednoho roku, navíc v oznámení o vyhlášení soutěže nebylo řešeno vrácení jistiny těm případným zájemcům, kteří by si ji složili proto, aby si mohli prostudovat informační memorandum a po jeho prostudování by se rozhodli obchodní soutěže se vůbec nezúčastnit. Podstata obchodní veřejné soutěže spočívá v tom, že návrh na uzavření smlouvy nepředkládá vyhlášovatel soutěže, jak tomu bylo v tomto případě, ale osoba, která se do soutěže přihlašuje a která se může cítit omezena v projevu své vůle tím, že jeho návrh kupní smlouvy zcela neodpovídá návrhu vypracovanému likvidátorem. Majetek HPH byl prodán hluboko pod jeho účetní hodnotou, v důsledku čehož lze kupní smlouvu uzavřenou na základě vyhlášené soutěže považovat za uzavřenou, nikoliv s vynaložením odborné péče, která je likvidátorovi uložena v ustanovení § 567 odst. 1 a § 66 odst. 2 obchodního zákoníku.

Obžalovaný V. bezprostředně poté, co je zvolen předsedou představenstva SUT, uzavírá za tuto společnost nevýhodné smlouvy o převodu cenných papírů, jímž SUT nejprve na sebe přebírá závazky společnosti Stratton

a následně je pak veškerý majetek SUT převeden na kyperské firmy. Ve výroku rozsudku o vině v úvodní větě pod bodem IV. je uvedeno, že obžalovaný V. [redacted] tak činil v době od 1. 2. 1996, jde o nepřesné datum omylem převzaté z obžaloby při vyhlášení rozsudku. Od 1. 2. 1996 byl Ing. B. [redacted] V. [redacted] zapsán jako předseda představenstva SUT v obchodním rejstříku, avšak do této funkce byl zvolen již na valné hromadě konané dne 5. 12. 1995 a smlouvu se společností Stratton, která je uvedena jako první v popisu skutkového děje pod bodem IV./108 výroku rozsudku o vině, uzavřel jako předseda představenstva SUT dne 25. 1. 1996, tedy ještě před datem, kdy byl v této funkci evidován v obchodním rejstříku. Smlouvu ze dne 25. 1. 1996 SUT na sebe přebírá blíže nespecifikované závazky společnosti Stratton, jedná se tedy i o závazky vůči harvardským investičním fondům, na které byly vystaveny tzv. PROMISSORY NOTE uvedené v předchozích bodech výroku rozsudku o vině. Bezprostředně poté obžalovaný V. [redacted] za společnost SUT uzavírá smlouvy o převodu cenných papírů, které SUT získala od společnosti Stratton, na společnost Harms, z této společnosti jsou tyto bonitní akcie českých podniků převedeny na kyperskou společnost Ras Al Khaimah, kterou zastupuje M. [redacted] D. [redacted] a ze společnosti Ras Al Khaimah jsou akcie emitenta Moravské naftové doly a.s. převedeny na společnost Daventree Ltd., kterou zastupuje V. [redacted] K. [redacted]. Obžalovaný V. [redacted] zastupuje SUT jako předseda představenstva pouze několik měsíců, za tu dobu SUT funguje jako prostředník k odlužení společnosti Stratton, následně je majetek SUT převeden na kyperskou společnost Harms, která je pouze k tomuto účelu založena dne 24. 1. 1996, SUT získává veřejně neobchodovatelné akcie společnosti Harms, které smlouvou ze dne 30. 6. 1996 společně s akciemi dalších šesti dceřiných společností SUT převádí na společnost Deventree Ltd. Tuto smlouvu ze dne 30. 6. 1996 uzavřel B. [redacted] V. [redacted] jako předseda představenstva SUT přesto, že podle smlouvy o sloučení ze dne 20. 6. 1996 SUT již fakticky neexistovala, stala se součástí HPH.

Ve dnech 30. 5 a 31. 5. 1996 obžalovaný Ing. V. [redacted] zároveň uzavírá jako předseda představenstva SUT nevýhodné smlouvy o převodu cenných papírů, které jsou uvedeny u skutků pod body III./99 - 107 výroku rozsudku o vině, kdy tyto cenné papíry jsou nakupovány od Harvardské finanční společnosti a.s. a následně jsou prodávány HPH za mnohonásobně nižší cenu. Podle výpisu o obchodech s cennými papíry ze Střediska cenných papírů byly tyto cenné papíry následně dne 6. 6. 1996 převedeny na kyperskou společnost Husky Trading, podle svědectví prof. Č. [redacted] bez zaplacení kupní ceny. Lze předpokládat, že k zaplacení kupní ceny nedošlo ani při převodech ve dnech 30.5 a 31. 5. 1996, škoda, která je uvedena v popisu skutku pod body III./ 99 – 107 vznikla SUT na účtu ve středisku cenných papírů a lze uzavřít, že těmito drancovacími kolečky byly uměle vytvořeny závazky SUT vůči HPH proto, aby tyto závazky mohly být následně převedeny spolu s cennými papíry na kyperské společnosti, které za převody cenných papírů harvardským společnostem

neplatily hotovými penězi, nebo převodem peněžních prostředků na účty, ale vesměs jakýmsi započtením vzájemných závazků a pohledávek. Nemůže proto obstát argumentace, která byla opakovaně uplatňována obhájcem obžalovaného V. [redacted] že těmito útoky nemohla vzniknout žádná škoda, protože HPH, do něhož byla SUT sloučena, tímto sloučením zároveň nabyl veškeré závazky a pohledávky SUT. Šlo nepochybně o jednu z dalších forem drancovacích koleček, v nichž byly bonitní akcie českých podniků převáděny na kyperské společnosti bez zaplacení odpovídající protihodnoty a obžalovaný V. [redacted] tím, že vydal příkazy k nákupu a následnému prodeji cenných papírů, uměle vytvořil závazky SUT, které dále sloužily kyperské společnosti Husky Trading k zápočtům místo placení kupní ceny.

Z uvedeného tedy vyplývá, že obžalovaný Ing. V. [redacted] při uzavírání smluv o převodu cenných papírů nebo při dávání pokynů k nákupu a prodeji cenných papírů u skutků uvedených pod body III./99. – 107 a IV./108 výroku rozsudku o vině nejednal izolovaně jako předseda představenstva SUT, ale v úzké součinnosti s V. [redacted] K. [redacted] a jednání obžalovaného Ing. V. [redacted] směřovalo k tomu, aby majetek původních harvardských investičních fondů a akciové společnosti SUT byl před jejich sloučením převeden na kyperské společnosti, a aby s tímto majetkem mohli V. [redacted] K. [redacted], později také Ing. B. [redacted] V. [redacted] nakládat v cizině bez ohledu na zájmy původních českých akcionářů. Soud nesouhlasí s právní kvalifikací, která byla státním zástupcem navržena v obžalobě u skutků pod body III./99 – 107 a v závěrečné řeči státního zástupce u všech skutků, jichž se dopustili obžalovaný V. [redacted] Vzhledem k výše zmíněným okolnostem nemohlo jít o trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku, obžalovaný V. [redacted] nekandidoval do funkce předsedy představenstva akciové společnosti SUT proto, aby v souladu s tehdy platnými zákony a vůlí akcionářů spravoval její majetek, ale proto, aby svým aktivním jednáním prosadil předem domluvený scénář, jímž byl majetek SUT odčerpán ve prospěch kyperských společností a následně akciová společnost SUT zanikla včleněním do nově vzniklého HPH.

Na valných hromadách, na nichž bylo rozhodnuto o sloučení dřívějších harvardských investičních fondů a SUT v HPH, bylo deklarováno, že toto sloučení je v zájmu akcionářů slučovaných společností, záměrem je vytvořit kapitálově silnou holdingovou společnost, která by mohla spolupracovat s dalšími zahraničními společnostmi a také investovat v zahraničí. Ve veřejných sdělovacích prostředcích bylo v té době publikováno, stejná informace se objevovala i ve zprávách na slučovacích valných hromadách, že veškerý majetek HPH bude vložen do firmy Daventree Ltd., prostřednictvím této kapitálově silné zahraniční společnosti bude investováno především v Rusku a dalších zahraničních trzích. Obhájce obž. V. [redacted] JUDr. M. [redacted] v souvislosti s tím opakovaně vznášel námitky proti tvrzení svědka Č. [redacted], že

HIF (přejmenované na společnosti, spolek a holding) a SUT se slučují jako prázdné bez majetku a že z toho, že akcie společnosti Daventree Ltd., které byly po sloučení převedeny do portfolia HPH, nebyly veřejně obchodovatelné, nelze usuzovat, že neměly žádnou hodnotu. K tomu účelu dokonce obhájce vyžádal citovaný znalecký posudek vypracovaný znaleckým ústavem Česká znalecká, a.s. Znalci se však omezili pouze na konstatování, že tržní hodnota akcií Daventry Ltd. byla větší než nula, její výši nelze přesně stanovit, protože není k dispozici dostatek podkladů. Obdobný závěr o nemožnosti stanovit tržní hodnotu akcií Daventree Ltd. je obsažen ve znaleckém posudku znaleckého ústavu Bohemia Expert s.r.o., v němž se hovoří pouze o pořizovací ceně akcií v hodnotě téměř 8 mil. Kč a tom, že akcie Daventree Ltd. byly v účetní rozvaze HPH k 31.12.1996 silně nadhodnoceny. K argumentům obhajoby je nutné uvést, že akcie společnosti Daventree Ltd. tvořily majetek HPH pouze po dobu jeden a půl roku, a to od 30.6.1996 do 30.12.1997. Dne 30.6.1996 došlo k výměně akcií Daventree Ltd. za akcie společnosti HCC, které byly v portfoliu harvardských společností a nebyly rovněž veřejně obchodovatelné, v průběhu roku 1996 pak dochází k výměně akcií společnosti Daventree Ltd. za akcie kyperské společnosti Harms, které tvořily majetek SUT. Dne 30.12.1997 byl veškerý majetek HPH převeden na společnost HCMW obžalovaného K. [redacted] a v majetku HPH zůstaly pouze dvě směnky, na celkovou částku 9.880.104.000,- Kč, které byly splatné do 30.12.1999. Z provedených svědeckých výpovědí, ani z listinných důkazů nebylo zjištěno, že by od poloviny roku 1996 do konce roku 1997 došlo k nějakému nárůstu hodnoty majetku HPH, naopak tento majetek byl po zmanipulované obchodní společnosti prodán V. [redacted] K. [redacted] za cenu, jež představovala zhruba polovinu jeho účetní hodnoty. Pokud společnost Daventree Ltd. v tomto období provedla nějaké investice, které přinesly zisk (obhájce obž. V. [redacted] argumentuje investicemi do ruského papírenského kombinátu Segeža a do sklářského kombinátu Saratovstěklo), nelze říci, že by z těchto investic měli nějaký užitek akcionáři HPH, původní DIKové. V této souvislosti je třeba zdůraznit obsah výpovědi svědka JUDr. M. [redacted] P. [redacted] v hlavním líčení, který mimo jiné uvedl, že se stal likvidátorem HPH v prosinci roku 1999, a zjistil, že HPH nevlastní žádný majetek kromě směnek, které nebyly proplaceny a jel proto na Bahamy za V. [redacted] K. [redacted] aby směnky protestoval před termínem jejich splatnosti. V té době HPH neměla finanční prostředky ani na to, aby byli odměňováni členové představenstva a dozorčích rad a svědek JUDr. P. [redacted] přesvědčil V. [redacted] K. [redacted] k tomu, aby na HPH převedl dvě továrny na výrobu skelné vaty v Teplicích, z jejichž výnosů se financovaly režijní náklady HPH. Akcie Daventree Ltd. typu B, které byly v portfoliu HPH, nejen že nebyly veřejně obchodovatelné, ale nebyly spojeny ani s výkonem hlasovacích práv, nelze si tedy představit, že by někdo ze statutárních zástupců HPH přišel na valnou hromadu akciové společnosti Daventree Ltd. a chtěl tam hlasovat proti některým rozhodnutím majitelů této společnosti nebo jejich ředitelů. Akcie společnosti Daventree Ltd. byly

emitovány až 27.6.2006, nebyly tedy v portfoliu slučovaných harvardských společností a jejich pozdější převedení do portfolia sloučeného HPH není v rozporu s vyjádřením svědka Č. [redacted], že harvardské společnosti a SUT se slučovali jako prázdné, bez majetku. Akcie společnosti Daventree Ltd., které byly v portfoliu HPH po dobu jednoho a půl roku, byly tedy z praktického hlediska pro řadového akcionáře HPH bezcenné, z provedených důkazů nevyplývá, že by jejich držení přineslo HPH nějaký zisk nejen v letech 1996 a 1997, ale ani v pozdější době.

Pokud nově vzniklý sloučený HPH vložil svůj majetek do společnosti Daventree Ltd. podle některých svědeckých výpovědí a podle obhajoby obžalovaného V. [redacted] proto, aby vznikla kapitálově silná společnost, která by mohla svůj majetek zhodnotit investicemi v Rusku a v dalších státech bývalého Sovětského svazu, nebyl dán žádný důvod k tomu, aby HPH zhruba za jeden rok vstupovala do likvidace. Jestliže obžalovaný V. [redacted] ve svých vyjádřeních argumentuje tím, že o vstupu do likvidace rozhodli akcionáři, soud nepochybuje o tom, že v té době měly majoritní většinu pro hlasování na valné hromadě kyperské společnosti, které byly pod vlivem V. [redacted] K. [redacted] a také Ing. B. [redacted] V. [redacted]. V této souvislosti nelze opomenout, že šlo o tzv. offshore společnosti, které většinou měly sídlo v advokátní kanceláři P. [redacted] S. [redacted], neměly žádné zaměstnance a za tyto společnosti podepisovali dokumenty v té době buď P. [redacted] S. [redacted] jako jejich tajemník, nebo ředitelé společnosti, kterými byli většinou zaměstnanci advokátní kanceláři P. [redacted] S. [redacted] L. [redacted] L. [redacted] a I. [redacted] P. [redacted]. Nelze tedy pochybovat, že za rozhodnutím, že HPH v druhé polovině roku 1997 vstupuje do likvidace, stojí ve skutečnosti obžalovaný V. [redacted] K. [redacted] a Ing. B. [redacted] V. [redacted] a toto rozhodnutí bylo učiněno proto, aby mohla být vyhlášena zmanipulovaná veřejná obchodní soutěž, jejímž vítězem se stala K. [redacted] společnost HCMW. Smlouva ze dne 30.12.1997, kterou byl prodán majetek HPH společnosti HCMW, je soudem hodnocena jako dokument, který byl oběma obžalovanými vyhotoven proto, aby bylo dodatečně „legalizováno“ odčerpání majetku z bývalých harvardských investičních fondů a SUT ve prospěch kyperských společností, které v té době byly pod vlivem V. [redacted] K. [redacted].

Závěry o aktivní účasti obžalovaného V. [redacted] na trestné činnosti uvedené ve výroku rozsudku o vině jsou odůvodněny nejen jeho jednáním v letech 1995 až 1997 ve výkonu funkcí předsedy představenstva SUT, předsedy představenstva a likvidátora HPH, ale také jeho působením v kyperských společnostech. Ing. B. [redacted] V. [redacted] byl jedním z ředitelů společnosti Harms Holding Co. Ltd., dále jedním z ředitelů společnosti Deneb Shipping Ltd. od jejího vzniku v roce 2000 také společnosti Elnath Shipping Ltd., rozhodující je však jeho působení ve společnostech, které mají ve svém názvu slovo Daventree. Společnost Daventree Limited vznikla 27.6.1996 přejmenováním

kyperské společnosti Goodheard Trading Limited, prvními řediteli této společnosti byli M. D., V. K. a L. L. Přesto nelze pominout obsah svědecké výpovědi Ing. M. D. u hlavního líčení, který zastupoval agenturu provádějící činnost v oblasti public relations. Svědek D. vypověděl, že tato agentura nejdříve pracovala v letech 1991 a 1992 pro V. K., později pro společnost Straton Investments a když se D. s K. rozešel a vznikla společnost Daventree Ltd., v roce 1996 oslovil svědka Ing. B. V. se žádostí, aby agentura pracovala pro společnost Daventree Ltd. Obžalovaný V. sám vystupuje jako ředitel společnosti Daventry Resources Limited, tato společnost vznikla dne 30.8.1996 přejmenováním kyperské společnosti Perbatim Holding Co. Ltd. a je vydávána za dceřinou společnost Daventree Ltd. Dne 6.6.2002 je založena další společnost Daventry Resources Limited, tentokrát se sídlem v Belize, zakladatelskou listinu podepsal sice jako manažer společnosti pan S. G. avšak je nepochybné, že se jedná fakticky o společnost obžalovaného V., který je v belizkém obchodním rejstříku uveden jako investmennts consultant. Současným ředitelem společnosti Daventree Resources Limited Belize je svědek Ing. T. Š. který obšírně vypovídal k činnosti trustů (trust 1 založen smlouvou ze dne 4.12.2002), z jejichž prostředků byly později vypláceny podíly původním akcionářům harvardských investičních fondů. Svědek Š. vypověděl, že finanční prostředky pro fungování trustů zajistil Ing. B. V. jako ředitel společnosti Daventree Ltd. Kypr a jeden z podílníků společnosti Kantupan.

Z obsahu listinných důkazů bylo zjištěno, že společnost Kantupan, jejímž čtvrtinovým podílníkem byla společnost Daventree Resources Limited se sídlem na Kypru získala v roce 1996 45% akcií ruské ropné společnosti Sidanco, z nichž 10% prodala v prosinci 1997 jedné ze sesterských společností BP Petroleum. V květnu 2001 byly prodány zbývající akcie ve společnosti Sidanco za částku 600 milionů USD společně, které jsou spojeny s Alfa bankou. Z první splátky 90 milionů USD, kterou kupující složily, připadlo společnosti Daventry Resources Ltd. 22,5 milionů USD, z nichž byla částka 21,7 milionů USD poukázána na účet JUDr. J. B. u Raiffeisenbanky v Praze. Podle výpovědi svědka Mgr. J. N. který byl v té době generálním ředitelem HPH, a který za HPH dne 24.8.2001 uzavřel s JUDr. J. B. mandátní smlouvu o správě svěřených finančních prostředků, šlo o peníze, které měly být vypláceny drobným akcionářům. Ze svědeckých výpovědí ani z listinných důkazů nebylo zjištěno, že by v roce 2001 došlo k vyplácení nějakých akcionářů, ostatně k tomu tehdejší představenstvo HPH ani jeho generální ředitel neměli podle zákonných norem žádné oprávnění, v té době byl již pravomocně obchodním soudem jmenován likvidátorem HPH doc. Č. Pokud bylo jeho oprávnění disponovat s majetkem HPH zpochybňováno tím, že na valných hromadách HPH bylo opakovaně

rozhodováno o tom, že HPH vystupuje z likvidace, lze pouze upozornit, že následnými pravomocnými rozhodnutími obchodních soudů byla takováto rozhodnutí valných hromad dodatečně prohlášena za neplatná. Pokud někteří svědci argumentovali tím, že HPH nemusela být v likvidaci, protože byl k dispozici její majetek, pocházející z investice V. K. v Azerbajdžánu a dále majetek, který HPH poskytla její dceřiná společnost Daventry Resources Ltd. jako podílník společnosti Kantupan, je nutno konstatovat, že v rozsáhlém spisovém materiálu, který byl shromážděn v přípravném řízení, není jediný doklad, který by svědčil o tom, že vouchery získané V. K. v azerbajdžánské privatizaci by byly K. dány k dispozici HPH k tomu, aby je mohl zpeněžit ve prospěch svých akcionářů. Naopak ve spise je založen záznam o jednání mezi zástupci HPH – předsedou představenstva B. V. a likvidátorem M. P. a ředitelem společnosti HCMW V. K. ze dne 30.12.2000 na Bahamách, podle něhož HCMW sice nebude činit právní překážky při přebírání majetku v Azerbajdžánu, avšak zastavil veškeré financování této investice a umožní převzít zástavy ve vztahu k investici v Rusku a poskytne součinnost ihned poté, kdy vystoupení HPH z likvidace bude zapsáno v obchodním rejstříku. (viz čl. 226 – 227 sv. 2/125) Obž. K. podmínil poskytnutí finančních prostředků HPH, k němuž se zavázal uzavřením zástavních smluv připojených ke smlouvě o prodeji majetku HPH společnosti HCMW ze dne 30.12.1997, splněním takových skutečností, kterými by byla obházena rozhodnutí českých obchodních soudů. Soud činný v trestním řízení přitom nepochybuje o tom, že obžalovaný K. byl z obsahem těchto rozhodnutí obchodních soudů podrobně seznámen a věděl, že jeho podmínky jsou prakticky nesplnitelné. K vystoupení HPH z likvidace nikdy nedošlo, navíc většina svědků vypověděla, že vouchery pocházející z azerbajdžánské privatizace se staly prakticky bezcennými. Pokud jde o částku 22,5 mil. USD poskytnutou HPH prostřednictvím společnosti Daventry Resources Ltd. Kypr, tato částka nebyla uložena na běžný provozní účet společnosti HPH proto, aby s ní nemohl disponovat soudem stanovený likvidátor, navíc je zřejmé, že obžalovaní nehodlali tuto částku poskytnout HPH trvale. Dne 12.10.2001 odeslal Mgr. J. N. jako generální ředitel HPH, JUDr. B. dopis s potvrzením, že svěřené finanční prostředky nejsou majetkem HPH, ale patří dceřiné společnosti Daventry Resources Ltd. Kypr a obž. B. V. jako ředitel Daventree Resources Ltd. dopisem ze dne 28.11.2001 vyzývá JUDr. B. aby finanční prostředky převedl na bankovní účet společnosti Daventree Resources Ltd. na Kypru. Usnesením Policie ČR ze dne 10.12.2001 byly pak zbylé peněžní prostředky ve výši 20.126.440.000 USD na účtu spravovaném JUDr. B. zajištěny poté, co byl vyšetřovatel policie Finančně analytickým útvarům Ministerstva financí ČR upozorněn, že dochází k realizaci tohoto pokynu a splnění příkazu k převodu finančních prostředků do ciziny bylo Ministerstvem financí odloženo o pět dní.

Z kopií a českého překladu dokladů, které předal svědek P. [redacted] vyšetřovateli dne 13. 2. 2002, vyplývá, že k tomu, aby se obžalovaný V. [redacted] stal členem představenstva kyperské společnosti Daventree Resources Ltd., stačil jediný faxový dopis V. [redacted] K. [redacted] adresovaný I. [redacted] L. [redacted] Ředitelem společnosti Daventree Resources Ltd. na Kypru se stal Ing. B. [redacted] V. [redacted] na základě „pokynu ohledně zvolení“, který sám písemně zaslal I. [redacted] L. [redacted]. Stejně dopisy obžalovaných K. [redacted] a V. [redacted] také obsahují rozhodnutí stávajícího akcionáře, že novým akcionářem společnosti Daventree Resources Ltd. se sídlem na Kypru se stává HPH. Tyto dopisy obžalovaných sice nejsou datovány, ale lze předpokládat, že bezprostředně předcházely dopisu ze dne 26. 6. 2001, kterými statutární zástupci společnosti Daventree Resources Ltd. I. [redacted] P. [redacted], B. [redacted] V. [redacted] a P. [redacted] K. [redacted] S. [redacted] oznamují M. [redacted] D. [redacted], členu představenstva společnosti Kantupan Holding Co. Ltd., že B. [redacted] V. [redacted] je jmenován do funkce člena představenstva Kantupan Holding C.O. Ltd. (viz čl. 176, 178, 179, 180 a 261 – 263 svazku číslo 2/125). Společnost Daventree Resources Ltd. Kypr je podle vyjádření obžalovaného V. [redacted] i podle obsahu svědeckých výpovědí dceřinou společností původní Daventree Ltd., která vznikla dne 27. 6. 1996. Společnost Daventree Resources Ltd. je čtvrtinovým podílníkem společnosti Kantupan Holding Co. Ltd., která v prosinci roku 1996 nakoupila akcie ruské společnosti Sidanco. Vzhledem k tomu, že oba obžalovaní v roce 1996 podávali informace do hromadných sdělovacích prostředků, podle nichž nově vzniklá HPH vložila majetek do společnosti Daventree, je zřejmé, že finanční prostředky, jimiž se společnost Daventree Resources Ltd. Kypr podílela v rámci společnosti Kantupan na nákupu akcií společnosti Sidanco, byly získány z majetku harvardských investičních fondů a SUT, který do společnosti Daventree Ltd. a posléze také do společnosti Daventree Resources Ltd. bezúplatně převedly kyperské společnosti Stratton Investments a Husky Trading. Z listinných důkazů bylo dále zjištěno, že dne 28. 8. 2001 členové představenstva společnosti Daventree Resources Ltd. rozhodli, že hlavní část financí, které odrážejí čtvrtinovou účast společnosti Daventree Resources Ltd. na výnosech společnosti Kantupan z dohody o prodeji akcií ruské ropné společnosti Sidanco ze dne 25. 5. 2001, bude převedena na svěřenecký účet JUDr. J. [redacted] B. [redacted] Raifansbank a.s. v České republice. Podle svědeckých výpovědí členů představenstva HPH, případně jejího generálního ředitele v té době, jde o peníze, které HPH náležely podle zástavních smluv ke smlouvě o prodeji majetku HPH společnosti HCMW ze dne 30. 12. 1997 a aby tyto peníze byly HPH poskytnuty, musely vystavit obžalovanému Vostrému plnou moc k jednání jménem HPH. Jestliže byl Ing. B. [redacted] V. [redacted] krátce předtím podle pokynu V. [redacted] K. [redacted] jmenován ředitelem společnosti Daventree Resources Ltd. je zřejmé, že peníze, které byly převedeny na převedeny na svěřenecký účet JUDr. J. [redacted] B. [redacted] dne 5. 9.

2001, byly poskytnuty z finančních prostředků společnosti Daventree Resources Ltd. se sídlem na Kypru na základě dohody obou obžalovaných a že tedy obžalovaný V. byl blízkým spolupracovníkem obžalovaného K. a jednal ve shodě s ním i v pozdější době, než je uvedeno v předchozích částech odůvodnění rozsudku. O této skutečnosti také svědčí obsah dokumentu, který je nazván rozhodnutí jediného akcionáře společnosti Daventree Resources Ltd., je datován dnem 8. 4. 2002 a je podepsán B. V. Obžalovaný V. v tomto rozhodnutí uvádí, že akcionáři schválili usnesení zmocňující Daventree Resources Limited a její členy představenstva, aby činili jakékoliv rozhodnutí podle vlastního uvážení a bez jakékoliv odpovědnosti týkající se majetku drženího ve prospěch HPH. Dále bylo rozhodnuto, že HPH a její členové představenstva a činitelé a jakýkoliv jejich nástupci v plném rozsahu odškodní a zbaví odpovědnosti členy představenstva a činitelé a zástupce společnosti Daventree Resources Limited, jakož i společnost samu. Jestliže jakákoliv žaloba, řízení, vyšetřování, soudní proces nebo jakákoliv jiná forma dohledu nebo zkoumání by byla vznesena kýmkoliv vůči společnosti Daventree Resources Limited a osobám spojených s jejich činností, HPH se zaručuje a stanoví jí dát předem maximální možnou částku na právní zastoupení výše uvedených osob a subjektů. Akcionáři dále rozhodli závazným a neodvolatelným způsobem postoupit jakýkoliv a veškerý majetek HPH, na oplátku za zachování celého vlastnictví společnosti Daventree Resources Limited. HPH jakožto jediný akcionář dále rozhodla, že pro jednou a navždy v konečných a absolutních podmínkách se vzdává a upouští od jakýchkoliv a všech svých zákonných práv, jakožto akcionář, věřitel nebo jinak, včetně jakýchkoliv a všech soudních žalob, nároků, vyšetřování a soudních příkazů, na které mohou mít nárok u jakéhokoliv soudu. Ve světle naprostého uspokojení záruk společnosti HCMW bylo jednohlasně a neodvolatelně rozhodnuto, že HPH a její členové představenstva a činitelé, správci nebo jejich nástupci se vzdávají jakýchkoliv a všech vstávajících, případných, minulých, současných nebo budoucích nároků v tom nejširším smyslu vůči HCMW, Daventree Limited, Daventree Resources Limited, Husky Trading Limited, panu V. K. a všem dalším fyzickým osobám, majících vztah k těmto subjektům (č.l. 276-278 svazku 118/125). Toto rozhodnutí obžalovaného Ing. B. V., který byl v té době jediným faktickým zástupcem společnosti Daventree Resources Ltd., bylo vydáno v době, kdy oběma obžalovaným byla nepochybně známa existence usnesení podle § 160 odst. 1 tr. řádu ze dne 1. 2. 2002, jímž bylo oficiálně zahájeno jejich trestní stíhání a svědčí o tom, že obžalovaný Ing. B. V. se snažil příslibem poskytnutí finančních prostředků ve prospěch HPH docílit toho, aby nebyl trestně stíhán a to nejen on, ale ani V. K. Stejným způsobem lze hodnotit i poskytnutí finančních prostředků na svěrenecký účet JUDr. J. B. v druhé polovině roku 2001, kdy již bylo všeobecně i v širší veřejnosti známo, že policejní orgány shromažďují důkazy k tomu, aby mohly V. K. a Ing. B. V. trestně stíhat. Navíc zhruba po

dvou a půl měsících se obžalovaný V. pokusil tyto finanční prostředky získat zpět pokynem k jejich převodu na účet společnosti Daventree Resources Ltd. na Kypru.

Ze stejných hledisek soud hodnotí i smlouvu ze dne 4. 12. 2002 o založení Trustu 1 a následné vyplácení podílníků, jimiž se stali původní akcionáři harvardských investičních fondů a HPH. Podle výpovědi svědka K. v hlavním líčení plná moc, která byla udělena Ing. B. V. k zastupování HPH v roce 2001, musela být odvolána, protože Ing. V. nedodržel ústní dohody, k nimž se zavázal při udělení plné moci. Jestliže byly trusty založeny proto, aby byli vypláceni akcionáři HPH, obžalovaný V. se fakticky přiznává k tomu, že bez jakéhokoli právního důvodu disponuje majetkem, s nímž je oprávněn nakládat pouze soudem stanovený likvidátor HPH. Navíc ze smlouvy o založení trustu není patrné, odkud pocházejí finanční prostředky, které byly do Trustu 1 vloženy, lze však s téměř sto procentní jistotou předpokládat, že původ těchto finančních prostředků je v jednání obou obžalovaných z let 1995 – 1996, které je uvedeno ve výroku rozsudku o vině. Ačkoliv někteří svědci hovoří o tom, že v roce 2002 došlo k jakémusi rozchodu obžalovaných K. a V., soud dospívá k závěru, že založení trustů a následná výplata peněz podílníkům je snahou obou obžalovaných docílit toho, aby nebylo pokračováno v úkonech trestního řízení, které vůči jejich osobám v té době již probíhaly. Pro tento závěr nasvědčuje nejen dřívější úzká spolupráce obou obžalovaných, jejich společný zájem vyhnout se trestní odpovědnosti, ale také obsah výpovědi svědků Č., M. a Š., kteří mimo jiné vypověděli, že jsou přesvědčeni o tom, že k založení trustů došlo po vzájemné dohodě obou obžalovaných. Údaje obžalovaného V. a svědka Š. o tom, kolik původních akcionářů harvardských fondů a HPH se stalo podílníky trustů a jaká celková částka jim byla vyplacena, nejsou naprosto totožné, navíc nejsou k dispozici žádné hodnověrné listinné důkazy, ze kterých by šlo tyto údaje ověřit. Lze však přisvědčit názorům svědků M. a H., že částka 6.9 dolarů na jednu akcii, která byla podílníkům nabízena, byla stanovena tak, aby případným zájemcům byla vyplacena v souhrnu taková částka, která představuje jenom zlomek hodnoty majetku, kterou obžalovaní svým dřívějším jednáním ke škodě HIF a SUT získali. Vyplácení podílů je proto soudem hodnoceno pouze jako dodatečná formou náhrady škody akcionářům, kterou obžalovaní svým jednáním, kterého se dopustili před sedmi až osmi lety, způsobili a nemůže obžalované zbavit odpovědnosti za trestnou činnost, která byla dokonána v měsíci červnu roku 1996.

Oba obžalovaní tím, že dávali pokyny k uzavírání smluv o převodu cenných papírů, nebo tyto smlouvy přímo uzavírali, a to obžalovaný K. na základě plných mocí vystavených harvardskými investičními fondy a obžalovaný V. jako statutární zástupce SUT, prakticky vyvedli majetek HIF

a SUT na kyperské firmy bez adekvátní náhrady, kdy za převod bonitních cenných papírů českých firem bylo placeno pouze jakýmsi směnkami nebo započtením vzájemných závazků a pohledávek. Obžalovaný K., pokud uzavíral smlouvy o převodu cenných papírů ze společností Stratton jako zmocněnec harvardských investičních fondů, tyto obchodní záměry neprojeďoval s představenstvem fondů, o obchodních záměrech nebyli informováni akcionáři na valných hromadách jednotlivých fondů. Později došlo v průběhu roku 1996 k přejmenování investičních fondů na harvardské společnosti, spolek a holding, proto, aby byla obcházena ustanovení zákona o investičních fondech o limitech k obchodům, které byly stanoveny k rozložení rizika neúspěšných investic. Poté jsou podle pokynu obžalovaného Koženého uzavírány další smlouvy o převodu cenných papírů na kyperskou společnost Husky Trading, smlouvy sice podepisují představenstev harvardských společností, kteří však podle svých svědeckých výpovědí nejsou o smyslu a důsledcích těchto převodů cenných papírů obžalovaným Koženým náležitě informováni. Obžalovaný V. uzavírá smlouvy o převodu cenných papírů jako předseda představenstva SUT, kdy do této funkce je formálně navržen zástupci společnosti Stratton jen poroto, aby byl odčerpán majetek akciové společnosti SUT ve prospěch kyperských společností a aby byly na SUT převedeny závazky společnosti Stratton vůči harvardským investičním fondům. Z časových souvislostí, kdy obžalovaný V. smlouvy o převodu cenných papírů za SUT podepisuje krátce po svém zvolení do funkce a jde o smlouvy pro SUT zjevně nevýhodné a likvidující, je nepochybně zřejmé, že ze strany obžalovaného V. jde o součást podvodného jednání, jehož se dopustil ve spolupráci s obžalovaným K., kdy každý z obžalovaných se dopustil několika skutků, jež byly páčány s jednotným záměrem a společným cílem, jímž bylo převedení majetku harvardských investičních fondů a společností, včetně majetku SUT, na kyperské firmy.

Na zmanipulovaných náhradních valných hromadách, na nichž není k přijetí usnesení nutná přítomnost kvalifikované většiny akcionářů, bylo rozhodnuto o sloučení harvardských společností a SUT v jedinou společnost HPH, následně jsou hromadné sdělovací prostředky oběma obžalovanými informováni o tom, že nově vzniklá harvardská společnost vkládá svůj majetek do společnosti Daventree, přitom žádné smlouvy o takovém převodu zavřeny nebyly. V. K. bylo rovněž avizováno, že akcie společnosti Daventree budou kotovány a obchodovány na burze v New Yorku a Londýně nebo v Praze, nikdy však ani k pokusu o registraci těchto akcií na tyto burzy nedošlo, do HPH byly vloženy prakticky bezcenné veřejně neobchodovatelné akcie Daventree Ltd. Společným jednáním obou obžalovaných byly tedy uváděny v omyl nejen akcionáři harvardských investičních fondů, ale i jejich statutární zástupci, dále prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků také široká veřejnost a tisková prohlášení byla nepochybně směřována také ke

státním orgánům. Navíc obžalovaní tímto jednáním úmyslně a vědomě obcházeli platné právní předpisy. Oba obžalovaní nepochybně jednali v úmyslu obohatit se, převedení bonitních cenných papírů českých firem na kyperské firmy jim umožnilo získat majetek, který mohli dále použít k rizikovým zahraničním investicím, což stávající právní předpisy v České republice neumožňovaly. Tyto investice však nebyly prováděny v zájmu původních DIKů a řadových akcionářů harvardských investičních fondů, ale jejich smyslem bylo to, aby se obžalovaní co nejvíce obohatili i při vědomí značného rizika návratnosti jejich investic. Postoupení tohoto rizika jim umožňovalo snadné získání majetku v hodnotě několika desítek miliard korun na úkor původních akcionářů harvardských investičních fondů. Svým jednáním tedy oba obžalovaní naplnili skutkovou podstatu trestného činu podvodu a zároveň způsobili škodu značného rozsahu.

Vzhledem k tomu, že rozsudek byl vyhlášen až v roce 2010, tedy v době, kdy nabyl účinnost nový trestní zákoník, soud ve smyslu § 16 odst. 1 tr. zákona účinného v době spáchání trestné činnosti a ve smyslu § 2 odst. 1 tr. zákoníku účinného v době vyhlášení rozsudku posuzoval, který zákon je pro obžalované příznivější a porovnáním trestných sazeb uvedených v § 250 odst. 4 zákona číslo 140/1961 Sb. a v § 209 odst. 5 zákona číslo 40/2009 Sb., dospěl k závěru, že pro obžalované je příznivější pozdější zákon účinný v době vyhlášení rozsudku. Oba obžalovaní byli proto uznáni vinnými spácháním zvláště závažného zločinu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 5 písm.a) tr. zákoníku.

Při úvaze o trestu soud dospěl k závěru, že je na místě uložit oběma obžalovaným trest odnětí svobody na samé horní hranici sazby uvedené v ustanovení § 209 odst. 5 tr. zákoníku a to i přesto, že od dokonání trestné činnosti uplynula doba čtrnácti let. Pro tento závěr svědčí zejména výše způsobené škody, která mnohonásobně převyšuje výši škody způsobené u jiných srovnatelných případů v soudní praxi České republiky. Navíc jde o trestnou činnost vysoce organizovanou, dlouhodobě připravovanou a páchanou po dobu několika let, kdy i po dokonání trestné činnosti oba obžalovaní po dobu téměř pěti let za pomoci mnoha dalších osob činili opatření, aby jejich trestná činnost nevyšla najevo. Obžalovaný K. [redacted] i po svém odchodu do zahraničí v roce 1994 požíval mezi zaměstnanci a statutárními zástupci všech harvardských společností značné autority, kterou využíval nejen k páchaní trestné činnosti, ale i k tomu, aby byl po dobu dalších několika let považován za úspěšného finančního podnikatele, který značný majetek, které harvardské fondy získaly v rámci kuponové privatizace, obhospodařuje v zájmu akcionářů těchto fondů. Obžalovaný V. [redacted], který po dobu téměř pěti let od dokonání trestné činnosti pobýval ještě v České republice a byl v této době předsedou představenstva a likvidátorem HPH, využíval těchto funkcí a svého osobního vlivu na ostatní statutární zástupce a funkcionáře harvardských společností k tomu, aby

vyvedení majetku HIF a SUT do zahraničí z dosahu akcionářů a jejich zákonných zástupců nevyšlo najevo. Obžalovaný V. [redacted] byl také funkcionářem kyperských společností, po svém odchodu do zahraničí v roce 2001 je osobou, která fakticky disponuje s majetkem, který byl vyveden do zahraničí trestnou činností spáchanou společně s V. [redacted] K. [redacted]. Pokud nějaký majetek byl vrácen do ČR převedením na svěrenecký účet JUDr. J. [redacted] B. [redacted] nebo výplatou podílníků trustu, soud toto jednání obžalovaného V. [redacted] nehodnotí jako snahu zmírnit škodlivé následky své trestné činnosti, ale jen jako opatření, která měla zabránit tomu, aby nebyli s obžalovaným K. [redacted] za svou protizákonnou činnost trestně stíháni a následně odsouzeni. Oba obžalovaní svým jednáním nejen zneužili důvěru zaměstnanců, funkcionářů a statutárních zástupců harvardských fondů a dalších harvardských společností, akcionářů harvardských investičních fondů, ale také důvěru široké veřejnosti, a to zejména v tom, že rozhodujícím způsobem zdiskreditovali očekávanou představu, že ekonomické a hospodářské změny související se změnami společenských poměrů po roce 1989, budou v České republice probíhat v souladu s platnými právními předpisy a ve prospěch všech obyvatel, nikoliv tak, aby těchto změn využila pouze úzká skupina osob ke svému nezákonnému obohacení.

Pro výkon trestu odnětí svobody byly oba obžalovaní v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. c) zařazeni do věznice s ostrahou, protože jim je ukládán trest za úmyslný trestný čin a ve výměře převyšující tři léta. Pro použití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku, nebyly shledány žádné mimořádné důvody.

K trestnímu řízení se jako poškozený řádně a včas připojil Harvardský průmyslový holding, a.s. - v likvidaci, jehož právní zástupce se účastnil celého řízení před soudem a před vyhlášením rozsudku navrhl, aby obžalovaným byla uložena povinnost zaplatit škodu, která byla vyčíslena v souladu s popisem skutkového děje v podané obžalobě a to včetně zákonných úroků z prodlení. Oba obžalovaní byli uznáni vinnými spácháním skutků, jejichž součástí je způsobení škody vyčíslené v obžalobě, je nepochybné, že jejich úmyslné několikaleté jednání je v příčinné souvislosti se způsobením a výši této škody proto byla oběma obžalovaným podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost k náhradě škody zcela v intencích návrhu poškozeného.

P o u ě e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a poškozený,

který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, všichni oprávnění i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že některý výrok je nesprávný nebo, že chybí. Dále mohou ve prospěch obžalovaného podat odvolání osoby oprávněné podle § 247 odst. 2 tr. řádu, to je příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka. Státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává byť i z části ve prospěch, či neprospěch obžalovaného. Odvolání musí být v zákonné lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jinak může být odvolání odmítnuto bez přezkoumání podle § 253 odst. 3 tr. řádu. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

V Praze dne 9. července 2010

JUDr. Dušan Paška
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

Tento rozsudek nabyl právní moci dne 17.10.2012 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 17.10.2012 sp.zn. 6 To 52/2011.

Doložku právní moci připojila dne 5.2.2013 Maria Horová